

การศึกษาลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1
วิทยาลัยบูรณะเชิงเทรา

บทคัดย่อ
ของ
ละออ เพชรรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2530

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะ เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษา ที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังกับนักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง เปรียบเทียบผลของการฝึก ทักษะการฟังภายในกลุ่มทดลอง ระหว่างนักศึกษายากับนักศึกษาหญิงและระหว่างนักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529 วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา จำนวน 80 คน ซึ่งสุ่มมาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน ผู้วิจัยได้ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ผลการทดสอบปรากฏว่า ความสามารถในการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยได้ ฝึกทักษะการฟังให้แก่กลุ่มทดลองด้วยแบบฝึกทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 15 แบบฝึก ฝึกสัปดาห์ ละ 3 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการฝึกทักษะการฟัง เมื่อการฝึกทักษะการฟังเสร็จสิ้นลง ได้ทดสอบ ความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง

ผลการวิจัยพบว่าหลังการฝึกทักษะการฟัง กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการฝึกทักษะการฟังในกลุ่มทดลองพบว่า ผลการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษายากับนักศึกษาหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่ผลการฝึก ทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงดีกว่าผลการฝึกของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY OF THE EFFECTS OF LISTENING SKILL
TRAINING ON THE FIRST YEAR STUDENTS
IN CHACHOENGSAO TEACHER COLLEGE

AN ABSTRACT

BY

LA-OR PETCHARAT

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

February 1987

The study had three aspects :-

1. To compare the listening ability of trained students with untrained ones.

2. To compare the differences in listening abilities between male and female students.

3. To compare the listening achievement of the high proficiency students with the low proficiency ones.

From the 1986 first year students at Chachoengsao Teachers College, a random sample of 80 was chosen, and divided into equal experimental and control groups. Then they were given a pre-listening ability test. There was no significant difference between their performances.

For the purpose of the study, the researcher constructed fifteen types of listening ability exercises. The experimented group was given these exercises, three times a week, while the control group had none. On the completion of five weeks study, both groups were given a post - listening ability test.

The result of the study indicates that the experimental group and the control group show different listening ability at the .05 level of significance. The effect of the training shows that there were no significant differences between the performances of male and female students and there was significant difference at the .05 level between high proficiency students and low proficiency ones.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้อย่าง
ฉับไวแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....*ดร. ปานอภัส*..... ประธาน

.....*น.อ. [ลายเซ็น]*..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....*ดร. ปานอภัส*..... ประธาน

.....*น.อ. [ลายเซ็น]*..... กรรมการ

.....*ดร. [ลายเซ็น]*..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผศ.วิพุธ โสภวงศ์ และอาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำให้ข้อคิด และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจน ผู้วิจับขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณ ผศ.โมรี ชื่นสำราญ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่แผนกโสตทัศนศึกษาวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการบันทึกเสียง ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านและขอขอบิณฑน์ศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการบันทึกเสียง ขอขอบิณฑน์ศึกษาทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ คุณหญิงทอง เรืองทรัพย์ คุณนพรัตน์ สรเทศสุวรรณ คุณมองศรี มาสชาว คุณณภาพร อมรเลิศสินไทย คุณสมบุญฤกษ์ ฤกษ์จิราวัตร และคุณวรรณฉวี อุดมสวัสดิ์ ที่ได้คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้ตลอดมา

ละออ เพชรรัตน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
กํานียามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	10
ธรรมชาติของการฟัง	10
ประเภทของการฟัง	13
ความสามารถในการฟัง	15
ความเข้าใจในการฟัง	17
วิจารณ์งานในการฟัง	18
✓ การสอนฟัง	21
จุดมุ่งหมายในการสอนฟัง	22
การฟังที่มีประสิทธิภาพ	24
ข้อเสนอแนะในการสอนฟัง	25
✓ การประเมินผลการศึกษา	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสามารถในการฟัง	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการฟัง	34
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	36

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	37
ขั้นเตรียมการ	37
ขั้นสำรวจค้นหา	37
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	38
การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ	38
การดำเนินการทดลอง	44
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
การสรุปพื้นฐาน	49
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	55
สรุป	55
อภิปรายผล	58
ขอเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	68

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง	49
2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	50
3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	51
4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง	52
5 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลองก่อนการฝึกทักษะการฟัง	53
6 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลองหลังการฝึกทักษะการฟัง	54
7 แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ	70

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพูดและการฟังเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารมาก่อนที่จะมีการอ่านและการเขียน การอบรมสั่งสอนและการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมก็ล้วนแต่ใช้การพูดและการฟังเป็นเครื่องมือ บอยด์ (Boyd. 1970 : 75) กล่าวว่า ก่อนที่มนุษย์จะแสดงความคิดด้วยการวาดภาพ การใช้อักษรภาพ (Ideogram) และการเขียนตัวอักษร มนุษย์ได้ใช้การพูดมาก่อน ครุฑยี่สิบใหญ่ของโลก เช่น โอเบอร์ โซเกรตีส พระกริสต และพระมะหะหมัดต่างก็ใช้การพูดและการฟังในการสอนอย่างกว้างขวางและไกล มหาकाพย์ เช่น Odyssey และ Song of Roland ก็ถ่ายทอดด้วยการท่องให้ฟัง

วรรณกรรมประเภทเพลงกล่อมเด็ก บทเพลงประกอบการละเล่นของเด็กและเพลงพื้นเมือง ล้วนแต่อาศัยการฟังและจดจำสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน ต่อเมื่อมีการศึกษาวิชาคหิชนวิทยาจึงได้มีการบันทึกวรรณกรรมเหล่านี้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร วรรณกรรมชิ้นเอกของไทย เช่น รามเกียรติ์ อิเหนา พระลอ และขุนช้างขุนแผน ก็ล้วนแต่อาศัยการถ่ายทอดด้วยการเล่าท่องสืบต่อกันมาก่อนที่จะปรากฏเป็นวรรณกรรมลายลักษณ์อักษร

การฟังนับเป็นจุดเริ่มต้นที่ก่อให้เกิดปัญหา หลักในการแสวงหาความรู้ ก่อ หัวใจนักปราชญ์ ไคแก่ สุ จี ปุ ลิ ซึ่ง สุ มาจาก สุต หมายถึง การฟัง การฟังจึงเป็นทักษะสำคัญประการแรกในการศึกษาหาความรู้ ผู้ที่ไคฟังมากย่อมมีความรอบรู้ มีความเฉลียวฉลาด มีความคิดอันกว้างไกล เรียกว่าเป็นพหูสูตร แต่การที่ผู้ฟังจะได้ประโยชน์จากการฟังมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการฟังด้วย

ในการสื่อสารกันด้วยวาจา นั้นคนทั่วไปมักเห็นว่าผู้พูดเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด ผู้ที่มีความสามารถในการพูดจะต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจแจ่มแจ้ง ชัดเจน คอระมັกระวังเรื่องการใช้อยากา ต้องใช้คำพูดที่สละสลวย ไพเราะความ เรียบเรียงถ้อยคำให้ดี นอกจากนี้ผู้ฟังยังต้องรู้จักวิเคราะห์

บันเทิง และเรียนรู้โลกภายนอกโดยผ่านการฟัง เพราะเครื่องมือสื่อสาร เช่น วิทยุ โทรทัศน์ มีอยู่แพร่หลายทุกวันนี้มีข่าวสารต่าง ๆ ให้ฟังมากมาย ทั้งเรื่องราวภายในประเทศและต่างประเทศ นอกจากข่าวสารแล้ว ในชีวิตประจำวันคนเรายังต้องฟังการแสดงความกิดเห็นของบุคคลในวงการต่าง ๆ ในหลายรูปแบบ เช่น การวิเคราะห์ วิจัย การอภิปราย การโต้เถียง บางครั้งก็ต้องฟังเรื่องที่บุคคลใช้วิธีโฆษณาชวนเชื่อ เช่น การโฆษณาสินค้า การหาเสียงในการเลือกตั้ง เป็นต้น เรื่องราวที่ใครฟังก็ฟังที่เป็นประโยชน์ ไม่เป็นประโยชน์ น่าเชื่อถือและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งต้องการความสามารถในการฟังเพื่อประกอบการวินิจฉัย ลงความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ทักษะการฟังจึงควรได้รับการฝึกฝนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้คนในสังคม "ฟังเป็น" รู้จักเลือกฟังสิ่งที่ควรฟัง เมื่อฟังสิ่งใดแล้วคิดตามโดยอย่างรวดเร็ว มีความเข้าใจ "สาร" ที่ได้รับ รู้จักวิเคราะห์หาคำและรู้จักนำความรู้ที่ได้จากการฟังไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

[การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่คนเราใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ ในแต่ละวัน ในปี 1926 Rankin ได้สำรวจการสื่อสารในชีวิตประจำวันจากบุคคลหลายอาชีพพบว่า วิธีการสื่อสารทั้งสี่ทักษะได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียนนั้น เมื่อคิดตามอัตราส่วนแต่ละวัน คนเราจะใช้เวลาในการเขียน 16 % การอ่าน 15 % การพูด 32 % และการฟัง 42 % งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งเป็นการสำรวจเวลาที่ใช้ในการฟังของนักเรียนในชั้นเรียน จากการวิจัยของ Wilt ในปี 1949 ซึ่งสังเกตจากนักเรียนประถมศึกษา 18 ห้อง จำนวน 568 คน พบว่า เวลาเรียนแต่ละวันเด็กใช้เวลาในการฟังไปถึง 58 % (Duker. 1969 : 747) ส่วนเวลาที่ขบเคี้ยวไปจากการเรียน เด็ก ๆ ก็ยังคงใช้ทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่นเช่นกัน] ในปัจจุบันวิทยุและโทรทัศน์เป็นเครื่องมือสื่อสารมวลชนที่มีแพร่หลาย เด็ก ๆ ต้องแบ่งเวลาไปเพื่อการฟังและดูมากขึ้น ในปี 1966 Witty ได้สรุปไว้ในงานวิจัยของเขาเกี่ยวกับการใช้สื่อสารมวลชนของเด็ก ๆ ว่า เด็กนักเรียนประถมและมัธยมวิทยุโทรทัศน์เฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง เด็กประถมฟังวิทยุสัปดาห์ละ 7 ชั่วโมง เด็กมัธยมฟังสัปดาห์ละ 13 ชั่วโมง แต่เมื่อคิดเวลาทั้งหมดที่เด็กใช้ไปกับสื่อสารมวลชนประเภทฟัง-ดู ก็เห็นได้ชัดว่าเกินกว่าครึ่งหนึ่งของเวลาที่เด็กตื่นอยู่ได้ใช้ไปกับสื่อสารมวลชน ไม่ประเภทใดก็ประเภทหนึ่ง (Duker. 1969 : 718) ที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าการฟังเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนเรามาก

การฟังเป็นการสะสมความรู้ ความคิด และประสบการณ์ ความสามารถในการฟัง
จึงน่าจะส่งผลถึงความสามารถด้านอื่น ๆ ด้วย จากการวิจัยของ รัตนา ศิริพานิช
(รัตนา ศิริพานิช 2507 : 138) ซึ่งศึกษาความสามารถในการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
อินทร์ ตรีคุณ (อินทร์ ตรีคุณ 2507 : 180) ศึกษาความสามารถในการฟังของนักเรียน
ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และศศิธร ภัทธีรรางกูร (ศศิธร ภัทธีรรางกูร 2520 : 71) ศึกษา
ความสามารถในการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ผลการวิจัยข้างต้นต่างสรุป
ได้ว่า ความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีความสามารถในการฟัง เรียนได้เร็วกว่านักเรียนที่ไม่มี
ความสามารถในการฟัง หรือมีความสามารถในการฟังน้อย

ด้วยเหตุที่การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีความสามารถ
ในการฟังหรือ "ฟังเป็น" ย่อมได้ประโยชน์มากกว่าผู้ที่ไม่มีความสามารถในการฟัง ความ
สามารถในการฟังจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการฝึกฝน เช่นเดียวกับความสามารถในการพูด การอ่าน
และการเขียน จึงต้องมีการศึกษาทฤษฎี และหลักการเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกฝน นักการศึกษา
คนแรกที่สนใจศึกษากันเกี่ยวกับการฟัง คือ Hankin ซึ่งได้สำรวจการใช้ทักษะทางภาษาของ
บุคคลหลายอาชีพในแต่ละวัน ตั้งแต่ปี 1926 จากนั้นก็ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าต่อมาเป็นลำดับ Russell
เป็นนักการศึกษาอีกคนหนึ่งที่น่าสนใจเรื่องการฟัง เขาได้ตั้งข้อสันนิษฐานว่าความสามารถในการฟัง
จะมีขึ้นได้ด้วยการสอน และความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการพูด
ในปี 1964 Ruscel(Daker. 1969 : 748) ได้สรุปงานวิจัยในอดีตที่สนับสนุนข้อสันนิษฐาน
ของเขา งานวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า

1. จำเป็นต้องมีทฤษฎีเกี่ยวกับการฟัง และการวิจัยเพื่อสำรวจปัจจัยธรรมชาติและสภาพ
ความสามารถในการฟัง และนำเอาสิ่งที่ได้ค้นพบจากการวิจัยนั้นมาใช้กับโครงสร้าง และลำดับขั้น
ของการใช้ภาษา

2. การศึกษาเชิงวิเคราะห์ ควรจะกระทำไปให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในการฟัง
และจะต้องทำการทดลองให้ละเอียด

3. วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนการฟัง ควรจะมีการพัฒนา
4. ปัญหาความยากลำบากสัมพันธ์ระหว่างการฟังและทักษะทางภาษาคำอื่น ๆ ควรจะได้รับการตรวจสอบต่อไป
5. ควรให้ความสนใจการสอนฟัง
6. สิ่งที่ได้จากการศึกษาวิจัยควรระดมความคิดเห็น ทดสอบ เปรียบเทียบ เรียงลำดับ เพื่อให้การสอนและการทดสอบการฟังดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

นักการศึกษาของไทยก็ตระหนักถึงความสำคัญของการฟัง เห็นความจำเป็นว่าการฟังจะต้องมีการฝึกฝน เช่นเดียวกับทักษะทางภาษาคำอื่น ๆ เนื้อหาหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาได้บรรจุเรื่องการฟังไว้ควบคู่กับระดับชั้นตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ในระดับประถมศึกษา จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มีเนื้อหาเกี่ยวกับการฟังตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญได้ 3 ประเด็น คือ

1. ฝึกการฟังเพื่อการจำแนกเสียง
2. ฝึกความเข้าใจศัพท์ และประโยค
3. ฝึกความเข้าใจเนื้อเรื่อง

ในระดับมัธยมศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับการฟังทั้งมัธยมต้นและมัธยมปลาย สรุปประเด็นสำคัญได้ คือ

1. ฝึกการฟังเพื่อจับใจความ
2. ฝึกการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
3. ฝึกให้รู้จักแสวงหาความรู้จากการฟัง
4. รู้จักนำความรู้จากการฟังมาประยุกต์ใช้

ในระดับอุดมศึกษา จากหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ. 2519 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาไทย 312 : การใช้ภาษา เนื้อหาในหลักสูตรระบุว่า ใหญ่ศึกษาได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และจากเอกสารคำสอนวิชาไทย 312

ของ วราภรณ์ บำรุงกุล (วราภรณ์ บำรุงกุล ม.ป.ป. : 122) ได้ระบุทักษะการฟัง สำหรับรายวิชานี้ไว้ดังนี้

1. ฟังการฟังเพื่อความเข้าใจ
2. ฟังวิเคราะห์ข้อสรุปประสงคหรือเจตนาของผู้พูด
3. ฟังนิจสาร คือการตีความเรื่องราวที่ใคร่ฟัง
4. ฟังวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเรื่องราวในสารที่ใคร่ฟัง
5. ฟังการประเมินค่าของสารที่ใคร่ฟังว่ามีจุดเด่นหรือมีคุณค่าอย่างไร

สำหรับหลักสูตรการฝึกหัดครู ซึ่งเป็นหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เช่นเดียวกับวิชาพื้นฐาน การให้หมายกำหนดให้ศึกษาหลักเกณฑ์และทักษะการใช้ภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน การหาความรู้ และประสบการณ์ควบการฟัง การอ่านและการสังเกตสิ่งแวดล้อม การอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ความเข้าใจและความสามารถในการตีความ การแสดงออกด้วยการพูดและการเขียนอย่างมี วิจารณญาณ และเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์ การเขียนย่อความ และเขียนแบบอื่น ๆ (สภากา การฝึกหัดครู 2524 : 113) เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการฟัง เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการฟัง และการฝึกการฟังเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ

แม้ว่า หลักสูตรจะได้อำหนดให้มีการสอนทักษะการฟัง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึง ระดับอุดมศึกษาก็ตาม แต่จากประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาวิทยาลัยครู ผู้วิจัยเห็นว่า ทักษะ การฟังของนักศึกษาระดับนี้ยังมีข้อบกพร่อง ควรได้รับการพัฒนาและแก้ไข เช่น นักศึกษาส่วนหนึ่ง ยังปฏิบัติตนไม่ถูกต้องในขณะที่ฟัง ฟังแล้วปฏิบัติความไม่ถูกต้อง เวลาฟังมักจะจดจ่ารายละเอียดปลีกย่อย ที่สะดุดอารมณ์และความรู้สึกได้ แต่จับสาระสำคัญของเรื่องไม่ได้ ฟังแล้วมักแยกข้อเท็จจริง กับความคิดเห็นของผู้พูดได้ไม่ถูกต้องนัก ยังขาดทักษะที่จะหาเหตุผลมาโต้แย้งหรือยกข้อยกตาม เป็นตน นอกจากสังเกตเห็นข้อบกพร่องในการฟังของนักศึกษาแล้ว ผู้วิจัยยังเห็นว่าการเรียน การสอนการใช้ภาษาในระดับนี้ยังขาดเครื่องมือในการฝึกทักษะการฟังอีกด้วย

ผู้วิจัยตระหนักดีว่า การฟังมีความสำคัญต่อกิจกรรมประจำวันทั้งของเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งจากประสบการณ์ในการสอน การสังเกต และการศึกษาลงานวิจัยทางการศึกษาได้เป็น เครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มิมีทักษะในการฟังย่อมปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่ขาดทักษะ

ในการฟัง และจากผลงานวิจัยทางการศึกษาทำให้เชื่อได้ว่าทักษะการฟังจะดีขึ้นได้ก็ด้วยการฝึกฝนและการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวกับการฟังยังมีน้อย สาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการฟัง และต้องการทราบผลของการฝึกทักษะการฟัง การวิจัยครั้งนี้จึงได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังเป็นเครื่องมือในการวิจัย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาคณะที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังกับนักศึกษาคณะที่ไม่ได้ฝึกทักษะการฟัง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกทักษะการฟังระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกทักษะการฟังระหว่างนักศึกษาคณะที่ไม่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาคณะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
4. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ของวิทยาลัยครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้ทราบว่านักศึกษาคณะที่ได้ฝึกทักษะการฟังมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักศึกษาคณะที่ไม่ได้ฝึกทักษะการฟังหรือไม่
2. ได้ทราบความแตกต่างของผลของการฝึกทักษะการฟังระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง
3. ได้ทราบว่าผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาคณะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงดีกว่าผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาคณะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือไม่
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนภาษาไทย ในการที่จะสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังในระดับต่าง ๆ ให้เหมาะสมและกว้างขวางยิ่งขึ้น
5. ได้ขบคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยครู ฉะเชิงเทรา ซึ่งสุ่มมาจำนวน 80 คน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 40 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การฝึกทักษะการฟัง เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลของการฝึกทักษะการฟัง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ความหมายของคำบางคำในขอบเขตอันจำกัด ดังนี้

1. ความสามารถในการฟัง หมายถึง ฟังแล้วจับใจความสำคัญได้ เข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด อนุมานได้ แยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้ และประเมินคุณค่าของเรื่องที่ฟังได้อย่างสมเหตุสมผล ตลอดจนประเมินเจตคติของผู้พูดได้ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะดูจากคะแนนที่นักศึกษาค้นคว้าได้รับจากการทำแบบทดสอบ

2. ความเข้าใจในการฟัง หมายถึง ฟังแล้วจับใจความสำคัญได้ สรุปได้ และบอกจุดประสงค์ของผู้พูดได้

3. วิจรรู้อย่างในการฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นซึ่งผู้พูดไม่กล่าวไว้โดยตรง สามารถถกถามจากเรื่องราวที่ฟัง สามารถแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้ สามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผลว่าเรื่องที่ฟังมีประโยชน์หรือไม่ ควรเชื่อหรือไม่

4. แบบสำรวจการฟัง หมายถึง ข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจความสามารถในการฟังของนักศึกษา

5. แบบทดสอบความสามารถในการฟัง หมายถึง ข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบความสามารถในการฟังของนักศึกษา ก่อนการฝึกทักษะการฟัง 1 ชุด และหลังการฝึกทักษะการฟัง 1 ชุด แบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนี้มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน

6. แบบฝึกทักษะการฟัง หมายถึง แบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนการสอบเข้าเรียนในวิทยาลัยครู ฉะเชิงเทรา เฉพาะวิชาพื้นฐาน

8. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษาที่ทำคะแนนวิชาพื้นฐานในการสอบเข้าเรียนวิทยาลัยครู ฉะเชิงเทรา ได้สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

9. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่ทำคะแนนวิชาพื้นฐานในการสอบเข้าเรียนวิทยาลัยครู ฉะเชิงเทรา ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การฟังเป็นเครื่องมือขั้นพื้นฐานในการติดต่อสื่อสารที่มนุษย์ใช้มาแต่ดั้งเดิม แม้ในปัจจุบันจะมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว มีเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพิ่มขึ้น แต่การฟังก็มีความสำคัญสูง ความเจริญในปัจจุบันกลับทำให้มีสิ่งที่จะต้องฟังเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างมากมาบ กิจกรรมประจำวันของคนเราต้องเกี่ยวข้องอยู่กับการฟังเสมอ

ธรรมชาติของการฟัง

การฟังกับการได้ยินไม่เหมือนกัน การได้ยินเป็นขบวนการทางร่างกายที่สามารถรับคลื่นเสียงที่มากกระทบประสาทหู ส่วนการฟังนั้นต้องอาศัยความสามารถในการได้ยินเป็นพื้นฐาน แต่ต้องเป็นการได้ยินอย่างตั้งใจ และเข้าใจความหมายของเสียงที่ได้ยิน แล้วคิดประเมินคุณค่าและแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง จักรรา บุญนาค (จักรรา บุญนาค 2526 : 260) กล่าวว่า การฟังเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ (Perception) ความเข้าใจ (Comprehension) ความตั้งใจ นอกจากนี้การฟังยังเป็นเรื่องที่ต้องฝึกฝน (Practice) จนเกิดการเรียนรู้ขึ้นเกี่ยวกับการพูด

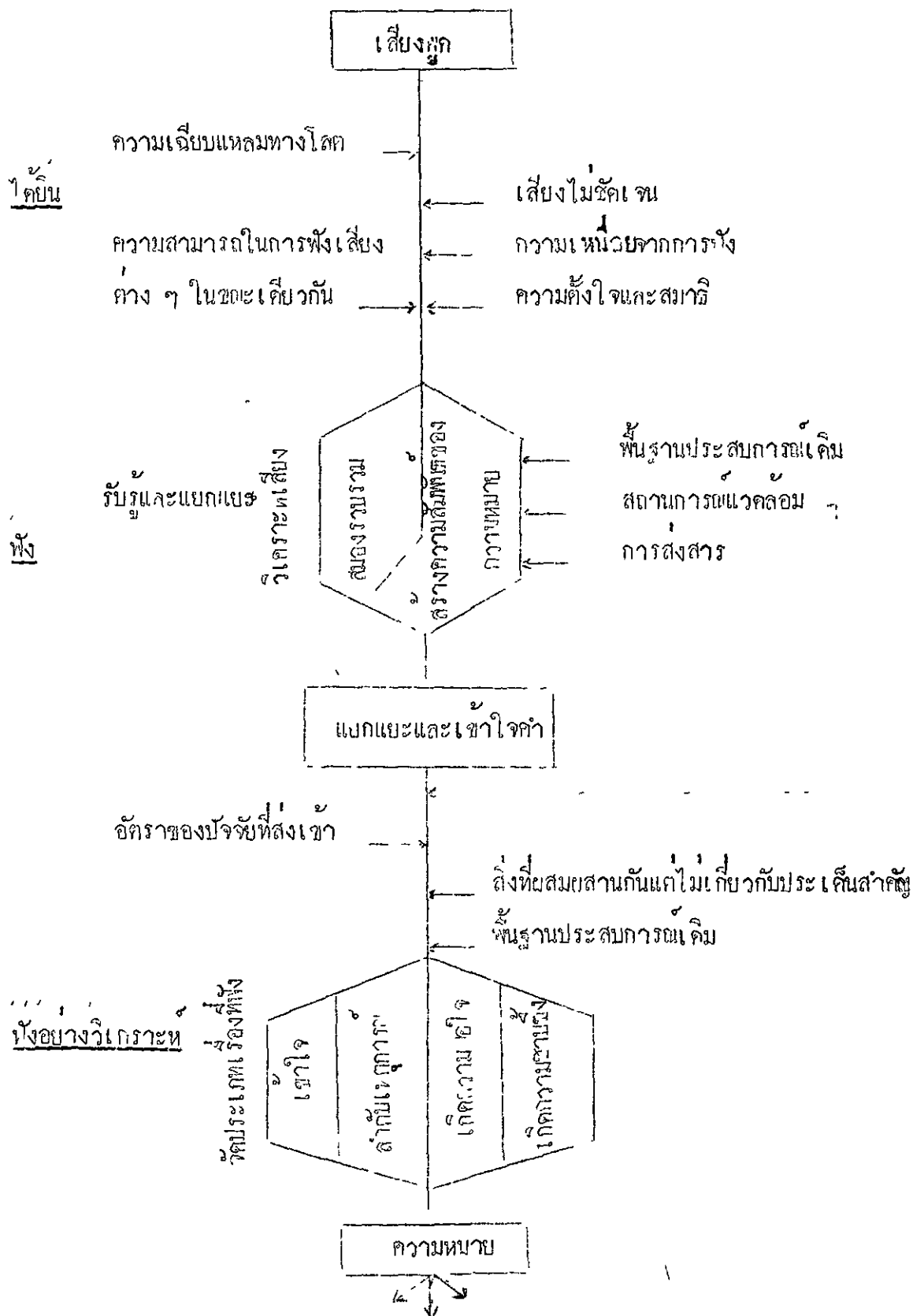
สุวรรณี อุทุมผล (สุวรรณี อุทุมผล 2516 : 155) กล่าวถึง ธรรมชาติของการฟังไว้ว่า การฟังมิได้มีความหมายเพียงได้ยินเท่านั้น แต่หมายถึง การได้ยินอย่างรู้เรื่อง และเข้าใจความหมายของเสียงที่ได้ยินตรงตามจุดประสงค์ของผู้เปล่งเสียงนี้ และในขั้นสูงขึ้นไปการฟังยังหมายรวมถึงการใช้วิจารณญาณพิจารณาว่าสิ่งที่ได้ยินนั้นควรเชื่อหรือไม่ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ได้อย่างไร เพียงใจ

กรีน (Greene, 1959 : 153) กล่าวว่า การฟังนั้นมีความหมายมากกว่าการได้ยิน การฟังจะช่วยให้คนต้องตั้งใจฟังเสียงที่ได้ยินเพื่อให้ได้สารจากสิ่งที่ได้ยิน ขบวนการของการฟังมี 4 ขั้นตอน คือ

1. ไต่ขึ้น (Hearing) หมายถึง ไต่ขึ้นเสียงทั้งหมด คือ คำและประโยคที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมา
2. เข้าใจ (Understanding) คือ สามารถเข้าใจความหมายของถ้อยคำและประโยค
3. ประเมินค่า (Evaluating) ได้แก่ การพิจารณาประเมินค่าจากความหมายว่าจะรับหรือปฏิเสธ
4. ตอบสนอง (Responding) เป็นการตอบสนองปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งที่มีต่อการคิดหรือพฤติกรรมทางร่างกาย

รูบิน (Rubin. 1930 : 49) ได้จัดลำดับขั้นในการฟังไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ไต่ขึ้น (Hearing) เป็นขั้นตอนที่สำคัญในลำดับขั้นของการฟัง ได้แก่ การที่ประสาทหูรับคลื่นเสียงแล้วขยายคลื่นเสียงนั้น เป็นการรับรู้ในการปรากฏของเสียง แต่ไม่อาจบอกได้ว่าเป็นเสียงอะไร การไต่ขึ้นเป็นขบวนการที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติอย่างแท้จริงไม่สามารถนำมาสอนกันได้
2. ฟัง (Listening) ในขั้นนี้จะได้รู้ถึงการจับลำดับของเสียง รู้ความหมายของเสียงและคำ
3. ฟังอย่างพินิจ (Auding) เป็นขั้นตอนสูงสุดของการฟัง นอกจากเข้าใจความหมายของเสียงที่ไต่ขึ้นแล้ว ยังใช้การวิเคราะห์พิจารณาประกอบด้วย รูบิน (Rubin. 1930 : 521) ได้แสดงลำดับขั้นของการฟังโดยละเอียด ดังนี้

ธรรมชาติของการฟังตามข้อคิดเห็นของนักการศึกษาต่างกล่าวมา แสดงให้เห็นว่า การฟังไม่ได้นิยามถึง การที่ผู้ฟังเป็นแค่เพียงฝ่ายรับอย่างเฉยเท่านั้น แต่การฟังเป็นพฤติกรรม ที่มีองค์ประกอบอื่น ๆ เข้ามามีเกี่ยวข้องของอีกหลายอย่าง องค์อาศัยขบวนการทางร่างกาย คือ ความสามารถในการได้ยินเป็นพื้นฐาน ต้องมีความตั้งใจ เพื่อติดตามเสียงไปทุกขั้นตอน เพราะ เมื่อใดที่ผู้ฟังหันเหความสนใจไปจากเรื่องที่ฟัง เมื่อใดสิ่งที่คุณฟังควรจะได้รับก็จะบกพร่องไป และ ที่สำคัญคือ การฟังต้องการความเข้าใจ เพราะความเข้าใจเป็นจุดประสงค์ที่สำคัญของการสื่อสาร ความเข้าใจของอาศัยพื้นฐานประสบการณ์เดิมของผู้ฟังด้วย นอกจากนี้การฟังจะคงมีการวิเคราะห์ สิ่งที่ได้ฟังและประเมินค่าสิ่งที่ฟัง การฟังจึงต้องใช้สมรรถภาพทางความคิดควบคู่ไปด้วย ในชีวิตประจำวัน สารที่ฟังมีหลายประเภท พฤติกรรมการฟังของคนเราจึงมีหลายประเภทเช่นกัน

ประเภทของการฟัง

พฤติกรรมการฟังมีหลายประเภท ทั้งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในการสื่อสารการฟังเรื่องราว บางอย่างต้องตั้งใจฟังเป็นอย่างมาก เพื่อจดจำเรื่องราวและรายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนจับความคิดของผู้พูด แต่ในการฟังบางครั้งเราอาจจะฟังเพื่อความเพลิดเพลินเป็นการพักผ่อน ไม่ได้เอาใจใส่กับข้อเท็จจริงมากนัก ปล่อยอารมณ์ให้คล้อยตามเรื่องที่ฟังและเข้าถึงด้วยจินตนาการ นักการศึกษา ได้แบ่งประเภทของการฟังไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ในหนังสือ Language Arts for Today's Children ได้แบ่งประเภทของการฟังตามลักษณะการฟังเป็น 4 ประเภท คือ

1. การฟังเฉย ๆ (Passive or Marginal Listening) เป็นการฟังที่ เหมือนกับการฟังวิทยุ คือ ฟังผ่าน ๆ ไป แต่อาจจะสะดุดตรงที่น่าสนใจหรือเมื่อมีรายการที่พอใจ เช่น เกี่ยวกับการที่ครูหรือผู้ปกครองเปลี่ยนระดับเสียง ทำให้เด็กหันกลับมาสนใจหลังจากที่ใจลอยไป
2. การฟังเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง (Appreciative Listening) เป็นการฟังที่ ผู้ฟังพอใจ เช่น ฟังบทละคร นิทาน หรือบทกวีนิพนธ์ เป็นการฟังที่มีอารมณ์มีความพอใจเข้าไป เกี่ยวข้อง ผู้ฟังอาจจะมีความคิด และจินตนาการของตนเองตามเรื่องที่ฟังไปด้วย การฟังแบบนี้เรียกว่า การฟังแบบสร้างสรรค์ (Creative Listening)

3. การฟังแบบตั้งใจ (Attentive Listening) เป็นการฟังที่ต้องตั้งใจฟังอย่างมาก เพราะต้องการความเข้าใจที่ถูกต้อง ไม่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เช่น การฟังวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ การประกาศ การแนะนำ การอธิบายที่มีการโต้ตอบจากผู้ฟัง เพื่อให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง การฟังแบบนี้เรียกว่าเป็นการฟังที่มีปฏิริยาตอบสนอง

4. การฟังแบบวิเคราะห์ (Analytical Listening) ผู้ฟังต้องใช้ความสามารถในการวิเคราะห์ เป็นลักษณะของการฟังการโฆษณาชวนเชื่อในรูปแบบต่าง ๆ จะต้องมีการประเมินค่าสิ่งที่ฟัง (National Council of Teacher of English. 1954 : 80 - 81)

กรีน (Greene. 1959 : 156 - 157) ได้แบ่งการฟังตามระดับความยากง่ายดังนี้

1. การรับรู้ในระดับคำ (Word Perception)

1.1 หมายความว่า

1.2 อนุมานความหมายของคำที่ไม่รู้

2. การเข้าใจความคิดของผู้พูด (Comprehension of Ideas)

2.1 จักรายละเอียด

2.2 ทำตามคำแนะนำ

2.3 จับใจความสำคัญและใจความรอง

2.4 เลือกสาระที่สัมพันธ์โดยตรงกับหัวข้อเรื่อง

2.5 ค้นหาเงื่อนไขที่แสดงแนวคิดของผู้พูด

3. การใช้ความคิดในการสร้างความเข้าใจ (Using Ideas to Build Understanding)

3.1 ประเมินทัศนะหรือข้อเท็จจริงที่โต้แย้งว่ามีความสัมพันธ์กับเรื่องที่เคยเรียนรู้มาก่อนอย่างไร

3.2 สรุปอย่างยุติธรรม

เบอร์นส์ (Burns. 1971 : 83) ได้แบ่งประเภทของการฟังตามวัตถุประสงค์ในการฟังเป็น 3 ประเภท คือ

1. ฟังเพื่อความซาบซึ้ง (Appreciatlonal Listening) เป็นการฟังเพื่อติดตามเนื้อเรื่อง ฟังด้วยความพอใจในจังหวะของเสียง และมีอารมณ์คลอบคลาม
2. ฟังเพื่อสาระ (Informational Listening) เป็นการฟังเพื่อหาคำตอบเฉพาะเรื่อง ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ ติดตามความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเรื่องราว และเพื่อเก็บใจความสำคัญของเรื่อง
3. ฟังเพื่อวิเคราะห์ (Critical Listening) เป็นการแยกแยะข้อมูลข้อเท็จจริง กับความคิดเห็น ค้นหาความลำเอียงของผู้พูด และระบุจุดประสงค์ของผู้พูด

ความสามารถในการฟัง

การฟังมีลำดับขั้นจากการได้ยิน การจำแนกเสียง การเข้าใจความหมาย การวิเคราะห์ และการประเมินค่า การที่จะเข้าใจเรื่องราวที่ฟัง ผู้ฟังจะต้องใช้ความคิด นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง ทักษะการฟังจึงต้องพัฒนาไปควบคู่กับทักษะการคิด RUBIN (Rubin. 1980 : 51) กล่าวว่า ทักษะการคิดนั้นอยู่ในพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ทักษะการคิดดังกล่าวมาจาก Bloom's Taxonomy ซึ่งกล่าวถึงสมรรถภาพสมองจากขั้นต่ำสุดไปจนถึงขั้นสูงสุดดังนี้ (Bloom. 1956 : 201 - 207)

1. ความรู้ความจำ (Knowledge) ได้แก่ ความรู้ในเนื้อเรื่อง ความรู้ในวิธีดำเนินการ ความรู้รวบยอดในเนื้อเรื่อง
2. ความเข้าใจ (Comprehension) ได้แก่ การแปลความ การตีความและการขยายความ
3. การนำไปใช้ (Application) - ได้แก่ การนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่น
4. การวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ การวิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์และวิเคราะห์หลักการ

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) ได้แก่ การสังเคราะห์ข้อความ สังเคราะห์แผนงาน สังเคราะห์ความสัมพันธ์

6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นการประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายในและโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอก

แมคกี (Mackey, 1965 : 26) กล่าวว่า พฤติกรรมการฟังนั้นอาจแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับการจำแนกและระดับความเข้าใจ ส่วน วาเลตตี (Vallette, 1972 : 141) กล่าวถึงพฤติกรรมการฟังตามระดับความสามารถในการฟังไว้ดังนี้

1. การรับรู้ (Perception) คือ การที่ผู้ฟังสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียง คำ และการเน้น

2. การจำ (Recognition) คือ การที่ผู้ฟังเข้าใจความหมายข้อความสั้น ๆ ที่ได้ยิน

3. การรับความคิด (Reception) ผู้ฟังเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ และประโยค

4. ความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำอธิบาย คำสอน รู้จักเข้าใจความของข้อความที่ได้ยิน แม้จะมีคำที่ไม่มีความหมายแทรกอยู่

5. การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้ฟังเข้าใจและแยกแยะประเภทของข้อความที่ฟังได้ เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกและความมุ่งหมายของผู้พูดจากน้ำหนักรูปคำที่เน้นและน้ำเสียง สามารถประเมินผลได้

การฝึกทักษะการฟังจะต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก เช่น ควบคู่กับการฝึกทักษะเรื่องอื่น ๆ ในระดับเล็กเล็กจะเริ่มจากการฝึกการจำแนกเสียง เพื่อให้แยกความแตกต่างของเสียงได้ รู้ว่าเสียงใดเหมือนกันเสียงใดต่างกัน เพื่อจะได้อ้างอิงไม่ผิด แล้วจึงเป็นการฝึกความเข้าใจ ซึ่งความเข้าใจก็มีหลายระดับ

ความเข้าใจในการฟัง

ความเข้าใจในการฟังเป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง การสื่อสารจะได้มีฤทธิ์ผลสมความมุ่งหมาย ก็ต่อเมื่อผู้ส่งสารกับผู้รับสารมีความเข้าใจตรงกัน ชวาล แพริศกุล (ชวาล แพริศกุล 2509 : 134 – 135) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจไว้ว่า เป็นความพยายามของสมองที่จะคัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิม ให้มีรูปแบบใหม่ เพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ที่แปลกออกไป แต่ยังมีอะไรบางอย่างคล้ายคลึงกับของเดิมอยู่บ้าง ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ การแปลไม่ใช่แปลคำนั้นออกมาตรง ๆ อย่างแปลคำศัพท์ในพจนานุกรม แต่ต้องแปลความลักษณะและนัยของเรื่องราวนั้น
2. สามารถตีความหมายของเรื่องนั้นได้ คือ จับความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ ของเรื่อง และสามารถนำมากล่าวเป็นอีกแบบหนึ่ง นัยหนึ่งได้
3. สามารถขยายความ และนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

ความเข้าใจในการฟัง คือ ความสามารถที่จะรู้ความหมายของถ้อยคำ ได้อีกใช้ความหมายของถ้อยคำให้เหมาะสมกับข้อความ รู้ความหมายในเชิงอุปมาอุปไมย ฟังแล้วจับใจความได้ รู้จุดมุ่งหมายของผู้พูด ที่ความได้ และขยายความได้ ทักษะย่อยของความเข้าใจในการฟังที่รวบรวมมาจากข้อคิดเห็นของนักการศึกษาและครู พอสรุปได้ดังนี้

1. รู้ความหมายของคำศัพท์
2. การเลือกใจถ้อยคำให้เหมาะสมกับบริบท
3. การรู้ความหมายของถ้อยคำอุปมาอุปไมย
4. การจับใจความสำคัญ
5. การรู้รายละเอียดของเรื่อง
6. การแยกใจความหลักใจความรอง
7. การปฏิบัติตามคำแนะนำ

8. การลำดับเหตุการณ์
9. การรู้ความมุ่งหมายของผู้พูด
10. การตีความโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ ในเรื่อง

วิทยาการในการฟัง

การใช้วิทยาการ คือ ความสามารถในการคิดอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ นอยด์ (Boyd. 1970 : 83) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีวิทยาการในการฟังไว้ว่า ผู้ฟังที่มีวิทยาการจะคงสนใจหาที่ของผู้พูด ไม่ปล่อยใจให้ลุ่มลุ่มไปกับถ้อยคำอันก่อให้เกิดอารมณ์ของผู้พูด ในขณะที่ผู้ฟังรู้ถึงหาที่หรือแรงกระตุ้นของผู้พูด เขาจะไม่ยอมจะคลั่งคลุ้มไปกับแรงกระตุ้นที่ผู้พูดสร้างขึ้นหรือเลวร้ายสำหรับเขา ทำให้เขาติดตามผู้พูดไปได้ทุกขั้นตอน ความปลอดภัยย่อมพยายามโน้มน้าวผู้ฟัง ผู้มีวิทยาการในการฟังจะต้องพยายามแยกแยะข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นออกจากกัน แล้วจึงตัดสินว่าสิ่งใดจะยอมรับได้ว่าเป็นความจริง

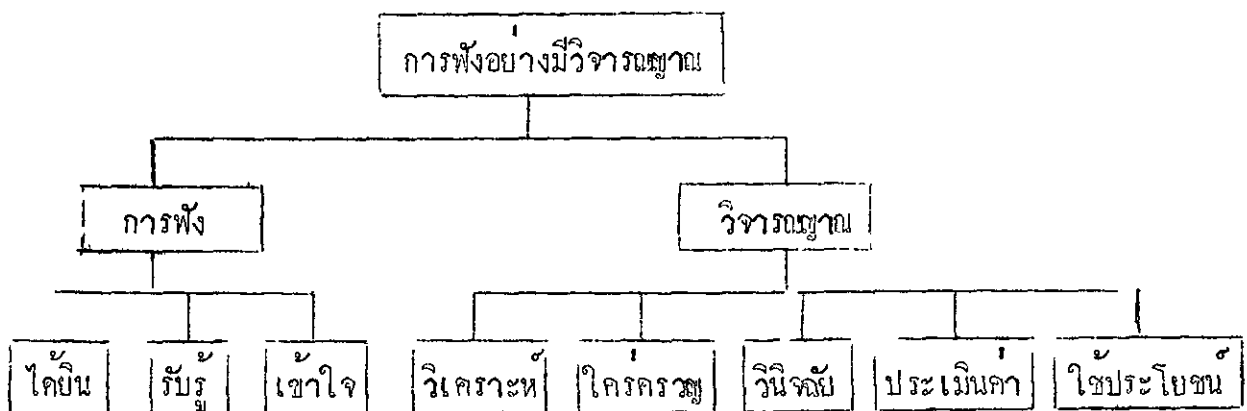
ในการที่จะเป็นผู้ที่มีวิทยาการในการฟัง จะต้องพยายามเข้าใจ องค์ประกอบต่อไปนี้

1. ประเด็นสำคัญของเรื่องคืออะไร
2. ประเด็นย่อย ๆ ในแต่ละใจความสำคัญคืออะไร
3. ความคิดที่แสดงออกมามีข้อเท็จจริงสนับสนุนหรือไม่
4. ผู้พูดใช้ความคิดเหล่านั้นมาจากที่ใดบ้าง
5. ความคิดของเขาเป็นไปตามลำดับที่ถูกต้องหรือไม่
6. ควรคิดล่วงหน้าไปถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือไม่
7. ผู้พูดพยายามแสดงทัศนะต่าง ๆ หรือไม่
8. ผู้พูดใช้เสียงและทัศนประกอบการอย่างใดบ้างในการเน้นของเขา
9. ผู้พูดเป็นคนที่เชื่อถือได้หรือไม่จริงใจหรือไม่
10. ความสำคัญของเนื้อเรื่องรับรู้อย่างไรหรือไม่

รูบิน กล่าวถึง^๑ วิจารณญาณในการฟังว่า เป็นระดับสูงสุดของทักษะการฟัง ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจถึงอรรถ การโฆษณาชวนเชื่อ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่นำมาพูดกัน วิจารณญาณในการฟัง เป็นกระบวนการตรวจสอบเนื้อหาการพูด โดยอาศัยหลักฐานเชิงวัตถุวิสัย โดยการเปรียบเทียบความคิดต่าง ๆ แล้วจึงตัดสิน คุกรูการสร้างพื้นฐานการฟังอย่างมีวิจารณญาณให้แก่เด็กตั้งแต่วัยระดับประถม นักเรียนควรได้รับความช่วยเหลือให้รู้จักจับใจความ เพื่อตรวจสอบว่ามีความลำเอียง มีการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ในการพูด เด็ก ๆ ควรได้รับการสั่งสอนถึงวิธีการหาเหตุผลทางตรรกวิทยา เพื่อจะได้พิจารณาการใช้เหตุผลของผู้พูด (Rubin. 1980 : 51)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงหลักการใช้^๒ วิจารณญาณในการฟังไว้ดังนี้

1. พิจารณาวาผู้พูดมีความมุ่งหมายในการพูดครั้งนั้น ๆ อย่างไรบ้าง
2. บอกได้ว่าเรื่องที่ได้อ่านมีสาระประโยชน์ ใดบ้าง ก่อให้เกิดความเจริญของงาน และความคิดสร้างสรรค์อย่างไรบ้าง
3. เรื่องที่ได้ฟังมีความเป็นไปได้อย่างไรบ้าง
4. บอกได้ว่าเรื่องที่ได้อ่านเชื่อถือหรือไม่เพียงใด
5. วินิจฉัยว่าผู้พูดมีความจริงใจอย่างไร เพียงไร
6. พิจารณาได้ว่าผู้พูดใช้วิธีการพูดหรือวิธีการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างไร

การใช้วิจารณญาณในการฟัง ผู้ฟังจะต้องมีความตั้งใจเป็นอย่างมากเพื่อติดตามการพูดทุกขั้นตอน การฟังระดับนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ฟังมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟังอย่างลึกซึ้ง สามารถตีความเรื่องราวที่ฟัง คาคาการณ์ในสิ่งที่ผู้พูดไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงได้ แล้ววิเคราะห์ความสมเหตุสมผลของเรื่องที่ฟัง รู้ถึงท่าที อารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูด สิ่งที่สำคัญของการฟังอย่างใช้วิจารณญาณ คือ ความสามารถในการคิดอย่างวิเคราะห์หรือการประกอบกับการประเมินคุณค่าของเรื่องที่ฟังว่าน่าเชื่อถือหรือไม่เพราะเหตุใด เรื่องที่ฟังมีคุณค่าอย่างไร

ในการฟังนั้น เป็นธรรมชาติที่มนุษย์ทั่วไปจะต้องมีความรู้สึกต่าง ๆ เช่น บิดิณคดี นิยมชมชอบ ตรึกตรอง ตื่นเต้น สลกลสังเวช นอกจากนี้บางครั้งอาจมีความรู้สึกที่เป็นอคติเกิดขึ้นได้ เช่น ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ตีตกคติใจหรือเบื่อหน่าย เชื่อถืออย่างมง่ายหรือไม่ยอมรับฟังอย่างสิ้นเชิง หวาดกลัวโดยไม่มีเหตุผลหรือกล้าจนเกินไป บุคคลที่มีวิจารณญาณในการฟังต้องรู้จักควบคุมใจตนเอง ไม่ให้มียอกติเหล่านี้เข้าครอบงำ เพราะอาจทำให้ขาดวิจารณญาณได้ (กรมวิชาการ 2525 : 107)

ทักษะย่อยของการฟังที่ใช้วิจารณญาณ ที่สรุปมาจากความคิดเห็นของนักการศึกษาและผู้มีดังนี้

1. การหาเหตุผลมาสนับสนุนหรือโต้แย้งเรื่องที่ฟัง
2. การแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
3. การระบุถึงข้อความที่ไม่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
4. การอนุมานสิ่งที่ฟัง
5. การจับแนวความคิดของผู้พูด
6. การประเมินความรู้สึกของผู้พูดว่า มีอคติอย่างไรหรือไม่
7. การพิจารณาว่าส่วนใดมีเหตุผลเป็นจริง ส่วนใดเกินจริง
8. การประเมินทัศนคติของผู้พูด
9. การพิจารณาความตรงประเด็นของเนื้อเรื่องกับหัวข้อเรื่อง
10. พิจารณาการใช้เหตุผลของผู้พูด

11. การวิเคราะห์วิธีการพูด เทคนิคการตั้งใจ
12. การประเมินคุณค่าของเรื่องที่ฟังอย่างสมเหตุสมผล

การสอนฟัง

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่ไ้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน และเป็นเรื่องบ่้อันสำคัญยิ่งในการศึกษาหาความรู้ สถาบันการศึกษาจึงควรให้ความสนใจในการฝึกฝนทักษะการฟัง เช่น เกี่ยวกับการฝึกทักษะทางภาษาคานอื่น ๆ

บอยด์ (Boyd. 1970 : 75) กล่าวถึงเหตุผลที่กองมีการสอนการฟังไว้ว่า ในชีวิตประจำวันเราฟังมากกว่าพูด พูดมากกว่าอ่าน และอ่านมากกว่าเขียน แต่ในทางตรงกันข้าม ในห้องเรียนโดยทั่วไป เราใช้เวลาส่วนใหญ่ในการที่จะพยายามเรียนการเขียนมากกว่าการอ่าน และเรียนการอ่านมากกว่าการพูด เราใช้เวลาเพียงเล็กน้อยไปในการเรียนเกี่ยวกับการฟัง อย่างมีประสิทธิภาพ การฟัง การสังเกต และการมีประสบการณ์มีผลต่อกิจกรรมทุกอย่างในชีวิตประจำวันของเรา แม้ประสิทธิภาพในการฟังนั้นมีความสำคัญที่สุด ด้วยเหตุที่การฟังมีความสำคัญมาก คนเราจึงควรได้รับการฝึกให้มีความชำนาญในคำรฟังว่า ควรฟังอย่างไร ฟังอะไร และฟังใคร

สุจริต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์พรหม (สุจริต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์พรหม 2523 : 78) กล่าวถึง ความจำเป็นในการสอนทักษะการฟังไว้ว่า ในปัจจุบันนี้ ทักษะการฟังเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญมากทักษะหนึ่ง ทั้งนี้เพราะได้มีความเจริญทางเทคโนโลยี สื่อสารมวลชน ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น ซึ่งทำให้บุคคลฝ่ายต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนต้องใช้ทักษะการฟังเป็นอันมาก ฉะนั้นนักเรียนได้รับการฝึกฝนและการแนะแนวในด้านการฟังอย่างถูกต้องเหมาะสม นักเรียนก็จะมีความสามารถในการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับประโยชน์เต็มที่จากการฟัง หากนักเรียนขาดการฝึกฝนทักษะการฟังแล้ว นักเรียนก็จะไม่ได้รับประโยชน์จากการฟังเท่าที่ควร และอาจเกิดผลร้ายกับนักเรียนได้

การสอนทักษะการฟังก็เช่น เกี่ยวกับการสอนทักษะทางภาษาคำอื่น ๆ คือ ต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการสอนแต่ละครั้ง

จุดมุ่งหมายในการสอนฟัง

จุดหมายปลายทางของการสอนฟังก็เพื่อให้ผู้เรียน "ฟังเป็น" ได้แก่ ฟังแล้วคิดตาม เกิดความเข้าใจ ฟังแล้วหาเหตุผลมาสนับสนุนหรือโต้แย้งความคิดของผู้พูด วิเคราะห์จุดประสงค์ของผู้พูดได้ ล่วงรู้ถึงเทคนิคในการจูงใจ การโฆษณาชวนเชื่อ พิจารณาวาสิ่งใดเป็นความจริง สิ่งใดเกินจริง รู้จักเลือกเรื่องที่ควรฟัง และรู้จักนำความรู้ความคิดที่ได้จากการฟังไปใช้ให้เป็นประโยชน์

รองรัตน์ อิศรภักดี (รองรัตน์ อิศรภักดี 2505 : 77) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนฟังไว้ดังนี้

1. ให้เด็กมีความเคยชินในการที่รับฟัง เรื่องหนึ่ง เรื่องใดด้วยความตั้งใจและมีมารยาทในการที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
2. สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้อื่นพูดและอธิบาย เข้าใจความหมายเรื่องราวที่ฟัง และโต้ตอบหรือซักถามจากเรื่องที่ฟังได้
3. รู้สึกสนุก สนใจในการฟังนิทาน โคลงกลอน รวมทั้งรู้จักฟังวิทยุและสิ่งอื่น ๆ
4. รู้จักฟังเรื่องราวที่เป็นประโยชน์ และรู้จักฟังเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ฟังดนตรี

ฟังละคร ฟังนิทาน ฯลฯ

บันลือ พดุมะวัน (บันลือ พดุมะวัน 2522 : 40) กล่าวถึงจุดประสงค์ในการสอนฟังว่า

1. ใช้การฟังเพื่อให้เข้าใจการสื่อความหมายและการสนทนา
2. ใช้การฟังเพื่อความบันเทิง ความเพลิดเพลินในสัปดาห์ละ เป็นประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ

3. ใช้การฟังเพื่อรับความรู้ ขยายประสบการณ์ รับคำแนะนำมาปฏิบัติ
4. ใช้การฟังเพื่อให้รู้จักขบคิด ทบทวน เลือักตัดสินใจ หาเหตุผลและสามารถใช้การฟังเพื่อจะประเมินได้

ประกาศรี สี่ห้าไฟ (ประกาศรี สี่ห้าไฟ 2524 : 391) กล่าวว่า ครูควรตั้งจุดมุ่งหมายของการฟังแต่ละครั้งให้นักเรียนรู่ว่าฟังเพื่ออะไร จุดมุ่งหมายทั่วไปของการฝึกการฟังมีดังนี้

1. ฟังเพื่อจับใจความสำคัญ รวบรวมข้อมูลไว้เป็นความรู้
2. เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และส่งเสริมจินตนาการ
3. เพื่อให้มีวิจารณญาณสามารถวิเคราะห์เรื่องได้ ทำให้เกิดความคิดนำไปใช้ทำประโยชน์ได้
4. เพื่อให้มีมารยาทในการฟัง ก่อ ฟังอย่างสุภาพและตั้งใจ
5. ใช้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ สามารถตีความจนเกิดความเข้าใจนำมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม แล้วจึงเกิดมีปฏิกิริยาตอบสนองได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ
6. ให้สามารถตอบคำถามหรือขยายความ ตลอดจนให้รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งได้
7. สามารถสรุปมโนทัศน์ นำมาอภิปรายกันต่อไป
8. สังเกตและวิจารณ์การพูด ตลอดจนการใช้ถ้อยคำภาษา ส่วนวนโวหารได้
9. จดบันทึกรายละเอียดเท่าที่จะทำได้
10. ฟังเพื่อสังเกตการออกเสียง

วีณา วีสเพ็ญ (วีณา วีสเพ็ญ 2525 : 148) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1. สามารถจับใจความของเรื่องที่ฟังได้
2. สามารถจับจุดประสงค์ของผู้พูดได้
3. สามารถตัดสินใจเรื่องที่ฟังว่ามีข้อเท็จจริงเพียงใด
4. สามารถค้นหาข้อเท็จจริงจากเรื่องที่ฟังได้

5. สามารถตีความจากสิ่งที่ได้รับฟังอย่างถูกต้อง
6. ถ่ายทอดข้อความที่ฟังได้อย่างถูกต้อง
7. มีมารยาทในการฟัง
8. สามารถสรุปสาระสำคัญจากการฟัง การประชุม การอภิปราย การโฆษณา

หาเสียง

9. สามารถวิเคราะห์ข่าวสาร การโฆษณาสินค้า ลิขสิทธิ์และอุดมการณ์ทางการเมืองได้
จุดมุ่งหมายของการสอนการฟังโดยสรุป คือ ต้องการให้ผู้เรียนรู้จักปฏิบัติตนให้
เหมาะสมขณะที่ฟัง ฟังแล้วให้สามารถจับใจความได้ มีวิจักษณ์ในการฟัง รู้จักนำความรู
จากการฟังไปใช้ประโยชน์ และใช้ทักษะการฟังเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ การสอน
ฟังที่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และเป็นไปตามขั้นตอน จะช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการฟังที่มี
ประสิทธิภาพ

การฟังที่มีประสิทธิภาพ

การสื่อสารจะเกิดผลดีได้นั้น ผู้รับสารมีส่วนสำคัญไม่น้อยไปกว่าผู้ส่งสาร ในการ
สื่อสารกันควรวางจากองค์ของการฟังที่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังต้องการการฟังที่มี
ประสิทธิภาพอีกด้วย ธิดา โมสิกรัตน์ (ธิดา โมสิกรัตน์ 2526 : 327 - 328) กล่าวถึง
ลักษณะการฟังที่มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ฟังอย่างเข้าใจ ผู้ฟังจะต้องเข้าใจเรื่องราวที่บอกกันโดยตลอด แล้วจับประเด็น
สำคัญให้ได้ ผู้ฟังจึงต้องมีสมาธิในการฟังและสามารถแยกแยะได้ว่าข้อความใดเป็นใจความสำคัญ
และข้อความใดเป็นผลความ ถ้าเข้าใจเรื่องราวตลอดแล้ว ย่อมจดจำและสามารถถ่ายทอดให้
คนอื่นฟังต่อไปได้

2. ฟังแล้วจับประเด็นได้ ในการฟังแต่ละครั้ง ผู้ฟังจะต้องจับประเด็นสำคัญของ
เรื่องที่ฟังได้ กล่าวคือ รู้ว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไรเป็นสำคัญ นอกจากนี้ควรรู้จักจับประเด็น
จากบริบทซึ่งขยายประเด็นสำคัญ แล้วควรสรุปเรื่องที่ฟังโดยสังเขปจดบันทึกสั้น ๆ ไว้เพื่อใช้
ประโยชน์ในโอกาสต่อไป

3. ฟังแล้วสามารถวิเคราะห์ได้ ผู้ฟังควรพิจารณาแยกใจความที่ฟังให้ได้ว่าข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อความใดเป็นความคิดเห็นของผู้พูด และเรื่องราวที่ฟังมีอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล ควรสังเกตแล้ววิเคราะห์หาทิศทางซึ่งผู้พูดใช้สื่ออารมณ์ประกอบเนื้อความที่พูดด้วยว่าผู้พูดใช้กระแสน้ำเสียง แววตา ท่าทาง การเคลื่อนไหว อากัปกิริยาต่าง ๆ สัมพันธ์กับคำพูดอย่างไร

4. ฟังแล้วตีความได้ การฟังบางครั้งผู้พูดสื่อสารที่มีความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร เช่น ผู้พูดใช้คำที่มีความหมายนัยประหวัด หรือกล่าวเป็นโวหาร สุภาพนิมิต คำพังเพย หรือบทสร้อยสั้น ๆ สิ่งเหล่านี้ผู้ฟังต้องตีความโดยทำความเข้าใจว่า ผู้พูดแฝงสารใดไว้

5. ฟังแล้วสามารถประเมินคุณค่าได้ ผู้ฟังต้องพิจารณาพิจารณาว่าสิ่งที่ฟังนั้นดีหรือไม่ดี โดยใช้เหตุผล หรือความคิดเห็นแนวทางที่ทำให้ผู้ฟังนำสิ่งที่ดีจากการฟังไปใช้ประโยชน์จากการเป็นผู้ฟังและผู้พูด ครูจะต้องคำนึงถึงการฟัง การจัดกิจกรรม และ

ข้อเสนอแนะในการสอนฟัง

- ดุกเกอร์ (Duker. 1969 : 750) ได้เสนอหลักการในการสอนฟังไว้ว่า
- (1) กิจกรรมการฟังควรกระทำให้เป็นที่น่าพอใจมากกว่าจะเป็นการข่มขู่
 - (2) กิจกรรมประจำวันนั้นควรจะวางแผนให้เด็กได้มีกิจกรรมการฟังให้พอเหมาะกับความต้องการ

- (3) การฟังในชั้นเรียนไม่ควรจำกัดอยู่เฉพาะการที่นักเรียนต้องฟังครูเท่านั้น
- (4) การฟังในชั้นเรียนควรมีจุดประสงค์ที่แน่นอน

กรีน (Greene. 1959 : 168) ได้เสนอแนะการเตรียมการสอนทักษะการฟังไว้ดังนี้

1. ให้มีความยืดหยุ่น เพราะนักเรียนมีความสามารถในการฟังที่แตกต่างกันและชนิดของการฟังมีความเหมาะสมในโอกาสที่แตกต่างกันไป
2. ควรมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการสอนทักษะการฟังแต่ละครั้ง และกิจกรรมควรมุ่งเน้นทักษะที่จะอย่างไร สถานการณ์ในการสอนฟังอาจรวมถึงการสนทนาแบบกันเอง การรายงาน

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องมารยาทในสังคม การโทรศัพท์ การวางแผน การหาประกาศ การแนะนำ การสัมภาษณ์และการแสดงละคร

3. ความพร้อมในการฟังจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ จากการฟัง ครูกับนักเรียนควรได้มีการอภิปรายถึงจุดประสงค์ ในการฟังแต่ละกิจกรรม และมีการเตรียมประสบการณ์ในการฟังให้กับนักเรียน

4. การฟังนั้นควรเตรียมว่าจะฟังเพื่ออะไร แทนที่จะเตรียมว่าจะฟังที่ไหน นักเรียนควรเข้าใจจุดประสงค์ของการฟัง

5. นำการฟังมาใช้ในการเปลี่ยนบรรยากาศในห้องเรียน เช่น ฟังเพื่อพักผ่อนหย่อนใจบ้าง เพื่อจับใจความบ้าง เป็นต้น

6. นักเรียน จะได้กฎเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานจากการเป็นผู้ฟังและผู้พูด ครูจะต้องคำนึงถึงมาตรฐานในการฟัง และสอดแทรกเข้าไปในการวางแผนการฟัง การจัดกิจกรรม และการประเมินผลการฟัง

เบอร์นส (Burns. 1971 : 93) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมการฟังไว้ว่า เนื้อหาที่นำมาให้เด็กฟัง ควรจะมีจุดประสงค์ที่จะฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น การปฏิบัติตามคำสั่ง การจำแนกข้อความที่สัมพันธ์และไม่สัมพันธ์กับเรื่อง การจับใจความสำคัญ การจดรายละเอียดที่สำคัญ ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง การคาดเดาล่วงหน้า สรุปความได้ นักภาพออกด้วยการวิเคราะห์หาคำ ทักษะเหล่านี้ต้องมีการแนะนำเสนอแนะให้ดีขึ้นในขณะที่ยังสอนด้วย ไม่ใช่วัดเฉพาะเวลาสอบเท่านั้น

บทเรียนที่เตรียมไว้ควรรวมกิจกรรมต่าง ๆ เท่าที่จะเป็นไปได้ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น และเลือกกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ฟังการสนทนา การอภิปราย การรายงาน การอ่านบทละคร และนิทาน เป็นต้น (การจดบันทึกในระหว่างที่ฟังจะทำให้เด็กสนใจฟัง ครูอาจจะมอบหมายให้ทำโครงเรื่องหลังจากการฟัง)

กิจกรรมการฟัง ควรจะมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาอื่นในหลักสูตรและสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาอื่น ๆ เด็กควรได้เรียนรู้การฟังอย่างเป็นระบบ กิจกรรมการฟังต้องวางแผนให้เป็นไปตามลำดับ เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับ และอาศัยสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วมากกว่าที่จะอาศัย

การฝึกเป็นครั้งคราว การฝึกฟังต้องมีการจัดเตรียมอย่างดี เช่นเกี่ยวกับการสอนสะกดคำ การเขียนเรียงความหรือทักษะทางภาษาด้านอื่น

สมิธ (Smith. 1973 : 80) ได้ให้คำแนะนำที่จะช่วยครูในการพัฒนาการฟังของเด็กดังนี้

1. จัดเตรียมสภาพการณ์ที่เหมาะสมสำหรับการฟัง
2. มีท่าทางการพูดที่น่าสนใจ อัตราความเร็วของการพูดเหมาะสมที่เด็กจะฟังได้
3. ช่วยสร้างนิสัยที่ดีในการฟังให้แก่เด็ก
4. ตรวจสอบความเข้าใจในการฟังของเด็ก โดยวิธีเกี่ยวกับการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน

5. ยกย่องชมเชยเมื่อเด็กฟังได้ดี
6. ครูควรเป็นนักฟังที่ดีด้วย
7. หลีกเลี่ยงการพูดซ้ำในสิ่งที่ไม่จำเป็นในขณะสอน
8. อนุญาตให้เด็ก ๆ ได้พูด
9. ให้เด็กได้ฟังอย่างมีจุดประสงค์ ฟังในสิ่งที่ถูกถาม ได้วิเคราะห์ วิจัย ได้มีโอกาสโต้ตอบ หรือได้มีโอกาสฟังอย่างซาบซึ้ง
10. ช่วยขจัดลักษณะการฟังที่ไม่ดีของเด็ก ๆ

เชนเบลค (Chenfeld. 1978 : 91) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการฟังที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอนทักษะการฟังไว้ดังนี้

1. นักเรียนจะฟังได้ดีในช่วงเช้า เมื่อเขาได้รับการพักผ่อนและรับประทานอาหารเช้ามาแล้ว และจะฟังได้ดีเมื่ออยู่ในสภาพที่สบาย ในห้องเรียนที่จัดอย่างดีและไม่มีสิ่งรบกวน
2. นักเรียนจะตั้งใจฟังและโต้ตอบอย่างใช้สติปัญญา ถ้าครูเว้นช่วงสัก 2 - 3 นาทีให้เขาได้คิดหลังจากที่ป้อนคำถาม และถ้าเป็นคำถามปลายเปิดจะเป็นสิ่งเร้าได้ดีกว่าให้ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่
3. นักเรียนจะมีทักษะการฟังจากการได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายและจากการได้มีส่วนร่วมในประสบการณ์ต่าง ๆ

4. นักเรียนจะฟังอย่างตั้งใจเมื่อเรื่องราวและสาระที่นำมาเสนอมีรูปแบบต่างกัน และถ้าสิ่งเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับและมีความหมายสำหรับเขา นักเรียนจะสนใจฟัง การจุดประสงค์ของการฟัง และถ้าความพยายามที่จะพัฒนาทักษะการฟังของเขาได้รับการยกย่อง

5. ทักษะการฟังของนักเรียนจะพัฒนาขึ้นตามระดับที่เขาได้แสดงออกและประเมินความกตัญญูของเขาโดยไม่ทำให้เขาได้รับความอับอาย

6. นักเรียนจะแสดงถึงการพัฒนาทักษะการฟัง เมื่อเขาได้มีส่วนร่วมในการสร้างกฎหรือระเบียบเกี่ยวกับการฟังในชั้นเรียน

บันลือ พดุมะวัน (บันลือ พดุมะวัน 2522 : 51) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนฟังไว้ดังนี้

1. ครูควรสนใจและเห็นความสำคัญของการฝึกฟัง จัดรายการสอนโดยใช้การฟังเป็นส่วนหนึ่งของบูรณาการแห่งการสอน มุ่งให้เด็กมีโอกาสได้ฝึกฟังอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะเรียนวิชาใด

2. จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียน ครูเป็นผู้ให้แบบอย่างในการพูดแก่เด็กด้วย

3. มีการพัฒนาความพร้อมในการฟัง เช่น สมาธิในการฟัง

4. ต้องมีการกำหนดจุดประสงค์ในการฟังแต่ละครั้งอย่างชัดเจน

5. พยายามแนะให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการฟัง

6. แนะนำให้รู้จักฟังแล้วลองประเมินค่า และฟังอย่างพิถีพิถัน เช่น จริงหรือไม่ ควรเชื่อหรือไม่ ฟังแล้วรู้เรื่องอะไรบ้าง

7. จัดช่วงเวลาให้เหมาะสมกับช่วงความสนใจที่จะฟัง

8. ส่งเสริมให้รู้จักใช้ประโยชน์จากการฟัง

9. จัดหาเครื่องมือเพื่อส่งเสริมการฟัง

สนม ครูทเมือง (สนม ครูทเมือง 2523 : 147) กล่าวว่า หลักสำคัญในการสอนฟังต้องคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1. ต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการฟัง การฟังแต่ละอย่างนั้น เมื่อฟังแล้วจะให้ปฏิบัติอย่างไร เช่น ฟังแล้วสรุปเรื่อง ฟังแล้วทำรายงานส่งครู ตอบคำถาม หรือฟังแล้วสามารถถ่ายทอดได้ เป็นต้น

2. จัดสภาพบรรยากาศให้เหมาะสม เช่น ไม่มีเสียงรบกวน สถานที่กว้างขวาง อากาศถ่ายเทได้ดี เสียงไม่ก้อง แสงสว่างเพียงพอ หากจำนวนคนมากต้องใช้เครื่องขยายเสียง ให้ฟังชัดเจน

3. ต้องเร้าใจให้นักเรียนอยากฟัง

4. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดจากเรื่องที่ฟัง มีการอภิปรายซักถาม ให้มีส่วนร่วมในการฟัง และมีความสำคัญในกลุ่มผู้ฟังด้วย

5. การเลือกเรื่องที่จะให้นักเรียนฟังต้องเป็นเรื่องไม่ไกลตัวการฟังอาจจะฟังสิ่งต่าง ๆ หลายวิธีการ ไม่ฟังจากครูแต่ประการเดียว เช่น (ฟังวิทยากร) (ฟังวิทยุ) (โทรทัศน์) (ฟังโศกนาฏกรรม) ฟังการรายงานต่าง ๆ เป็นต้น

ประกาศรี สี่ห้าไฟ (ประกาศรี สี่ห้าไฟ 2524 : 321) ได้เสนอแนะการสอนทักษะการฟังให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ดังนี้

สัมพันธ์กับทักษะการพูด ได้แก่ ฟังแล้วแสดงความคิดเห็น ฟังคำถามแล้วตอบ ฟังคำสั่งแล้วนำไปบอกผู้อื่น ฟังบทความแล้วสรุปสาระสำคัญ ฟังภาพแล้วอธิบายและบอกตัวอย่างได้ เป็นต้น

สัมพันธ์กับทักษะการอ่าน ได้แก่ ฟังการอ่านแล้วแสดงความคิดเห็น หรือตอบคำถามได้ ฟังบทร้อยและทำนองเสนาะแล้วเขียนบรรยายจากจินตนาการ ฟังนิทานแล้วสรุปมโนทัศน์ได้ เป็นต้น

สัมพันธ์กับทักษะการเขียน ได้แก่ ฟังบทร้อยกรองแล้วเขียนใหม่ใช้จำนวนของตนเอง แบบร้อยแก้ว ฟังการอ่านจากข้อเขียนต่าง ๆ แล้วเขียนวิจารณ์ สรุปความได้ ถอดคำประพันธ์ที่ความ แปลงลักษณะคำประพันธ์ เช่น เรื่องสั้น เป็นละครพูด เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการสอนฟังของนักการศึกษาและท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่าในการสอนฟังควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเอง ตัวครูเองต้องเป็นนักฟังที่ดี การฟังแต่ละครั้งต้องมีจุดประสงค์ที่แน่นอน นักเรียนควรได้ฟังจากสื่อหลายชนิด ไม่เฉพาะแต่ฟังจากครูเท่านั้น เนื้อหาที่ฟังควรเป็นเรื่องที่มีความหมายต่อผู้ฟัง กิจกรรมการฟังควรมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาอื่น และสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาด้านอื่นด้วย การจัดกิจกรรมการฟังแต่ละครั้งควรจะมีการประเมินผล เพื่อจะได้ทราบว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด

การประเมินผลการฟัง

การประเมินผลการฟัง จะต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการสอนฟัง การสอบฟังก็เพื่อให้นักเรียน "ฟังเป็น" การที่จะทราบว่านักเรียนฟังเป็นหรือไม่ จะต้องอาศัยการสังเกตพฤติกรรมการฟัง กับการทดสอบความสามารถในการฟังควบคู่กันไป การประเมินผลการฟังช่วยให้ทราบข้อบกพร่องในการฟังของนักเรียน เพื่อจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง รongรัตน อิศรภักดี (rongรัตน อิศรภักดี 2505 : 58) กล่าวถึงการวัดผลการฟังไว้ดังนี้

1. เมื่อเด็กฟังเรื่องราวตอนใดจบแล้ว ครูไว้คำถามปากเปล่า เพื่อทดสอบความเข้าใจ ให้เด็กตอบคำถามเหล่านั้นด้วยคำพูด
2. ครูตั้งเป็นคำถามด้วยข้อเขียน ให้เด็กตอบเป็นข้อ ๆ หรือให้เขียนเป็นเรื่องราว ตลอดจนการวิจารณ์เรื่องราวที่ได้ฟังมา
3. ครูสังเกตการแสดงความคิดเห็น ความเข้าใจ และการใช้เหตุผลของเด็กในการตอบคำถาม ทั้งการตอบปากเปล่าและตอบด้วยข้อเขียน ว่าเด็กได้ประโยชน์จากการฟังเพียงใด
4. ฟังเรื่องราวต่าง ๆ จากเครื่องบินที่ก่เสียง แล้วให้เก็บใจความจากการฟัง
5. ตรวจคุณสมบัติบันทึกข้อความ ที่เด็กจดจากการฟังครู ฟังเพื่อน และฟังวิทยากร ว่าจดได้ถูกต้องตรงกับที่ผู้บรรยายพูดหรือไม่

การวัดผลการฟังควรทำเสมอ ๆ และบันทึกผลไว้ด้วยว่าเด็กคนใดมีข้อบกพร่องในเรื่องการฟังที่จะต้องช่วยเหลือเป็นพิเศษ

บันลือ พุกกะวัน (บันลือ พุกกะวัน 2522 : 52 – 53) กล่าวว่าวิธีการตรวจสอบทักษะในการฟัง อาจทำได้หลายวิธีด้วยกัน ซึ่งครูควรใช้ดุลพินิจเอาเองว่าระดับใดควรใช้วิธีใดบ้าง วิธีตรวจสอบทักษะการฟังโดยทั่วไป คือ

1. ให้ฟังแล้วปฏิบัติตาม
 2. สังเกตจากการฟังว่าเด็กมีความสนใจ หรือกระตือรือร้นที่จะฟังหรือไม่
 3. ครูต้องพูดซ้ำ คำสั่ง คำถามบ่อย ๆ หรือไม่ ถ้าต้องพูดซ้ำบ่อย ๆ ต้องแก้ไขการพูดของครู และฝึกสมาธิในการฟังของเด็กเพิ่มมากขึ้น
 4. สังเกตจากการตอบคำถามจากการฟังครูพูดหรือเล่า ว่าตอบได้แค่เพียงใด
 5. สังเกตว่าเด็กรู้จักถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่ครูเล่าบ้างหรือไม่
 6. สังเกตการมีส่วนร่วมในการฟังของเด็ก
 7. ควรจะทดสอบเกี่ยวกับเรื่องราวที่ฟังว่าเข้าใจ เรื่องราวที่ฟังได้แค่เพียงใด
- อัญชลี แจ่มเจริญ (อัญชลี แจ่มเจริญ 2526 : 73) กล่าวว่า การวัดผลการฟังมีวิธีการดังนี้

1. การสังเกตมารยาทในการฟัง ในขณะที่ฟังครู และขณะที่ร่วมกิจกรรมการฟังอื่น ๆ
2. การสัมภาษณ์ สันทนาใดตอบจากเรื่องราวที่ได้ฟัง และซักถามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน
3. การทดสอบ

การประเมินผลนั้น นอกจากครูจะเป็นผู้ประเมินแล้ว ควรแนะนำให้ให้นักเรียนรู้จักประเมินผลการฟังของตนเองด้วย ทั้งนี้เพราะการฟังไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนหรือเฉพาะกิจกรรมที่ครูจัดให้เท่านั้น

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ 2515 : 81) ได้เสนอแนะการประเมินผลการฟังของตนเองไว้ดังนี้

1. ฟังได้ชัด เจนหรือไม่ ขณะที่ฟังมีสมาธิแน่วแน่หรือไม่
2. ฟังแล้วจับใจความได้หรือไม่
3. ฟังแล้วได้ความรู้ความคิอะไร
4. ฟังแล้วสามารถถ่ายทอด หรือปฏิบัติตามได้หรือไม่
5. ฟังแล้วเชื่อหรือไม่ เพราะเหตุใด
6. ฟังแล้วรู้ถึงคุณค่าของสิ่งที่ฟังหรือไม่
7. ฟังแล้วนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาความสามารถในการฟัง

Lewis ได้ทำการวิจัย เพื่อศึกษาผลการฝึกทักษะการฟังที่มีต่อการอ่านกับนักเรียนชั้นมัธยม จำนวน 157 คน จาก 12 ห้องเรียน ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถในการเก็บใจความสำคัญ เก็บรายละเอียด และคาดการณ์ บทเรียนที่ฝึกมี 30 บท บทเรียนละ 15 นาที ฝึกวันละ 1 บทเรียน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง แล้วให้ทำแบบฝึกหัด และมีแบบฝึกหัดการฟังของแต่ละเรื่องตามจุดมุ่งหมายข้างต้นให้ทำ ผลการทดลอง พบว่าการฝึกการฟังที่มีจุดมุ่งหมายอย่างเกี่ยวกับการอ่าน มีผลต่อการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Kelty ได้ทำการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับ Lewis กับนักเรียนระดับ 4 จำนวน 188 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 94 คน กลุ่มควบคุม 94 คน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกการฟังบทเรียนละ 15 นาที เป็นเวลา 1 เดือน กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึกผลการทดลองปรากฏว่าการฝึกการฟังมีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน (Lewis & Kelty. อ้างอิงมาจากปริญญาก่อหนุ 2519 : 14 - 15)

แอลโลว (Sallow. 1955 : 158 - 161) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจในการฟังของนักเรียนระดับ 5 จำนวน 602 คน จาก 16 โรงเรียน การวิจัยพบว่าความเข้าใจในการฟังกับสติปัญญา และความสามารถทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถในการฟังระหว่างเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่คะแนนเฉลี่ยนักเรียนชายสูงกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

กาลเวย์ (Galway. 1963 : 2748 - 9) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟังและการอ่านของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .55 และ .71 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการฟัง ส่วนความสามารถในการฟังกับสติปัญญา มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .49 สำหรับนักเรียนระดับ 4 และ .57 สำหรับนักเรียนระดับ 6

รีฟส์ (Reeves. 1969 : 196) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการอ่านของนักเรียนระดับ 6 จำนวน 247 คน พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมากมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการฟังกับการอ่าน โดยเด็กที่มีความสามารถในการฟังสูง ปานกลาง ถ้าจะมีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ถ้า ปกติ และพบว่านักเรียนที่ทำแบบทดสอบการฟัง โดยอ่านคำตอบแบบเลือกตอบไปด้วย ทำคะแนนจากแบบทดสอบได้ดีกว่านักเรียนที่ฟังอย่างเดียว

คอลล์ (Call. 1975 : 7179) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังของนักเรียนระดับ 5, 6, 7 และ 8 จำนวน 886 คน เพื่อทดสอบความเข้าใจในการฟัง ประเภทจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียด บอกความหมายของคำศัพท์ และสรุปความ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความเข้าใจในการฟังของนักเรียนชายสูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการฟังของเด็กไทย ได้มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

รัตนาศิริพานิช (รัตนาศิริพานิช 2507 : 138) ได้ศึกษาความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคกลางในจังหวัดปทุมธานี พบว่า นักเรียนที่พูดภาษาไทยกลางมีความเข้าใจในการฟังสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความเข้าใจในการฟังกับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการมีความสัมพันธ์กันอย่างมากมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

อินทร์ ศรีคุณ (อินทร์ ศรีคุณ 2507 : 180) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเขียนสะกดคำ ต่างมีผลต่อความสามารถในการแต่งความอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ถศิธร ธันธิกร รามกูร (ศศิธร ธันธิกร รามกูร 2520 : 71) ได้ศึกษาพัฒนาการในการฟัง และการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 พบว่าความสามารถในการฟังของนักเรียนทุกระดับชั้นมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการฝึกทักษะการฟัง

๑ แกรนยิก (Kranzyik. 1972 : 1417 - 1418) ได้ศึกษาการสอนทักษะการฟัง โดยฟังจากเทปและฟังจากครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 1 ที่เคยผ่านชั้นอนุบาลมาแล้ว 155 คน แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองกลุ่มแรกเรียนฟังจากเทป กลุ่มทดลองที่สองเรียนฟังจากครู กลุ่มควบคุมไม่ได้ฝึกการฟังโดยใช้เวลาฝึก 4 สัปดาห์ ผลการทดลองปรากฏว่าคะแนนทดสอบการฟังของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒ บาร์กเกอร์ (Barker. 1978 : 4565) ได้ศึกษาผลการสอนการฟังที่มีต่อคะแนนทดสอบการฟัง โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 185 คน ระดับ 5 จำนวน 176 คน แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่มีการสอนฟังโดยตรง กลุ่มที่สองสอนการฟังโดยปะปนไปกับการสอนทักษะทางภาษาอื่น กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มควบคุม ไม่มีการสอนฟังเลย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนซึ่งได้รับการสอนฟังทั้งโดยตรงและโดยอ้อมได้คะแนนจากการทดสอบการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับการศึกษาค้นคว้าในประเทศไทย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟังของเด็กโดยใช้การฝึกทักษะมีดังต่อไปนี้

(พรทิพย์ บุษรานนท์) (พรทิพย์ บุษรานนท์ 2522 : 150) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื้อหาของแบบฝึกประกอบด้วย การจำแนกเสียง การปฏิบัติตามคำสั่ง ความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเรื่อง จำนวน 14 แบบฝึก นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังก่อนและหลังใช้แบบฝึก ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการฟังหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการฟังก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริกุล ว่องวิจิตรศิลป์ (ศิริกุล ว่องวิจิตรศิลป์ 2525 : 156) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 แบบฝึก เนื้อหาแบบฝึกประกอบด้วย การจำแนกเสียง ความเข้าใจคำและประโยค ความเข้าใจเนื้อเรื่อง กลุ่มตัวอย่าง 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน โดยทดลองสอนเองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง กลุ่มควบคุมไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางการฟังของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุจิตรา ศรีนวล (สุจิตรา ศรีนวล 2526 : 171) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 แบบฝึก และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังของนักเรียนที่ได้รับการฝึกกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง กลุ่มตัวอย่าง 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน มีวิธีดำเนินการวิจัย เช่นเดียวกับ ศิริกุล ว่องวิจิตรศิลป์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นที นิยม (นที นิยม 2527 : 171) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช่และไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง โดยสร้างแบบฝึก 12 แบบฝึก กลุ่มตัวอย่าง 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน และทดลองสอนเองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยใช่แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง กลุ่มควบคุมสอนโดยไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถทางการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการฟังสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึก แต่การศึกษาค้นคว้ายังจำกัดขอบเขตอยู่เฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนนักศึกษาวิทยาลัยครู ตระหนักถึงความสำคัญของการฟัง เชื่อว่าการฟังสามารถจะฝึกฝนให้ดีขึ้นได้เช่นเดียวกับทักษะทางภาษาคำอื่น ๆ และเห็นว่าทักษะการฟังของนักศึกษายังมีส่วนที่ควรได้รับการพัฒนาและแก้ไข จึงสนใจที่จะศึกษาผลของการฝึกทักษะการฟังสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยครู และต้องการศึกษาว่าผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะส่งผลการฝึกทักษะการฟังหรือไม่ โดยสร้างแบบฝึกทักษะการฟังเป็นเครื่องมือในการวิจัย

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักศึกษาที่ได้ฝึกทักษะการฟังจะมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ฝึกทักษะการฟัง
2. ผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาชายกับนักศึกษานหญิงแตกต่างกัน
3. ผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงดีกว่าผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งต้องการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของนักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังกับนักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง ต้องการทราบผลการฝึกทักษะการฟังระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง และระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการฟัง
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีสอนภาษาไทยระดับต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง
3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นสำรวจปัญหา

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจการฟังโดยรวมเนื้อหาจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และวารสาร ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม แบ่งเนื้อหาเป็น 4 ตอน นำมาบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง ใช้เวลาในการฟังตอนละประมาณ 1-7 นาที เมื่อฟังเนื้อหาแต่ละตอนจบลงให้ตอบคำถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 25 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับความจำ 5 ข้อ ความเข้าใจ 14 ข้อ และการใช้วิจารณญาณ 6 ข้อ แบบสำรวจการฟังนี้ทำเพื่อต้องการทราบสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการฟังของนักศึกษาและเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟัง

ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจการฟังไปใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยครู
ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2528 จำนวน 120 คน ผลจากการสำรวจปรากฏว่าความคิดเห็นเฉลี่ย
($\bar{X}$) ได้ 15.17 จำนวนข้อที่นักศึกษาตอบถูกต้องแบ่งตามประเภทของคำถามได้ดังนี้

ตอบคำถามเกี่ยวกับความจำถูก 445 ข้อ คิดเป็น 74 %

ตอบคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจถูก 1024 ข้อ คิดเป็น 61 %

ตอบคำถามเกี่ยวกับการใช้วิจารณญาณถูก 352 ข้อ คิดเป็น 49 %

ข้อสังเกตจากการสำรวจการฟัง คือ นักศึกษาให้ความสนใจในการฟังดี แต่นักศึกษา
ส่วนใหญ่ไม่ได้จดบันทึกขณะที่ฟัง และจากการตอบคำถามปรากฏว่านักศึกษายังตอบคำถามเกี่ยวกับ
ความเข้าใจและการใช้วิจารณญาณได้ไม่ดีเท่าที่ควร

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยครู
ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2529 ซึ่งเลือกมาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random
Sampling) จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 40 คน

การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการฟัง

แบบฝึกที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 15 แบบฝึก โดยมีจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะต่อไปนี้ คือ

การจับใจความสำคัญ

การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด

การอนุมาน

การแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น

การประเมินคุณค่าของเรื่องและเจตคติของผู้พูด

การฝึกทักษะการฟังแต่ละครั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะทางภาษาคำอื่น
ได้แก่ การอ่านและการเขียนควบคู่ไปกับการฟังด้วย

การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังมีขั้นตอนดังนี้

1.1 การรวบรวมเนื้อหาเพื่อสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยรวบรวมเนื้อหาจากหนังสือ
หนังสือพิมพ์ วารสารและรายการวิทยุ

1.2 คัดเลือกเนื้อหาให้มีความหลากหลาย ตลอดจนให้เหมาะกับระดับ
ความสามารถและความสนใจของนักศึกษา

1.3 คัดแปลงและคัดทอนข้อความบางตอน บางเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับ
เวลาที่ใช้ในการฝึกแต่ละครั้ง เนื้อหาแต่ละแบบฝึกใช้เวลาในการฟังประมาณ 3 – 7 นาที

1.4 นำเนื้อหาที่คัดเลือกไว้ไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโทตรวจสอบ
ความเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุง โครงสร้างของแบบฝึกทักษะการฟังมีลักษณะดังนี้

อันดับที่	รูปแบบ	เนื้อหา	ความมุ่งหมาย
1	ข่าว	เศรษฐกิจ การเมือง สังคม	1. จับใจความ
2	สารคดี	ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร	1. จับใจความ
3	เรื่องแปล	การเลี้ยงลูก	1. จับใจความ 2. อนุมาน 3. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน
4	คำบรรยายทางวิชาการ	ชีวิตและการทำงานของผึ้ง	1. จับใจความ 2. ประเมินคุณค่าของเรื่อง
5	บทความ	การใช้เทคโนโลยี	1. จับใจความ 2. อนุมาน 3. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน

อันดับที่	รูปแบบ	เนื้อหา	ความมุ่งหมาย
6	บทความ	การกีดกันความตาย	4. แยกข้อเท็จจริงกับความ คิดเห็น 5. ประเมินคุณค่าของเรื่องและ เจตคติของผู้เขียน 1. จັบใจความ 2. อนุมาน 3. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน 4. ประเมินเจตคติของผู้เขียน
7	บทความ	พัฒนาการทางการเกษตร	1. จັบใจความ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน 3. แยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
8	บทความ	บทบาทของสื่อมวลชน	1. จັบใจความ 2. อนุมาน 3. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน
9	คำบรรยายทางวิชาการ	คำสอนในศาสนาพุทธ และศาสนาพราหมณ์	1. จັบใจความ 2. อนุมาน 3. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน 4. ประเมินคุณค่าของเรื่อง
10	บทความ	ความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์	1. จັบใจความ 2. อนุมาน 3. ประเมินคุณค่าของเรื่อง

อันดับที่	รูปแบบ	เนื้อหา	ความมุ่งหมาย
11	บทความ	ความเครียดและการลด ความเครียด	1. จัปใจความ 2. อนุบาน 3. บอกจุดประสงคของผู้เขียน 4. ประเมินคุณค่าของเรื่อง
12	บทความ	ความเสื่อมของสถาบัน พุทธศาสนา	1. จัปใจความ 2. บอกจุดประสงคของผู้เขียน 3. อนุบาน 4. ประเมินคุณค่าของเรื่อง
13	คำบรรยายทางวิชาการ	การสื่อสาร	1. จัปใจความ 2. แยกข้อเท็จจริงกับความ คิดเห็น 3. ประเมินคุณค่าของเรื่อง
14	บทสนทนา	ประวัติและบทบาทของ หนังตะลุง	1. จัปใจความ 2. อนุบาน 3. แยกข้อเท็จจริงกับความ คิดเห็น 4. ประเมินคุณค่าของเรื่อง
15	เรื่องสั้น	คานิยมทางวัตถุกับวิถี ชีวิตคนยากไร้	1. จัปใจความ 2. อนุบาน 3. บอกจุดประสงคของผู้เขียน 4. ประเมินคุณค่าของเรื่อง

1.5 นำเนื้อหาที่คัดเลือกแล้วบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง รายการวิทยุ บันทึกเสียงจากรายการ ส่วนเนื้อหาจากเอกสารได้รับความร่วมมือจากอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยครู ฉะเชิงเทรา เป็นผู้บันทึกเสียง

1.6 กำหนดกิจกรรมหลังการฟังของแต่ละแบบฝึก โดยให้สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาและจุดมุ่งหมายในการฝึก กิจกรรมในแต่ละแบบฝึกเป็นการตอบคำถาม ซึ่งปีลักษณะแตกต่างกันคือ ให้หาเครื่องหมายถูก ผิด ให้หาเครื่องหมายถูกหาข้อที่ต้องการ ให้จับคู่ ให้เขียนอธิบายสั้น ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1.7 นำแบบฝึกทักษะการฟังไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมปฏิบัติงานพิจารณาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุง

2. การสร้างและทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบที่ใช้ก่อนการฝึกทักษะการฟัง 1 ฉบับ และใช้หลังการฝึกทักษะการฟัง 1 ฉบับ แบบทดสอบทั้งสองฉบับนี้เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Form) ซึ่งมีวิธีการสร้างและทดสอบคุณภาพดังนี้

2.1 การรวบรวมเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยรวบรวมเนื้อหาจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และวารสาร

2.2 นำเนื้อหาที่รวบรวมไว้มาคัดเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักศึกษา แบบทดสอบแต่ละฉบับแบ่งเนื้อหาเป็น 6 ตอน แต่ละตอนใช้เวลาในการฟังประมาณ 3 – 5 นาที เนื้อหาแต่ละตอนในแบบทดสอบทั้งสองฉบับมีลักษณะคล้ายกันดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นข่าวรอบ 4 ชั่วโมง เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 2 เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาสังคม

ตอนที่ 3 เนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพ

ตอนที่ 4 เนื้อหาเกี่ยวกับวัยรุ่น

ตอนที่ 5 เนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา

ตอนที่ 6 เรื่องสั้น : เนื้อหาเกี่ยวกับมนุษยธรรม

2.3 นำเนื้อหาที่คัดลอกแล้วบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง เนื้อหาแต่ละตอน
ในแบบทดสอบทั้งสองฉบับผู้อ่านบันทึกเสียงคนเดียวกัน

2.4 สร้างขอกำถามสำหรับเนื้อหาแต่ละตอน จำนวนคำถามทั้งหมดมี 70 ข้อ
เป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ คำถามจะวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ
การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูดหรือผู้เขียน การอนุมาน การแกะข้อเท็จจริงกับความกึกเห็น
และการประเมินคุณค่าของเรื่องกับการประเมินเจตคติของผู้พูด

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมบัญชีบัณฑิตตรวจสอบ
เพียงตรงในเนื้อหา และความชัดเจนของการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุง

2.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบนักศึกษาในระดับปริญญาตรีปีที่ 1
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบคนละชุด

2.7 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ทำได้ให้ 1 คะแนน ทำผิดให้ 0
ข้อที่ไม่ได้ทำถือว่าผิด

2.8 หาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
โดยวิธีเทคนิค 27 จากตาราง ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2.9 เลือกข้อทดสอบที่มีอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป และมีความยากง่าย
ระหว่าง .20 ถึง .80 ไว้ แล้วปรับปรุงข้อทดสอบที่ยังบกพร่อง

2.10 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบเป็นครั้งที่ 2 แล้วเลือกข้อทดสอบไว้
ฉบับละ 40 ข้อ (คุณภาพแบบทดสอบอยู่ในภาคผนวก ก)

2.11 นำคะแนนของแบบทดสอบทั้งสองชุดมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นจากสูตร Pearson Product Moment Correlation
ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับเท่ากับ .673

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองความแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
กลุ่มทดลอง	T_1	X	T_2
กลุ่มควบคุม	T_3	-	T_2

วิธีการทดลองมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มก่อนการฝึกทักษะการฟังด้วยแบบทดสอบฉบับที่หนึ่ง
2. ฝึกทักษะการฟังให้กับกลุ่มทดลองด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ฝึกทักษะ 15 ครั้ง ครั้งละประมาณ 15 – 20 นาที ใช้เวลาในการฝึกสัปดาห์ละ 3 ครั้ง กลุ่มควบคุมไม่ได้ฝึกทักษะการฟัง
3. หลังจากฝึกทักษะการฟังกลุ่มทดลองครบ 15 ครั้งแล้ว ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบฉบับที่สอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง ใช้ t-test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้ t-test แบบ Dependent

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง และเปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนการฝึกทักษะการฟังใช้ t-test แบบ Independent

4. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หลังการฝึกทักษะการฟังใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) คำนวณจากสูตร (ฐกรวี วงศ์วิริยะ 2527 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

1.2 ความแปรปรวน (S^2) ของคะแนนคำนวณจากสูตร (ฐกรวี วงศ์วิริยะ 2527 : 74)

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หากหาความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ใช้เทคนิค 27 % ของ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2.2 หากหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นจากสูตร Pearson Product Moment Correlation (สวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 164)

$$r_{tt} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2] [N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังใช้ t-test แบบ Independent (ชูศรี วงศ์วัณณะ 2527 : 177)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

3.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังใช้ t-test แบบ Dependent (ชูศรี วงศ์วัณณะ 2527 : 201)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

3.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง และเปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลองก่อนการฝึกทักษะการฟังใช้ t-test แบบ Independent (ชูศรี วงศ์วัณณะ 2527 : 177)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{โดยมี df} = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)}{n_2 - 1}}$$

3.4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการวิ่งระหว่างนักศึกษาที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลอง หลังการฝึก
ทักษะการวิ่ง ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance)
ไชสุคร (ชูศรี วงศ์รักษะ 2527 : 313)

$$F = \frac{s_b^2}{s_w^2}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
σ^2	แทน ค่าความแปรปรวน
N	แทน จำนวนนักศึกษา
t	แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ใน t-distribution
df	แทน ชั้นหาความเป็นอิสระ
D	แทน ค่าความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
F	แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ใน F-distribution
w	แทน ภายในกลุ่ม
b	แทน ระหว่างกลุ่ม
SS	แทน ค่าปรับแก้ของผลบวกกำลังสอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้นำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง ระหว่างนักศึกษายากับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

4. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

1. การสถิติพื้นฐาน

ตาราง 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

ตัวแปร	N	ก่อนการฝึกทักษะการฟัง		หลังการฝึกทักษะการฟัง	
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
กลุ่มทดลอง	40				
ชาย	8	19.75	3.07	25.25	18.23
หญิง	32	19.06	23.16	25.71	35.16
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	15	23.4	10.4	31.53	7.39
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	25	10.68	7.22	22.48	12.11
รวม	40	19.2	19.04	25.87	29.31
กลุ่มควบคุม	40	20.45	12.57	22.25	16.56

2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง 2 และ 3

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	ก่อนการฝึกทักษะการฟัง			หลังการฝึกทักษะการฟัง		
		$\bar{X}$	S^2	t	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	19.2	19.04	1.3996	25.87	29.81	2.8780*
กลุ่มควบคุม	40	20.45	12.57		22.75	16.56	

$$t(df = 78, \frac{\alpha}{2} = .05) = 2.00$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 $t(df=78, \alpha = .05) = 1.671$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 2 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการฝึกทักษะการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หลังการฝึกทักษะการฟังคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่านักกีฬาที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังจะมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง
ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังภายในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	SD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	40				
ก่อนการฝึกทักษะการฟัง		19.2			
หลังการฝึกทักษะการฟัง		25.87	257	1935	15.06*
กลุ่มควบคุม	40				
การทดสอบครั้งแรก		20.45			
การทดสอบครั้งหลัง		22.75	94	278	12.28*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($df=39, \alpha=.05$) = 1.684

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 3 แสดงว่าหลังการฝึกทักษะการฟังกลุ่มทดลองมี
ความสามารถในการฟังสูงกว่าก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ผลการวิจัยนี้เป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ส่วนกลุ่มควบคุมที่ไม่มีการฝึกทักษะการฟัง พบว่า
มีความสามารถในการฟังสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ก่อนการฝึกทักษะการฟัง			หลังการฝึกทักษะการฟัง		
		$\bar{X}$	S^2	t	$\bar{X}$	S^2	t
นักศึกษาชาย	8	19.75	3.07	.6557	25.25	18.23	.0813
นักศึกษาหญิง	32	19.06	23.16		25.71	35.16	

$$t(df=32, \frac{\alpha}{2}=.05) = 2.042$$

$$t(df=15, \frac{\alpha}{2}=.05) = 2.131$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 4 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลอง ทั้งก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

4. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3 ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง 5 และ 6

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลอง ก่อนการฝึกทักษะการฟัง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	15	23.4	10.4	6.781*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	25	16.68	7.22	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($df=26, \alpha = .05$) = 2.056

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 5 แสดงว่าก่อนการฝึกทักษะการฟัง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความสามารถในการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นการทดสอบสมมติฐานที่ 3 จึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) โดยใช้คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกทักษะการฟังเป็นตัวแปรร่วม (Covariate) ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลอง หลังการฝึกทักษะการฟัง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	S ²	F
ระหว่างกลุ่ม (b)	76.1	1	76.1	54.36*
ภายในกลุ่ม (w)	51.1	37	1.4	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (df 1,37, $\alpha = .05$) = 1.10

ผลการวิเคราะห์ตาราง 6 แสดงว่าหลังการฝึกทักษะการฟังความสามารถในการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า ผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงดีกว่าผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบผลของการฝึกทักษะการฟังและสร้างแบบฝึกทักษะการฟัง สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยครูระยอง ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง

1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกทักษะการฟังระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

1.3 เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกทักษะการฟังระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.4 เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการฟังสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ของวิทยาลัยครู

2. สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

2.1 นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังจะมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง

2.2 ผลของการฝึกทักษะการฟังของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงแตกต่างกัน

2.3 ผลของการฝึกทักษะการฟังของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงดีกว่าผลของการฝึกทักษะการฟังของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design

3.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529 วิทยาลัยครูระยอง ซึ่งเลือกมาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 40 คน

3.3 ลักษณะของเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

3.3.1 แบบฝึกทักษะการฟัง เป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยรวบรวม เนื้อหาที่จะสร้างแบบฝึกจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร และรายการวิทยุนำมาคัดเลือกให้ เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักศึกษา นำเนื้อหาที่คัดเลือกแล้วนั้นที่กลงใน แถบบันทึกเสียง เนื้อหาแต่ละแบบฝึกใช้เวลาในการฟังประมาณ 3 - 7 นาที หลังจากฟังจบแล้ว ให้ตอบคำถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบถูกผิด จับคู่ เขียนอธิบายสั้น ๆ และคำถามแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกการจับใจความสำคัญ การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด การอนุมาน การแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น และการประเมินคุณค่าของเรื่องกับการประเมิน เจตคติของผู้พูด แบบฝึกทั้งหมดมี 15 แบบฝึก

3.3.2 แบบทดสอบความสามารถในการฟัง เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น แบบทดสอบมี 2 ชุด ใช้ก่อนการฝึกทักษะการฟัง 1 ชุด และหลังการฝึกทักษะการฟัง 1 ชุด แบบทดสอบทั้งสองชุดนี้เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Form) ผู้วิจัยได้รวบรวม เนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และวารสาร คัดเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับ ระดับของนักศึกษา เนื้อหาในแบบทดสอบแต่ละฉบับแบ่งเป็น 6 ตอน เนื้อหาแต่ละตอนในแบบทดสอบ ทั้งสองฉบับมีโครงสร้างคล้ายกัน ใช้เวลาในการฟังใกล้เคียงกัน ผู้อ่านบันทึกเสียงแต่ละคนใน แบบทดสอบทั้งสองฉบับเป็นกันเดียวกัน เนื้อหาแต่ละตอนใช้เวลาในการฟังประมาณ 3 - 5 นาที เมื่อฟังจบและตอบให้ตอบคำถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบใช้วัดความสามารถในการฟังในคำ การจับใจความสำคัญ การเข้าใจจุดประสงค์ ของผู้พูด การอนุมาน การแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น และการประเมินคุณค่าของเรื่องกับ ประเมินเจตคติของผู้พูด

3.4 วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้

3.4.1 ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการฝึกทักษะการฟังโดยใช้แบบทดสอบฉบับแรก

3.4.2 ฝึกทักษะการฟังให้แก่กลุ่มทดลองด้วยแบบฝึกทักษะการฟังที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ฝึก 15 ครั้ง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละประมาณ 15 – 20 นาที

3.4.3 ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการฝึกทักษะการฟัง โดยใช้แบบทดสอบฉบับที่สอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 หากสถิติพื้นฐานคะแนนความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม ของนักศึกษายกกับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลอง และของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในกลุ่มทดลอง ทั้งก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

3.5.2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังใช้ t -test แบบ Independent

3.5.3 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้ t -test แบบ Dependent

3.5.4 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษายกกับนักศึกษาหญิงก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง และ เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่าง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำก่อนการฝึกทักษะการฟังใช้ t -test แบบ Independent

3.5.5 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หลังการฝึกทักษะการฟัง ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (Analysis of Covariance)

สรุปผลการวิจัย

1. ก่อนการฝึกทักษะการฟัง ความสามารถในการเข้าใจของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่หลังการฝึกทักษะการฟัง กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการฝึกทักษะการฟังทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่างมีความสามารถในการฟังสูงกว่าก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลของการฝึกทักษะการฟังระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
3. ผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. จากสมมติฐานที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลจากการวิจัยพบว่า หลังการฝึกทักษะการฟังกลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังจะมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าทักษะการฟังจะดีขึ้นได้ด้วยการฝึกฝน และจากการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังก็พบว่า หลังการฝึกทักษะการฟังกลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังสูงกว่าก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 และเป็นเครื่องยืนยันว่าการฝึกทักษะการฟังทำให้นักศึกษามีความสามารถในการฟังสูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แกรนนิค (Kranzyk, 1972 : 1417-1418) และ บาร์เกอร์ (Barker, 1978 : 4865-4) ที่พบว่า การฝึกทักษะการฟังทำให้ความสามารถในการเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องผลการวิจัยของ พงทิพย์ บุชรานวงษ์ ศิริกุล ว่องวิจิตรพิไล นที นิยม และสุจิตรา ศรีนวล ซึ่งได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังสำหรับชั้น ป.1, 2, 4 และ 5 ตามลำดับ ผลการวิจัยดังกล่าวต่างก็พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการฟังมีผลทำให้ความสามารถในการฟังของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังของกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มควบคุมมีความสามารถในการฟังสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยนั้น อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุต่อไปนี้

ประการแรก แบบทดสอบทั้งสองฉบับมีโครงสร้างของเนื้อหาคล้ายกัน มีวิธีการสอบแบบเดียวกัน อาจเป็นไปได้ว่าในการสอบครั้งหลังนักศึกษาคำนึงกับแบบทดสอบและมีการปรับตัวได้ดีขึ้น ทำให้ทำคะแนนได้ดีขึ้น

ประการที่สอง เนื่องจากความง่ายของแบบทดสอบทั้งสองฉบับกล่าวคือ แบบทดสอบที่ใช้ในการสอบครั้งแรกมีความง่าย .461 ส่วนแบบทดสอบฉบับที่สองซึ่งใช้สอบในครั้งหลังมีความง่าย .475 ซึ่งง่ายกว่าฉบับแรกเล็กน้อย การที่แบบทดสอบฉบับที่สองง่ายกว่าฉบับแรก อาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาทำคะแนนได้ดีขึ้นในการสอบครั้งหลัง

แต่ถึงกระนั้นก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการฝึกทักษะการฟัง จะเห็นว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้เป็นเครื่องยืนยันว่าผู้ที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังย่อมมีความสามารถในการฟังสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึก

2. จากสมมติฐานที่ 2 การเปรียบเทียบผลของการฝึกทักษะการฟังระหว่าง นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง

ผลการวิจัยพบว่า ทั้งก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง ความสามารถในการฟังของ นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ 2 แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาลเวย์ (Calvey. 1963 : 2748 - 9) ที่พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการฟัง

ผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ แฮลโลว์ (Hallow. 1955 : 158 - 161) ที่พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของนักเรียนชายสูงกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย และขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ คอลลี (Coll. 1975 : 7179) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการฟังของนักเรียนระดับ 5, 6, 7 และ 8 พบว่า คะแนนความเข้าใจในการฟังของนักเรียนชายสูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการวิจัยครั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังจะพบว่า หลังการฝึกทักษะการฟัง นักศึกษาทั้งชายและหญิงต่างก็มีความสามารถในการฟังสูงขึ้น จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ผลดีกับนักศึกษาทั้งชายและหญิง เพศไม่มีอิทธิพลต่อการฝึกทักษะการฟัง

3. จากสมมติฐานที่ 3 การเปรียบเทียบผลของการฝึกทักษะการฟังระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลจากการวิจัยพบว่า หลังการฝึกทักษะการฟัง ความสามารถในการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยจะพบว่า ผลการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงดีกว่าผลการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แฮลโลว์ (Hallow. 1955 : 158 - 161) ที่พบว่า ความเข้าใจในการฟังกับสติปัญญาและความสามารถทางวิชาการมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คาลเวย์ (Calway. 1963 : 2748 - 2749) ที่พบว่า ความสามารถในการฟังและสติปัญญามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังจะพบว่า หลังการฝึกทักษะการฟัง ทั้งนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำต่างก็มีความสามารถในการฟังสูงขึ้น

ผลการวิจัยนี้จึงแสดงให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะการฟังที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ได้กับ นักศึกษาทุกระดับสติปัญญา สำหรับผู้ที่ไม่มีสติปัญญาก็จะยังมีความสามารถในการฟังสูงขึ้น

แบบฝึกทักษะการฟังที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คัดเลือกเนื้อหาที่ทั้งสาระและความบันเทิง มีความหลากหลายทั้งในคำ เนื้อหาและรูปแบบ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา ศาสนา สุขภาพอนามัย ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น ในคำรูปแบบมี ทั้งที่เป็นข่าว บทความ บทสนทนา คำบรรยายทางวิชาการ เรื่องแปล และเรื่องสั้น ผู้ฟัง จะได้รับทั้งความรู้ ความเพลิดเพลิน ตลอดจนได้ทราบความคิดเห็นของบุคคลในวงการต่าง ๆ เรื่องราวที่ฟังเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตการงานแต่ละครั้งกำหนดเวลา ประมาณ 3 – 7 นาที ซึ่งไม่นานเกินไป นักศึกษายังไม่เบื่อที่จะฟัง เมื่อฟังเนื้อหาจบลงกิจกรรม หลังจากการฟังแต่ละแบบฝึกเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่ไปกับการฝึกทักษะการฟังด้วย เพราะการตอบคำถามมีทั้งที่ให้เลือกคำตอบที่ถูก จับคู่ กาเครื่องหมาย ถูก ผิด แก้อรรถาธิบายที่ผิดให้ถูกต้อง และการเขียนอธิบายสั้น ๆ หลังจากทำกิจกรรมในแต่ละแบบฝึก แล้วนักศึกษาก็ได้ทราบผลการฝึกของตนเองทุกครั้ง ทำให้นักศึกษาอยากทราบความก้าวหน้าของตนในการ ฝึกครั้งต่อไป นักศึกษาจึงสนใจและกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมทำให้การฝึกทักษะการฟัง ได้ผลดี

แบบฝึกที่มีลักษณะ ราวความสนใจจะช่วยใหญ่ทั้งสนใจที่จะคิดตาม เรื่องราวทั้งแต่คนจนพบ เป็นการฝึกให้มีสมาธิในการฟัง แม้ว่าการฝึกการฟังจะเป็นสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นซึ่งแตกต่างไปจาก ชีวิตจริง แต่การฝึกก็ช่วยทำให้ผู้รับการฝึกมีทักษะในการฟัง เป็นที่น่าพอใจแล้วจึงเข้าใจความได้ รู้จักจดบันทึกสาระสำคัญเพื่อช่วยความจำ มีสมาธิในการฟัง รู้จักใช้วิจารณญาณในการฟัง อันจะ นำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งผู้ฟังไม่สามารถจะกำหนดสถานการณ์ในการฟังได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้สอนภาษาไทยทุกระดับควรคิดสร้างแบบฝึกทักษะการฟังให้ครบทุกระดับชั้น เพื่อ เป็นการพัฒนาทักษะการฟังอย่างต่อเนื่อง จากผลการวิจัย จะเห็นว่าผู้รับการฝึกจะอยู่ในระดับ

อุดมศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์มากก็ยังสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้ด้วยการฝึกในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการฟัง ดังนั้นถ้าการฟังมีประสิทธิภาพก็จะส่งผลถึงการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย

2. การสอนทักษะการฟังควรจัดให้สัมพันธ์กับทักษะทางภาษาคำอื่น ๆ ด้วย สำหรับในระดับวิทยาลัยครู นอกจากจะฝึกการฟังในวิชาพื้นฐานการไวยากรณ์แล้ว ควรมีการฝึกทักษะการฟังควบคู่ไปกับทักษะการพูดในวิชาพูดการควบ

3. ผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าทางด้านการไวยากรณ์ควรสนใจทักษะการฟังให้มากขึ้น เพื่อจะได้นำผลจากการศึกษาค้นคว้ามาไขปริศนาในด้านการเรียนการสอนได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่ฝึกทักษะการฟังจากสื่อที่ต่างชนิดกัน เช่น เปรียบเทียบความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่ฟังจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์กับกลุ่มที่ฟังจากครูหรือวิทยากร นอกจากนี้ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดต่าง ๆ กัน เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างขนาดใดฝึกทักษะการฟังได้ผลดีที่สุด

2. ควรมีการทดลองฝึกทักษะการฟังโดยใช้เวลาในการฝึกให้มากขึ้น เช่น ฝึกในระยะเวลา 1 ภาคเรียน แล้วศึกษาผลของการฝึกทักษะการฟังว่าจะดีขึ้นเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การฝึกหัดครู, สภา หลักสูตรการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี ส.สมบรูณ์การพิมพ์ 2524,
368 หน้า
- ฉัตรภา บุญนาค สุวรรณี อุดมผล และวรรณี พุทธเจริญทอง ศิลปะการไ้ภาษาใน
ชีวิตประจำวันและทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2526, 267 หน้า
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2509, 452 หน้า
- ✓ ชูศรี วงศ์รัตน์ สถิติเพื่อการวิจัย โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2527, 370 หน้า
- ✓ ธิดา โมสิกรัตน์ "การฟัง" เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 1 หน่วย 6 - 11
หน้า 323 - 331 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2526
- ✓ นที นิยม การศึกษาค้นคว้าสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
พญาไท กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527,
171 หน้า อัดสำเนา
- บันลือ พงษ์ตะวัน อุปเตคการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา มาแนวบูรณาการทางการสอน
ไทยวัฒนาพานิช 2522, 205 หน้า
- ✓ ประภาศรี สีหอำไพ วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา วัฒนาพานิช 2524, 391 หน้า
- ปริญญ์ เกื้อหนุน การศึกษเปรียบเทียบการสอนอ่านด้วยวิธีใช้และไม่ใช้การฟังประกอบ
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 67 หน้า
อัดสำเนา
- ✓ พรทิพย์ บุญธนาภรณ์ การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 150 หน้า อัดสำเนา
- ✓ อนุชา ร่องรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา วิธีสอนภาษาไทย องค์การคำคุณุสภา,
2505, 165 หน้า

รัตนา ศิริพานิช ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถม
ปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนคร และภาษามลายูในจังหวัดมณฑล
 ปริญญาโท กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2507, 138 หน้า

อัครา

กวน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์วิจิตรการพิมพ์
 2524, 286 หน้า

วรารณ บำรุงกุล การใช้ภาษา (เอกสารคำสอนวิชาภาษาไทย 312) มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมโลก ม.ป.ป., 196 หน้า อัครา

วิชา วิสัณฐ์ การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 มหาสารคาม 2525, 329 หน้า อัครา

ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ. 2519 โรงพิมพ์สวนทองถิ่น
 2519, 202 หน้า

กสิกร รัชต์กร พัฒนาการของความสามารถในการฟังและความสามารถในการอ่าน
ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ปริญญาโท กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2520, 71 หน้า อัครา

✓ กิริกุล ว่องวิจิตรศิลป์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังวิชาภาษาไทย ของ
นักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 โรงเรียนประชาบาลที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก
 วิทยานิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2525, 156 หน้า อัครา

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือครูประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น : วิชาภาษาไทย
 โรงพิมพ์คุรุสภา 2514, 167 หน้า

✓ หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะภาษา เล่ม 1 พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภา
 2526, 184 หน้า

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธทศวรรษ 2521 กระทรวงศึกษาธิการ 2520, 442 หน้า

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธทศวรรษ 2521 กระทรวงศึกษาธิการ 2520,
 217 หน้า

- ศึกษาศึกษา, กระทรวง กรมวิชาการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
 กระทรวงศึกษาศึกษา 2523, 314 หน้า
- ✓ สนม ครูเหมือง การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2523,
 332 หน้า อัดสำเนา
- สามัญศึกษา, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ เทคนิคการพูดและการฟัง โรงพิมพ์คุรุสภา 2515,
 88 หน้า
- ✓ สุวรรณี เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์พรหม วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา
 ไทยวัฒนาพานิช 2523, 277 หน้า
- ✓ สุจิตรา ศรีนวล การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 171 หน้า อัดสำเนา
- ✓ สุวรรณี อุคมยถ "การฟัง" คำสอนวิชาภาษาไทย มธ. 131 และ 132 หน้า 153 - 158
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2516
- ✓ อัญชลี แจมเจริญ บังอร ทองพูนศักดิ์ และนันทิชา ไทเขนทร์ ศึกษา 231 วิธีสอนวิชา
กลุ่มทักษะ "ภาษาไทย" โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2526, 130 หน้า
- อินทร ศรีสุภา การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และ
การแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประเภทศึกษา 6 แห่ง
ในจังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ ศศ.ม วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
 2507, 180 หน้า อัดสำเนา
- ✓ Barker, John Fores. "The Effect of Listening Instruction on
 Listening Test Scores," Disertation Abstracts International.
 38 : 4565 - 4566A.
- Bloom, Benjamin S. and others. Taxonomy of Education Objective.
 v.1, New York, David McKay Company Inc., 1956. 207 p.
- ✓ Boyd, Gertrude A. Teaching Communication Skills in the Elementary
School. New York, Van Nostrand, 1970. 372 p.
- ✓ Burns, Paul C. The Language Arts in Childhood Education. 2nd. ed.,
 Chicago, Rand McNelly, 1971. 166 p.

- Call, Louis Thornton. "Defining Listening Levels of Comprehension based on Reading Levels Comprehension of Average Children in Grade 5, 6, 7 and 8," Dissertation Abstracts International. 35 : 7179A, May, 1975.
- Calway, Marian F. "The Relative Effects of Instruction with Narrative and Factual Materials on Listening Skills," Dissertation Abstracts International. 23 : 2748 - 2749, February, 1963.
- ✓ Chenfeld, Mimi B. Teaching Language Arts Creatively. New York, Harcourt Brace Jovanovich Inc., 1978. 359 p.
- ✓ Duker, Sam. "Listening," Encyclopedia of Educational Research. p. 747 - 751 London, The Mac Millan Company Collier. Mac Millan Limited, 1969.
- ✓ Fan, Chung-Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey, Educational Testing Service, 1952. 32 p.
- ✓ Greene, Harry A. Developing Language Skills in Elementary School. Boston, Allyn and Bacon, 1959. 571 p.
- Hallow, Mary Keven. "Listening Comprehension at the Intermediate Grade Level," Elementary School Journal. 56 : 158 - 161, December 1955.
- ✓ Kravik, Margery A. "The construction and evaluation of Two Methods Listening Skills Instruction and their effect on Listening Comprehension of Children in Grade 1," Dissertation Abstracts International. 32 : 1417 - 1418A, December, 1972.
- Mackey, William F. Language Teaching Analysis. London, Longman Group Ltd. 1965. 554 p.
- National Council of Teacher of English. Commission on the English Curriculum. Language Arts for Today's Children. New York, Appleton Century - Crofts, 1954. 431 p.
- Reeves, Rachael Joanne. "A Study of the Relation between Listening Performance and Reading Performance of Sixth Grade Pupils as Measured by Certain Standardized Tests," Dissertation Abstracts International. 29 : 4196 A, April, 1969.
- ✓ Rabin, Dorothy. Teaching Elementary Language Arts. 2nd. ed., New York, Holt, Rinehart and Winston, 1980. 479 p.
- Smith, James L. Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School. Boston, Allyn and Bacon Inc., 1973. 281 p.
- Tidyman, Willard F. Teaching Elementary Language Arts. 3rd. ed., New York, Mc.Graw - Hill Book Company, 1969. 460 p.
- ✓ Talette, Rebecca M. Modern Language Performance Objectives and Individualization. New York, Harcourt, Brace & World Inc., 1972. 260 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

ลำดับที่	ฉบับแรก				ลำดับที่	ฉบับที่สอง			
	PI	PL	P	r		PI	PL	P	r
1	.62	.25	.43	.33	1	.62	.38	.50	.24
2	.62	.13	.36	.52	2	.62	.25	.43	.33
3	.75	.13	.42	.62	3	.62	.13	.36	.52
4	.87	.38	.64	.52	4	.87	.25	.58	.62
5	.87	.50	.70	.43	5	.75	.50	.63	.27
6	.50	.25	.37	.27	6	.50	.13	.36	.52
7	.75	.25	.50	.50	7	.87	.25	.58	.62
8	.87	.38	.64	.52	8	.87	.50	.70	.43
9	.87	.63	.76	.31	9	.75	.50	.63	.27
10	.75	.38	.57	.38	10	.75	.38	.57	.38
11	.87	.25	.58	.62	11	.62	.38	.50	.24
12	.75	.50	.63	.27	12	.75	.25	.50	.50
13	.50	.25	.37	.27	13	.50	.13	.30	.43
14	.62	.25	.43	.33	14	.62	.13	.36	.52
15	.62	.13	.36	.52	15	.62	.25	.43	.33
16	.50	.13	.30	.43	16	.50	.25	.37	.27
17	.87	.38	.64	.52	17	.87	.25	.58	.62
18	.50	.25	.37	.27	18	.50	.25	.37	.27
19	.62	.13	.36	.52	19	.62	.38	.50	.24
20	.62	.25	.43	.33	20	.62	.38	.50	.24

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ฉบับแรก				ลำดับที่	ฉบับที่สอง			
	PH	PL	P	r		PH	PL	P	r
21	.50	.13	.30	.43	21	.50	.25	.37	.27
22	.75	.36	.57	.30	22	.75	.38	.57	.38
23	.87	.25	.58	.62	23	.87	.38	.64	.52
24	.75	.50	.63	.27	24	.75	.38	.57	.38
25	.50	.13	.30	.43	25	.62	.13	.36	.52
26	.50	.13	.30	.43	26	.62	.13	.36	.52
27	.62	.25	.43	.33	27	.62	.25	.43	.33
28	.62	.13	.36	.52	28	.50	.25	.37	.27
29	.62	.25	.43	.33	29	.62	.38	.50	.24
30	.50	.25	.37	.27	30	.62	.38	.50	.24
31	.50	.13	.30	.43	31	.50	.25	.37	.27
32	.62	.38	.50	.24	32	.62	.25	.43	.33
33	.50	.25	.37	.27	33	.50	.13	.30	.43
34	.50	.13	.30	.43	34	.50	.25	.37	.27
35	.87	.63	.76	.31	35	.87	.63	.76	.31
36	.62	.25	.43	.33	36	.75	.13	.42	.62
37	.75	.13	.42	.62	37	.75	.25	.50	.50

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ฉบับแรก				ลำดับที่	ฉบับที่สอง			
	PH	PL	P	r		PH	PL	P	r
38	.25	.13	.30	.43	38	.50	.25	.37	.27
39	.87	.38	.64	.50	39	.87	.50	.70	.43
40	.50	.13	.30	.43	40	.50	.25	.37	.27

ความยากง่ายของแบบทดสอบฉบับแรก = .461

ความยากง่ายของแบบทดสอบฉบับที่สอง = .475

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ = .673

ภาคผนวก ข

แบบสำรวจความสามารถในการฟัง

แบบสำรวจการพึง

ตอนที่ 1

สำนักวิจัย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับผักและผลไม้แปรรูป ในประเทศไทย พบว่าผู้ผลิตผักและผลไม้แปรรูปมักจะผลิตตามความชำนาญ มากกว่าจะให้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ผลผลิตจึงมักออกมาในลักษณะธรรมดา เช่น คองบาง เยื่อบาง แล้วก็บรรจุกระป๋องออกขาย ทั้ง ๆ ที่กรรมวิธีแปรรูปยังมีอีกหลายวิธี ที่เป็น ที่ต้องการของตลาด

สำหรับปี 2528 การส่งผักและผลไม้แปรรูปไปจำหน่ายต่างประเทศนั้น เฉพาะ สับปะระมีการส่งออกถึง 19,786 ตัน มูลค่าประมาณ 3,445 ล้านบาท ฉะนั้นหากมีการลงทุน แปรรูปผักผลไม้ชนิดอื่น ๆ ก็ไม่ต้องสงสัยว่า อนาคตของอุตสาหกรรมแปรรูป ผักผลไม้ จะสดใสเพียงไร แต่คงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ผลิต และรสนิยมในการบริโภคของตลาด เป็นสำคัญด้วย

สยามรัฐ 13 พฤษภาคม 2529

ตอนที่ 2

เกาะลันตาอยู่นอกชายฝั่งพิทahayaไปไม่มาก ระยะพอเรือวิ่งสัก 45 นาทีก็ถึง ที่นี่มีคนข้ามไปเที่ยวกันมากทั้งไทยและเทศ บางทีไปคู่ปะการัง บางทีไปเจมน้ำชายหาด บางทีไปกินเหล้าเมาบ่า กินปู กินปลา ฯลฯ

มีเรือวิ่งกันไปมาขวักไขว่ ทั้งลำใหญ่ ลำเล็ก ทั้งที่ให้เช่าและเป็นเรือโดยสารแบบเรือเมล์ ค่าโดยสารไปกลับ 40 บาท ก็ถูกสมกักันก็หรรอก แลถ้าเรือมันลมนิ่งทะเลก็ไม่นุกเลย และมันลมนิ่งแล้ว มีคนตายหลายคน เขาวาเที่ยวนี้เป็นเรือเที่ยวสุดท้ายจากเกาะลันตา มีคนที่รอจนเที่ยวสุดท้ายมาจะเกือบตะกายขึ้นเบาะ บางคนก็เมา เมื่อคลื่นมาแรง คนก็เผลอร่วงไปทางโน้นที่มาจากนี้ที่ จนเรือเอียงลงลงเป็นเหตุให้คนตายเป็นท่อนเนจนาก

ผมเคยลงเรือโดยสารของบริษัทที่ลันตาครั้งหนึ่ง มีชายสองคนนั่งโต๊ะท้ายตัวอยู่ริมฝั่งตัวไปกลับ 40 บาท เขาก็ขายตัวไปเรื่อย ๆ ใครจะไปเที่ยวไหนกลับเที่ยวไหนก็ได้

เขาไม่มีระบบที่จะให้ทราบว่าเที่ยวหนึ่ง ๆ จะมีผู้โดยสารกี่คน มากเกินไปหรือเปล่านั้นเรือไปแล้วควรจะมีช่างบนที่คนข้างล่างก็คน ซากลับก็มีคนเฮละโลมาขึ้นถามสบาย บจกคนก็เมา ไม่มีระบบและกลไกที่จะให้ทราบว่าใครจะกลับเที่ยวไหนจำนวนกี่คน

ในเรือ คนขับก็ขับไปเรื่อย ๆ คนหาเรื่องก็ทำเรื่องไป ไม่มีผู้บริหารอยู่โดยสาร เช่น ถ้าคลื่นลมมันแรงนัก ให้คนขึ้นบนลงมาอยู่ชั้นล่าง เพราะอยู่บนบนมากจะทำให้เรือมันโคลง โคลงเฉพาะถ้าเมาแล้วเผลอไปทางโน้นที่ทางนี้

พุทธธรรมกับสังคม โดย น.พ.ประเวศ วะสี

ตอนที่ 3

นางบังอร สายสิทธิ์ รองอธิบดีกรมประมง ชี้แจงว่า ปลาน้ำจืดหรือปลาเนื้อซึ่งเป็นปลาน้ำจืด ตามลำน้ำในอำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี และปรากฏตามข่าวเป็นปลาที่มีพิษรับประทานแล้วเกิดอาการคลื่นเหียนอาเจียนและท้องเสีย ว่าปลาน้ำจืด โดยตัวมันเองแล้วไม่มีพิษแต่อย่างใด ที่เกิดเหตุเช่นนี้ขึ้นเพราะปลาชนิดนี้เป็นปลากินพืชและชอบกินผลกระเบาซึ่งเป็นพืชท้องถิ่น ทำให้รับประทานปลาน้ำจืดมีอาการดังกล่าว

นางบังอรกล่าวต่อไปว่า โดยปกติแล้วคนไทยจะเลี้ยงปลาน้ำจืดเป็นงานอดิเรก เพื่อความสวยงาม และจะพบปลาชนิดนี้มากบริเวณคูน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำมูล แม่น้ำน่านและแม่น้ำโขง ส่วนที่มาเลเซีย เรียกปลาน้ำจืดว่า ปลาสุกดาน จะเลี้ยงกันในกระชังเพื่อเป็นอาหาร และมีราคาแพงมากด้วย เพราะเป็นที่นิยมกันมาก

ปลาน้ำจืดเป็นปลาน้ำจืด มีเกล็ดสีเหลือง ส่วนเกล็ดหางสีแดง ขนาดยาวที่สุดที่พบในไทยประมาณ 50 - 60 เซนติเมตร จะผสมพันธุ์และวางไข่ช่วงเดือนพฤษภาคม - กันยายน วางไข่ครั้งละห้านับถึงเจ็ดหมื่นฟอง นอกจากพบในไทยและมาเลเซียแล้วยังพบที่อินโดนีเซียด้วย

สยามรัฐ 10 เมษายน 2529

ตอนที่ 4

เมื่อไม่กี่วันมานี้ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของเชียงใหม่ลงข่าวสั้น ๆ ว่า ตำรวจจับชาวบ้านสองคน ซึ่งนั่งที่ราวเหล็กข้างถนนในตัวเมืองเชียงใหม่ ไปขอหาทำผิดพระราชาธิบดีที่วัฒนธรรม ชาวไม่ได้รายงานอะไรมาอีกไปกว่าเดิม

ผมเองก็ยังไม่มีเวลาตามนักกฎหมายคนไหนว่า พระราชาธิบดีที่วัฒนธรรมนี้ออกมาตั้งแต่เมื่อไหร่ และมีอิทธิพลสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ข่าวนี้ทำให้ผมนึกถึงสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม ที่ตั้งกฎเกณฑ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมประหลาด ๆ ไว้มากมาย เช่น ใครไม่สวมหมวก ใครกินหมาก ก็โดนจับ เป็นคน

เรื่องวัฒนธรรมในสังคมไทย ถูกกำหนดโดยชนชั้นสูงตลอดมา และพวกเขาก็เข้าใจความหมายของวัฒนธรรมอย่างผิด ๆ ตลอดมาเช่นกัน

เช่น เมื่อไม่นานมานี้ คนของรัฐบาลก็ออกมาพูดว่าหาบเร้นั้นเกะกะก็คขวางทางจราจร ไม่มีวัฒนธรรม

คุณสุจิตต์ วงษ์เทศ ได้อธิบายไว้ในนิตยสารศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจนว่า หาบเร้นั้นเป็นวัฒนธรรมไทยมาตั้งแต่หลายร้อยปีแล้ว มีหลักฐานปรากฏไม่ต้องสงสัย

นี่ยังจะมีคนที่วัฒนธรรมจริง ๆ อีกอีกคน ที่จะเข้าใจอย่างที่คุณสุจิตต์เข้าใจ

ทุกวันนี้ เรากำลังถูกครอบงำด้วยวัฒนธรรมทุนนิยมตะวันตก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมแบบเมือง ทำให้เราเห็นไปว่าอะไรที่เป็นแบบฝรั่งถึงจะเรียกว่ามีวัฒนธรรม อะไรที่เป็นชาวบ้าน ๆ เรียกว่าไม่มีวัฒนธรรม

ที่จริงวัฒนธรรมคือ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ การทำงานและการสร้างสรรค์ของประชาชน ชาวบ้านเขาก็มีวัฒนธรรม มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเขา การที่คนในเมืองจะเอาวัฒนธรรมเมืองไปตัดสินว่าชาวบ้านไม่มีวัฒนธรรมนั้นจึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

แน่ะ วัฒนธรรมก็เป็นสิ่งที่ต้องเปลี่ยนไป เมื่อสังคมเปลี่ยนไป เช่น เมื่อมีการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยม เมืองขยายใหญ่โตขึ้น ชีวิตในเมืองก็ต้องปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์บางอย่างเพื่อความจำเป็นของการอยู่ร่วมกัน เช่น กฎจราจร การรักษาความสะอาด ฯลฯ

ในช่วงที่สังคมเปลี่ยนแปลงนี้ คนที่มาจากอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เช่น ชาวชนบท ย่อมจะถูกชาวเมืองมองว่าล้าหลัง ไม่มีวัฒนธรรมไค้กาย เพราะเขาเคยชินกับวิถีชีวิตในชนบท นี่ก็อยากจะนั่งที่ไหนก็นั่ง อยากจะเดินไปไหนก็เดิน

เรื่องการปรับค้วทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่จะต้องให้การศีกษา ต้องให้ความเข้าใจกัน ไม่ใช่การใช้กฎหมายและการลงโทษอย่างเดี๋ยว

อย่างช่วงที่ตำรวจจราจรในกรุงเทพฯ รมรงค์จับคนข้ามถนนไม่ตรงทางม้าลาย คนที่ถูกจับมีไม่น้อยที่เป็นชาวบ้านไม่รู้วิธีไหนก็เห็น ที่กองตกใจมากที่อยู ๆ ตำรวจก็มาจับ เหมือนกับทำความผิดร้ายแรง และต้องเสียค่าปรับที่แพงมากสำหรับคนจน ๆ

ที่จริงแล้ว ตำรวจจราจรควรใช้ความอดทนในการเฝ้าระวังให้การศีกษาคักเตือนคนให้นานพอที่คนจะเข้าใจ เห็นควยและปฏิบัติจนเคยชิน คนยอมรับเป็นวัฒนธรรม ไม่ใช่เดี๋ยวจับก็จับเดี๋ยวปล่อยก็ปล่อย ห่วงไประยะหนึ่ง คนก็กลับไปข้ามถนนตามใจชอบกันอีก

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว การจะสร้างกฎเกณฑ์หรือระเบียบปฏิบัติอะไรก็ตาม ควรจะให้ไปอย่างสมเหตุสมผลและมีความเป็นธรรม เช่น ถ้าอยากจะให้คนข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือสะพานข้าม เพื่อลดอุบัติเหตุและการจราจรคับคั่ง ก็จะต้องมีทางม้าลายมีสะพานข้ามให้มากและสะดวกเพียงพอ และคงบังคับให้คนขับต้องหยุดที่ทางม้าลายให้คนข้ามเช่นเดียวกัน ไม่ใช่เน้นแต่การบังคับประชาชนเดินถนน

อย่างเรื่องการจับกุมหาบเร่แผงลอยก็เช่นกัน เห็นได้ชัดว่าการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยม มีอิทธิพลสาวไสสาวเอา ทำให้ทุนใหญ่พยายามเบียดทุนเล็กออกไป ร้านค้าก็ต้องขับไล่หาบเร่แผงลอยออกไป

นอกจากนี้วัฒนธรรมแบบค้ำก่าไร ทำให้มีการสร้างถนนเพื่อรถยนต์ และใช้ที่ดินเพื่ออาคารร้านค้า โดยไม่มีการสร้างทางเดินเท้าให้กว้างพอ หาบเร่แผงลอยซึ่งเคยเป็นวัฒนธรรมที่เหมาะสมจึงกลายเป็นสิ่งเกะกะไป

ดังนั้น ถ้าจะให้ความเป็นธรรมกับพ่อค้าเล็กพ่อค้าน้อย ก็จะต้องมีการจัดสรรที่ค้าขายที่สะดวกสำหรับเขา การวางผังเมือง ควรเว้นที่ว่างเป็นลานกว้าง ๆ สนาม สวนสาธารณะให้มากขึ้น และจัดสรรให้คนที่ค้าขายโดยไม่เสียค่าเช่าหรือเสียในอัตราต่ำ ประชาชนผู้ซื้อสินค้าก็ชอบ มีความสะดวกและความเป็นระเบียบ

การพัฒนาไม่จำเป็นต้องเป็นแบบฝรั่ง ที่เวลาจะซื้อของกันก็ต้องเข้าไปซื้อในซูเปอร์มาร์เก็ต คีฟาร์ทเมนต์สตรี หรือศูนย์การค้า จะกินอาหารนอกบ้านก็ต้องเข้าภัตตาคาร สังคมไทยมี วัฒนธรรมหลายอย่างที่เขย แทะหลายอย่างก็ดี ถ้าจัดแจงให้คลั่งทำให้น่ารัก แบบไทย ๆ ได้ วัฒนธรรมดั้งเดิมก็ไม่ใช่ว่าจะล้าสมัยไปเสียหมด ขึ้นอยู่กับการปรับให้เข้ากับชีวิตสมัยใหม่

ปัจจุบันเศรษฐกิจสังคมเรากำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การปรับตัวทางวัฒนธรรม บางครั้งจึงยังเป็นปัญหา ต้องอาศัยการให้การศึกษาและการรณรงค์เข้าช่วย เช่น การรักษา ความสะอาดในเมืองใหญ่ การเข้าคิว การเอื้อเฟื้อแก่คนชรา เด็ก ในรถประจำทาง คนยังไม่ได้อ่านอย่างทั่วถึง เพราะความเคยชินแบบเก่า ๆ

ขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการขยายตัวของสินค้า อุปโภคบริโภค เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ ก็มีสาเหตุให้เกิดวัฒนธรรมแบบแข่งขัน นิยมการบริโภค ทีวีโทรทัศน์มากยิ่งขึ้น

สิ่งเหล่านี้กำลังทำให้วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปในทางเลียนแบบชีวิตในเมือง แบบฝรั่ง และคุณลักษณะดั้งเดิมของตนเองมากขึ้น อย่างที่มีผู้กล่าวว่า คนบ้านนอกคิดว่า คนในเมืองเจริญกว่า คนในเมืองคิดว่าคนกรุงเทพฯ เจริญกว่า คนกรุงเทพฯ คิดว่าฝรั่ง เจริญกว่า

ที่จริงก็คือ สังคมที่เจริญเติบโตทางวัตถุ หรือทางเศรษฐกิจ ไม่ได้แปลว่าจะต้องมีความเจริญทางวัฒนธรรมควบ

สังคมที่เติบโตทางวัตถุมีวัฒนธรรมบางอย่างที่ก้าวหน้าเป็นเหตุเป็นผลตามหลักวิทยาศาสตร์ หรือหลักวิชาการ เช่น ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ความคิดแบบเสรีนิยม ความเสมอภาคและ เสรีภาพตามหลักกฎหมาย การศึกษาและศิลปวรรณกรรม แต่ก็มีวัฒนธรรมหลายอย่างที่เป็นปัญหา เช่น ลัทธิศรัทธาตัวมัน มีอะไรยาวสาวไล่สาวเอา การค้ากำไรโดยไม่ถือคุณธรรม อาชญากรรม ยาเสพติด สภาพแวดล้อมเป็นพิษ ศิลปวรรณกรรมที่เป็นการค้า เน้นความรุนแรง ความน่ากลัว ความหมกมุ่นในกามารมณ์

สังคมไทยที่มีการพัฒนาทางวัฒนธรรมของตนเองไม่จำเป็นต้องเดินตามรอยฝรั่ง
ทุกอย่าง แม้ว่าจะมีความพยายามของระบบเศรษฐกิจทุนนิยมโลกที่จะผนวกไทยให้เป็นทุนนิยม
มากขึ้น ทั้งทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม

แต่คนไทยตื่นตัว สนใจศึกษาปัญหาวัฒนธรรม ปัญหาการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมมากขึ้น
และพยายามผลักดันสร้างสรรคการพัฒนาสังคมที่เป็นของตนเอง ก็อาจจะมีส่วนต่อต้านการครอบงำ
ทางวัฒนธรรมที่สร้างปัญหาได้ไม่มากนัก

"ใครกันแน่ไม่มีวัฒนธรรม" ในทางเลือกของสังคมไทย

โดย วิทยากร เชียงกุล

คำชี้แจง เรื่องราวที่นักศึกษาจะได้ฟังต่อไปมีแบ่งเป็น 4 ตอน เมื่อฟังเนื้อหาจบแต่ละตอน
 จะมีคำถามให้นักศึกษาตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบ ฟังเนื้อหาให้จบก่อนดูคำถาม
 อธิบายเพื่อกำหนดวงหน้า

แบบสำรวจการฟัง

ตอนที่ 1

1. เนื้อหาของข่าวนี้เกี่ยวกับอะไร
 - ก. การกบฏ
 - ข. การอุทธรณ์
 - ค. การเกษตร
 - ง. การลงทุน
- 2.สาระสำคัญของข่าวคืออะไร
 - ก. ผลไม้แปรรูปเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศมาก
 - ข. การผลิตสินค้าต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาด
 - ค. การรักษามาตรฐานคุณภาพสินค้า จะทำให้ส่งสินค้าออกได้มาก
 - ง. กรรมวิธีการผลิตสินค้าต้องเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
3. ผลการวิจัยแสดงว่าผู้ผลิตไม้ใดคำนึงถึงเรื่องใด
 - ก. รสนิยมในการบริโภคของลูกค้า
 - ข. ความต้องการของตลาด
 - ค. ปริมาณในการผลิต
 - ง. การรักษามาตรฐานคุณภาพสินค้า
4. ทำอย่างไรจึงจะลงมือผลิตไม้แปรรูปไปจำหน่ายต่างประเทศได้มากขึ้น
 - ก. ใช้กรรมวิธีการแปรรูปหลายวิธี
 - ข. ประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น
 - ค. รักษามาตรฐานคุณภาพสินค้า
 - ง. ปรับราคาสินค้าให้ถูกลง
5. การวิจัยนี้เป็นผลงานของหน่วยงานใด
 - ก. กระทรวงอุตสาหกรรม
 - ข. สถาบันการศึกษา
 - ค. สภาวิจัยแห่งชาติ
 - ง. ธนาคาร

(ตอบฟังตอนต่อไป)

ตอนที่ 2

6. บทความนี้แสดงลักษณะนิสัยคนไทยอย่างไร
 - ก. รักสนุก
 - ข. มีความเห็นแก่ตนเอง
 - ค. ใ่วางใจซึ่งกันและกัน
 - ง. ปล่อยตัวตามสบาย
7. ผู้เขียนเห็นว่าการทำงานของบริษัทเดินเรืออังกฤษอะไร
 - ก. การบริหาร
 - ข. การบริการ
 - ค. การประชาสัมพันธ์
 - ง. การติดตามผล
8. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เรือล่มคืออะไร
 - ก. ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
 - ข. การขาดสติเพราะความมึนเมา
 - ค. ความไม่มีระเบียบของผู้โดยสาร
 - ง. การขาดการควบคุมดูแล
9. เพื่อความปลอดภัยของผู้โดยสารบริษัทเดินเรือควรทำอย่างไร
 - ก. ห้ามผู้โดยสารดื่มสุราในเรือ
 - ข. ให้ผู้โดยสารนั่งประจำที่
 - ค. มีพนักงานคอยดูแลผู้โดยสาร
 - ง. เพิ่มเที่ยวการเดินเรือให้มากขึ้น
10. บทความนี้แสดงให้เห็นว่าเรื่องใดมีความจำเป็นต่อสังคมมาก
 - ก. ระบบการบริหาร
 - ข. การรู้สาเหตุของปัญหา
 - ค. ความร่วมมือในการแก้ปัญหา
 - ง. ความรอบรู้งานในหน้าที่

(คอยฟังตอนต่อไป)

ตอนที่ 3

11. สาเหตุสำคัญของชาวนี้คืออะไร
 - ก. ปลาในทะเลมีราคาแพง
 - ข. ปลาไม่มีพิษเพราะกินผลกระเบา
 - ค. ปลาเป็นปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง
 - ง. แหล่งที่พบปลาคือไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย
12. คนไทยนิยมเลี้ยงปลาไว้เพื่ออะไร
 - ก. เป็นอาหาร
 - ข. เอาไว้ดูเล่น
 - ค. เอาไว้ขาย
 - ง. เพื่อศึกษา
13. เหตุใดปลาในทะเลจึงไม่มีพิษ
 - ก. เพราะทางน้ำกับเมืองไทย
 - ข. เพราะสภาพแวดล้อมต่างกัน
 - ค. เพราะควบคุมอาหารที่ให้อาปลาได้
 - ง. เพราะมาเลเซียรู้จักจัดการพิษ
14. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานใดกล่าวถึงสาเหตุที่ปลาไม่มีพิษ
 - ก. กรมประมง
 - ข. กรมอนามัย
 - ค. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - ง. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
15. คำกล่าวของเจ้าหน้าที่มีลักษณะอย่างไร
 - ก. เสนอข้อเท็จจริง
 - ข. ปฏิเสธข้อกล่าวหา
 - ค. แสดงความคิดเห็น
 - ง. ให้คำแนะนำ

(กอบฟังก่อนต่อไป)

ตอนที่ 4

16. บทความนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - ก. เศรษฐกิจ
 - ข. การศึกษา
 - ค. การรักษากฎหมาย
 - ง. วัฒนธรรม
- 17.สาระสำคัญของบทความนี้คืออะไร
 - ก. วิธีชีวิตทางกันทำให้วัฒนธรรมทางกัน
 - ข. ชนชั้นสูงเป็นผู้กำหนดวัฒนธรรมในสังคม
 - ค. การปลูกฝังวัฒนธรรมไม่ควรใช้วิธีบังคับ
 - ง. วัฒนธรรมเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม
18. ผู้เขียนมีทัศนะอย่างใดต่อปัญหาหาเร
 - ก. ทำให้มานเมืองขาดความเป็นระเบียบ
 - ข. แสดงถึงความขัดแย้งทางวัฒนธรรม
 - ค. รัฐต้องหาทางแก้ปัญหาที่เหมาะสม
 - ง. ประชาชนต้องให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา
19. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาทางวัฒนธรรมคืออะไร
 - ก. ความเจริญทางวัตถุเป็นไปอย่างรวดเร็ว
 - ข. คนไทยไม่เข้าใจวัฒนธรรมของตนเอง
 - ค. คนไทยส่วนใหญ่ชอบเลียนแบบฝรั่ง
 - ง. คนแต่ละกลุ่มมีวัฒนธรรมต่างกัน
20. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร
 - ก. ให้ช่วยกันรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิม
 - ข. ให้มีการสอนเรื่องการปรับตัวทางวัฒนธรรม
 - ค. ให้มีการรณรงค์เพื่อช่วยในการปรับตัวทางวัฒนธรรม
 - ง. ให้ทุกคนศึกษาวัฒนธรรมของคนไทยเข้าใจอย่างถ่องแท้

21. ข้อใดถูกต้อง
- คนชาติเดียวกันต้องมีวัฒนธรรมเดียวกัน
 - ผู้ที่มีการศึกษาคควรเป็นผู้กำหนดวัฒนธรรม
 - คนในเมืองมีวัฒนธรรมสูงกว่าคนในชนบท
 - วัฒนธรรมไทยปรับให้เข้ากับชีวิตสมัยใหม่ได้
22. ข้อใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน
- วัฒนธรรมในสังคมไทยถูกกำหนดโดยชนชั้นสูงตลอดมา
 - จอมพล ป. พิบูลสงคราม ตั้งกฎเกณฑ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมแปลก ๆ
 - ผู้ที่คิดว่าคนมีวัฒนธรรม บางครั้งก็ยังไม่เข้าใจวัฒนธรรม
 - วิถีชีวิตใหม่ทำให้คนไทยถูกวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเอง
23. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง
- การปรับตัวทางวัฒนธรรมเป็นปัญหาของชาวชนบท
 - คนไทยควรมีความตื่นตัวในการศึกษาวัฒนธรรมของตน
 - การวางผังเมืองควรนึกถึงปัญหาพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่ด้วย
 - การรักษากฎหมายไม่ควรใช้การลงโทษอย่างเคียด
24. ข้อใดแสดงถึงความเข้าใจผิดเรื่องวัฒนธรรม
- ห้ามเรแสดงถึงความไม่มีวัฒนธรรมของคนบางกลุ่ม
 - การคำกล่าวไรโดยชาตคุณธรรม เป็นวัฒนธรรมทุนนิยม
 - สังคมที่เจริญทางวัตถุ มีผลให้วัฒนธรรมบางอย่างก้าวหน้า
 - ระบบมือใครบาวสาวใครสาวเอา เป็นวัฒนธรรมทุนนิยม
25. ข้อใดเป็นจริง
- คนในเมืองมีวัฒนธรรมดีกว่าคนในชนบท
 - ชีวิตในเมืองมีกฎเกณฑ์มากกว่าในชนบท
 - ความเจริญทางวัตถุทำให้เกิดความเจริญทางวัฒนธรรม
 - การอยู่อย่างตัวใครตัวมัน เกิดจากการต่างวัฒนธรรมกัน

เฉลยคำตอบแบบสำรวจการฟัง

1. ข

10. ก

18. ค

2. ก

11. ข

19. ข

3. ข

12. ข

20. ง

4. ก

13. ค

21. ง

5. ง

14. ก

22. ง

6. ง

15. ก

23. ก

7. ก

16. ง

24. ก

8. ง

17. ก

25. ข

9. ค

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบการฟัง

แบบทดสอบการฟัง ชุดที่ 1
ตอนที่ 1

ข้อที่ 1

หนังสือพิมพ์ที่ขอร้องลงข่าวเมื่อไม่กี่วันก่อน เปิดเผยว่าโซเวียตแอบคิดที่จะขอซื้อ
กิจการธนาคารเล็ก ๆ 4 แห่ง ในรัฐแคลิฟอร์เนีย แต่โดน ซีไอเอ. ชัดขวางเสียทัน มิฉะนั้น
โซเวียตจะถ่ายเทและเรียนรู้ความลับ เทคโนโลยี บริษัทการเงินในอเมริกา อย่างสะดวก
ในข่าวบอกว่า นี่เป็นการจารกรรมวงการค้าอุตสาหกรรมแบบใหม่ เพราะจะได้ไม่ต้องให้ใคร
ไปขโมยแบบอีกแล้ว แต่โซเวียตจะได้เป็นเจ้าของแบบเดิมที่เคียว

สยามรัฐ 19 กุมภาพันธ์ 2529

ข้อที่ 2

ข่าวจากวอชิงตัน ผลการประชุมคณะกรรมการควบคุมการค้าสหรัฐ ลงมติ 5 ต่อ 0
เป็นเอกฉันท์ว่า ไม่ควรเนื่ออ่อนจากแคนาดาเป็นภัยต่ออุตสาหกรรมไม้มุงในสหรัฐจริง ๆ โดย
ดูจากตัวเลขการนำเข้าปีที่แล้ว ปรากฏว่าเข้ามามากถึงร้อยละ 37 ของตลาดในประเทศ
มากกว่าปีก่อนที่มีเพียงร้อยละ 27 เท่านั้น ดังนั้นจะได้พิจารณาต่อไปว่าจะหาทางสกัดกั้น
ควมกำแพงภาษีเท่าไร

สยามรัฐ 3 กรกฎาคม 2529

ข่าวที่ 3

หนังสือพิมพ์จากเมืองอัสกัน รัฐเท็กซัส ฉบับหนึ่งลงข่าวว่า ที่ ๆ นักท่องเที่ยวชอบไปชมมากที่สุดในเมืองนี้ทุกวันนี้ คือ สถานีสูบน้ำที่เพิ่งสร้างเสร็จเหมือนไฮโดรเจนอยู่ในกินโบลให้เห็นเพียงเล็กน้อยแต่เป็นสถานีสูบน้ำที่ใหญ่ที่สุดในโลก รับภาระสูบน้ำเสียทั้งเมือง รวมทั้งบ้านอุตสาหกรรมใหญ่โต และทำงานมีประสิทธิภาพเสียจนกระทั่งวิศวกรจากทั่วโลก กวระจะไปดูและเฉพาะอังกฤษนั้นก็ส่งคนไปดูแล้วจะเอาแบบอย่างไปสร้างมาง

สยามรัฐ 1 กรกฎาคม 2529

ข่าวที่ 4

ยักษ์ใหญ่บริษัทฟอร์คแห่งสหรัฐ ได้โอกาสลงทุนในเกาหลีใต้แล้วเมื่อวาน บริษัทอุตสาหกรรมเคียที่นั่นประกาศว่า ขอเสนอจากฟอร์คที่จะซื้อหุ้นบริษัทร้อยละ 10 นั้น ผ่านการอนุมัติเรียบร้อยแล้ว เป็นอันว่าฟอร์คไม่เสียเปรียบคู่แข่งชั้น คือ เจเบร็ลโมเตอร์ที่ถือหุ้นอยู่ในบริษัทรถยนต์เคียที่นั่นถึงร้อยละ 50 โครงการข้างหน้าของฟอร์ค คือ จะเอารถเล็กที่เคียผลิตได้ไปขายในสหรัฐ รถที่บริษัทนี้ผลิตก็ได้แก่กับการช่วยเหลือแนะนำทางเทคนิค จากมาสคา ซึ่งถือหุ้นอยู่ในเคีย ร้อยละ 8 และฟอร์คก็มีหุ้นอยู่ในมาสคาร้อยละ 25

◁ สยามรัฐ 1 กรกฎาคม 2529

ตอนที่ 2

บอย ๆ ครั้งในการแสดงนิทรรศการทางการแพทย์ แทนที่จะแสดงสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ให้ประชาชนสามารถดูแลรักษาตัวเองได้ แต่กลับแสดง "ผลงาน" ของผู้แสดง ซึ่งอาจไม่มีประโยชน์ต่อประชาชนเลย และพยายามชักจูงให้ประชาชนคิดพึ่งแพทย์มากขึ้น

โรคหลายอย่างจะหายเองโดยธรรมชาติ ไม่ต้องการแพทย์เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเลย แต่เมื่อคนเป็นโรคอย่างนี้มาหาแพทย์ ก็อาจจะได้รับยาเกินยาก็ได้โดยไม่จำเป็น โรคหลายอย่างประชาชนสามารถรักษาตัวเองได้โดยไม่ถองมาหาแพทย์อีก แต่จะมีแพทย์สักกี่คนที่สอนให้ประชาชนไปรักษาตัวเอง โดยไม่ถองกลับมาหาแพทย์อีก ตรงกันข้าม บอย ๆ ครั้งบอย ๆ อยากจะทราบยาที่แพทย์ใช้เพื่อจะได้ไปรักษาตัวเอง ก็มีการปิดบังซื้อขาย โดยเก็บซ่อนหลอดยาบ้าง เปลี่ยนขวดยาไม่ให้คนไข้เห็นชื่อยาบ้าง สิ่งทำเมื่อก่อนให้แปลกไปบ้าง นี่ก็คือการทำให้คนไข้เกิดความจำเป็นที่จะต้องพึ่งแพทย์เรื่อยไป

นอกจากนั้น ระบบการแพทย์แผนปัจจุบัน ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดการผูกงวนวิธีการดั้งเดิม เช่น หมอยาไทย หมอพระ การรศ่น้ำมนต์ ซึ่งใช้ได้สำหรับการรักษาโรคจำนวนมาก หรือบางอย่างก็รักษาได้ก็กว่า บ้างทำให้ประชาชนขาดที่พึ่งเพิ่มขึ้นอีก

สาธยายสุขกับพุทธธรรม โดย น.พ.ประเวศ วะสี

ตอนที่ 3

การเล่นแชร์นั้นว่าเป็นการใหญ่ในช่วงปีที่ผ่านมา เพราะได้สร้างความเชื่อคร่อนให้แก่คนจำนวนมาก จนเรื่องไปถึงผู้ใหญ่ในวงราชการ และได้มีข้อเสนอขอให้รัฐบาลเข้าช่วยเหลือ

ความจริงการเล่นแชร์ในเมืองไทยมีมานานแล้ว แต่ที่ไม่เป็นข่าวเพราะเล่นกันในกลุ่มที่รู้จักคุ้นเคยกัน และเกี่ยวข้องกับเงินจำนวนไม่มากนัก แต่ต่อมาผู้มีนิยมเล่นมากขึ้น จำนวนเงินก็มากขึ้น จึงกลายเป็นการพนันและธุรกิจที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

มองในแง่ปรากฏการณ์ทางสังคม การเล่นแชร์ชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงสำคัญ 2 ประการ คือ

ประการแรก คนไทยเรารส่วนใหญ่มีรายได้น้อยพอกับรายจ่าย ทางออกทางหนึ่งก็คือการเล่นแชร์ ซึ่งสามารถได้เงินเร็วโดยไม่ต้องมีหลักประกันแต่อย่างใด ผู้ที่เชื่อคร่อนนำไปใช้จ่ายประทังชีวิตไปวันหนึ่ง ๆ ผู้ที่อยู่ในฐานะดีก็อาศัยการเล่นแชร์เป็นการออมทรัพย์

ประการที่สอง สังคมไทยในปัจจุบันรับเอาค่านิยมแบบใหม่ คือ ต้องการกินคืออยู่ดีและต้องการสิ่งสะดวกสบายภายในเวลารวดเร็ว เมื่อมีความอยากได้อยากมีก็จะดิ้นรนหามาให้ได้ทุกวิถีทาง และการเล่นแชร์เป็นทางออกทางหนึ่งที่สนองตอบความต้องการใหม่ ๆ นั้น

ปรากฏการณ์ข้างต้นไม่ใช่เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศไทย แก่แพร่สะพัดและปฏิบัติกันในประเทศที่พึ่งพิงพาทั้งในแอฟริกาและอเมริกาใต้ ฉะนั้นทางราชการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องแสวงหาให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงดังกล่าว

ผู้เขียนเห็นว่า การแก้ไขจะต้องมีทั้งมาตรการระยะสั้นและระยะยาวประกอบกัน มาตรการระยะสั้น คือ จะต้องปราบปรามการทุจริต การฉ้อโกงที่เท่าเทียมกระทำอยู่ให้เด็ดขาด

มาตรการระยะยาว รัฐบาลควรขยายบริการโรงรับจำนำให้กว้างขวางขึ้น เพิ่มปริมาณเงินกู้ของธนาคารของรัฐแต่ละแห่งให้มากขึ้น ส่งเสริมสหกรณ์ในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีเงินทุนมากพอจะให้สมาชิกกู้ยืม นอกจากนั้นทางราชการควรให้ธนาคารออมสินปรับปรุงวิธีการรับฝาก และการกู้ยืมให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจแก่ประชาชน

การเล่นแชร์แสดงให้เห็นว่า คนในสังคมจำนวนไม่น้อยขาดความเชื่อมั่น ซากที่บ่งชี้ว่า
 ซากที่ฝัง หมดหวังในชีวิตประจำวัน เมื่อมีช่องทางอะไรก็ไขว่คว้าไว้มาก่อน การเล่นแชร์เป็น
 ทางหนึ่งที่จะประคับประคองชีวิตต่อไป แชร์จึงเป็นธุรกิจที่แพร่หลายไปทั่วสังคม

รัฐบาลควรหามาตรการที่จะสร้างหลักประกันในรูปแบบโครงการความมั่นคง ทางสังคม
 ให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยประจำสะสมเก็บออมเงินได้ส่วนหนึ่งของตนไว้ตั้งแต่อายุน้อย โดย
 สามารถกู้ยืมไปใช้ในคราวจำเป็น

ฉะนั้น ถ้ารัฐบาลจัดให้มีระบบการประกันสังคมที่จะออกออมให้คนหนุ่มคนสาวมาใช้บริการ
 ก็จะช่วยป้องกันจุดอ่อนของประเทศได้เป็นอย่างดี

ปัญหาสังคม : งานที่ท้าทายนักสังคมสงเคราะห์

โดย นิคม จันทรวีรุร

ตอนที่ 4

เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้ว การบ้านของอรุณทำให้ทองวันกันทั้งบ้าน เธอต้องทำรายงาน วิทยาศาสตร์ให้เสร็จทันส่งในชั้นจันทร์เช้า

ครูสั่งให้ทำรูปสิ่งมีชีวิตมาส่ง 50 รูป เขียนเล่ม ทำเป็นรายงานให้เรียบร้อย ใน รายงานนั้นต้องแบกรูปเหล่านี้เป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 10 รูป ในแต่ละกลุ่มยังต้องแยกออกเป็น กลุ่มย่อยอีก 2 กลุ่ม

ครูบอกตัวอย่างให้ 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นปลาต้องมีรูปปลา 10 รูป เป็นปลาน้ำจืด 5 รูป ปลาน้ำเค็ม 5 รูป อีกตัวอย่างเป็นต้นไม้ จะต้องหาไม้ยืนต้น และไม้มดลูกมาอย่างละ 5 รูป ครูให้เวลาทำสองอาทิตย์

อ่านคำสั่งของครูในสมุดจดการบ้าน ดูเหมือนไม่ยากนัก พอกับแม่รวมทั้งอรุณ จึง ละเอียดใจ ไม่ลงมือทำเสียแต่เนิ่น ๆ บ้าเราเป็นบ้านของคนช่างอ่าน มีหนังสือวางเกลื่อน เต็มบ้าน ผิดไว้ใกล้ถึงเวลาส่งจึงค่อยลงมือ ไม่นานนักก็เสร็จ

พอถึงเวลาทำเข้าจริง กลับนึกคาด หารูปสิ่งมีชีวิตได้มากจริง แต่แบ่งกลุ่มไม่ได้ ตามคำสั่ง

ต้องใช้หนังสือกองใหญ่ ทั้งพ่อและแม่ช่วยกำกับการแสดง น้องชายและพี่สาวซึ่งไม่มี การบ้านอาทิตย์นี้รวมด้วย

แต่ถึงแม้จะรวมใจรวมแรงกันหาว่าจะตัดได้ครบจำนวนตามที่ครูสั่ง ใช้เวลาทั้งวัน เสร็จแล้วยัง ต้องปะในกระดาษรายงาน เขียนชื่อกำกับทุกรูป เล่นเอาออมนแรง และอสนใจ ถ้วนทุกคน วันนั้นไม่ได้ทำอะไรอย่างอื่นกันเลยทั้งวัน

สมาธิของเด็กนั้นสั้นนัก ถึงจะพยายามตั้งใจมูมานะตาเพียงใด ไม่ช้าไม่นานก็เบื่อ มีทั้งเสียงเลกกัน ทะเลาะกัน เสียงร้องไห้บนเสียงหัวเราะ เสียงพ่อแม่ปราม สลับฉาก ตั้งแต่ดูเพียงเบา ๆ อย่างอารมณ์ดีในตอนเช้า กลายเป็นขู่ว่าจับคาดโทษในตอนบ่าย จนถึง อารมณ์รุนแรงในคืนค่ำ แทบอยากจะลงมือลงไม้ที่เตียง เสร็จงานเมื่อใกล้สี่ทุ่มคืนวันอาทิตย์ โลกอกโลงใจราวกับว่าพบวิกฤติการใหญ่ของชีวิต

การบ้านคือการเรียนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ครูหวังว่านักเรียนจะได้ใช้เวลาในห้องเรียนฝึกฝนทบทวนและทบทวน เพื่อให้เข้าใจบทเรียนในห้องเรียนมากขึ้น เป็นงานที่เด็กต้องรับผิดชอบทำให้เสร็จตรงตามเวลาและคำสั่งของครู

พ่อแม่ส่วนใหญ่ถือเป็นธุระยอมรับว่าการบ้านเป็นหน้าที่รับผิดชอบอย่างหนึ่งของตนเอง นอนก็นั่งดูคอยปล่อยให้เด็กทำการบ้านเอง อย่างน้อยก็คอยเตือนให้ทำครบตรวจการบ้านเมื่อเสร็จ เพื่อให้รู้ว่าเสร็จแน่ และเสร็จอย่างเรียบร้อยไม่ลบกพร่องอะไร อนุญาตไม่ออกหรือดูไม่รู้เรื่อง การบ้านของเด็กจึงเป็นการบ้านของพ่อแม่และผู้ปกครองด้วย

การบ้านหลายอย่างเด็กสามารถทำให้สำเร็จด้วยตนเองได้ โขน คัดลายมือ เรียงความ ทำเลข หรือท่องศัพท์ เป็นต้น แต่มีการบ้านอีกหลายอย่างที่ไม่สามารถทำได้ ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ต้องคนควาหรือหาประสบการณ์ ดังเช่นรายงานวิทยาศาสตร์ของอนุช บางอย่างกว่าจะลงมือทำได้ อาจต้องลงทุนแม่ซื้อวัสดุต่างจากพ่อแม่ไปซื้อวัสดุ

เมื่อพ่อแม่มีส่วนในการทำการบ้าน รายงานหรือกิจกรรมของลูก เช่นนี้ บ้านและโรงเรียนควรร่วมมือกัน เปิดประชาสัมพันธ์ให้สามารถประสานงานกัน เท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ส่วนใหญ่ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตน ครูสั่งการบ้านมา นักเรียนก็ทำไป บ้านกับโรงเรียนไม่มีการติดต่อกัน ไม่มีการประเมินผล ไม่เปิดออกถกเถียงปัญหาที่แต่ละฝ่ายอาจมี ไม่ร่วมมือกัน แก้ไขหาของกันและกัน

พ่อแม่และแม่อนุชอาจจะเข้าใจจากรายงานวิทยาศาสตร์ครั้งนี้ต้องการให้นักเรียน รู้จักสิ่งมีชีวิตและรู้จักแยกประเภท แต่ดูจะเป็นการบ้านที่ต้องใช้เวลาและลงทุนสูงเกินไป ถึงแม้จะไม่ลงทุนซื้อหาหนังสือมากก็รูป แต่ทำลายหนังสือที่แม่สะสมไว้นาน อยากจะเปลี่ยนเป็นวาดรูปแทน หรือมีฉะนั้นเพียงหาซื้อก็น่าจะพอแล้วสำหรับอนุช ซึ่งอายุเพียง 12 ปี และอยู่เพียงชั้น ม.1 ครูอาจมีเหตุผลอื่นที่สั่งการบ้านเช่นนี้ แต่ทว่าบางไรพ่อแม่ของอนุชจึงจะรู้

บางโรงเรียนเริ่มเปิดโอกาสให้พ่อแม่มีส่วนรับผิดชอบการบ้านของลูก โดยขอให้พ่อแม่ลงชื่อกำกับการบ้านก่อนส่งทุกครั้ง พ่อแม่บางคนจึงได้ใช้โอกาสนี้เขียนบันทึกความเห็นเกี่ยวกับการบ้านลงไปด้วย ใช้เวลาของพ่อแม่และครูไม่กี่นาทีเพียงเท่านี้ ก็จะช่วยให้บ้านและโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันดีขึ้น

ความรับผิดชอบทางด้านการศึกษาของพ่อแม่มีอยู่ตลอดเวลาที่หาโรงเรียนที่ดีให้ มีเงินเสียค่าเทอมและค่าวัสดุเท่านั้น ควรรู้ว่าลูกของตนเรียนอะไรบ้าง ถึงไหน และดีเลวเพียงใด สมุดพกหรือรายงานประจำภาคเรียนเท่านั้นไม่เพียงพอ การมีส่วนร่วมรับผิดชอบการบ้านและกิจกรรมประจำวันของลูก ช่วยให้พ่อแม่สามารถติดตามการศึกษาของเด็กได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งทำให้สามารถเสริมและเพิ่มเติมให้อีกได้พอสมควร

"รายงานวิทยภาสตร์" ใน สตรีสาร

21 มีนาคม 2525

ตอนที่ 5

เมื่อเด็ก ๆ ผู้เขียนอยู่ที่ริมแม่น้ำแควน้อย หนาบานเป็นภูเขา หลังบานเป็นแม่น้ำ
เรียนหนังสือที่โรงเรียนประชาบาลที่มีเสาใบไม้ไผ่และหลังคามุงจาก

พวกเราเด็ก ๆ ก็เที่ยวเล่นกันไปมาระหว่างภูเขา แม่น้ำ และป่า ที่เนินเหนือขึ้นไป
เด็กน้อยมีชายกลางคนคนหนึ่งที่เราเรียกว่า "ลุงจัน" มาปลูกกระท่อและซุกกินทำไร่อยู่
วันหนึ่ง พวกเราเด็ก ๆ เที่ยวเล่นไปใกล้กับที่ลุงจันกำลังซุกกินอยู่ ก็ถามแกว่า
"ลูกของลุงทำไมไม่เรียนหนังสือ"

แกหุซุกกิน ปาดเหงื่อ และตอบว่า "เรียนทำไมวิชาคนกินได้หรือ"

พวกเราเด็ก ๆ ก็หัวเราะกันเฮฮา ว่าคาจันแกช่างไม่เห็นคุณค่าของการศึกษาเสียเลย
จำเนียรกาลล่วงไปช้านาน ได้เห็นหลายสิ่งหลายอย่างในการศึกษาทำให้อคติถึงลุงจัน
ไม่ได้

เคยเห็นเด็ก ๆ ที่เปื้อกอนไปเรียนหนังสือในเมือง เคยช่วยพ่อแม่แบกกระบุง หาม
ตะกร้าไถ แรกภายหลังจากไปศึกษาแล้ว เกิดไม่กล้าแบกกระบุงหามตะกร้า บางกนไม่กล้า
เดินไปกับพ่อแม่ที่แบกข้าวของพะรุงพะรัง

แปลว่าการศึกษา ทำให้คนเปลี่ยนแปลงไป

เปลี่ยนจากทำ (บางอย่าง) ได้เป็นทำไม่ได้

เปลี่ยนเป็นคนหัวสูงหยิ่ง คุกการทำงานหนัก แม่แท้กับพ่อแม่ของตัวเอง

ไปพริกคูลำราสู่ศึกษาเขาสอนว่า เป็นอะไรให้ไปหาหมอ และ "ถึงไม่เป็นอะไร

ก็ควรไปหาหมอเพื่อตรวจสุขภาพ"

นี่มันอะไรกัน ?

เพราะในความเป็นจริงมีหมออยู่นิดเดียว กนส่วนใหญ่แม่เจ็บป่วยหายไปก็ไม่รู้จะไปหาหมอ
ที่ไหน แท้ที่จริงทั้งประเทศก็ค้องทองในสิ่งที่ทำจริง ๆ ไม่ได้เพื่อเอาคะแนน

แทนที่จะสอนว่า ถ้าไม่มีแพทย์ เจ็บป่วยแล้วจะช่วยเหลือตัวเองได้อย่างไรบ้าง

นักเรียนใช้เวลามากมาย ทองในสิ่งที่ไม่ตรงต่อสภาพความเป็นจริง ปฏิบัติไม่ได้

ค.ต. หมวย เป็นไขมาบอย ๆ กราวนี้ให้สูงกระสับกระส่ายอยู่ในเตียง
แม่ของหมวยบอกว่า "มันกลัวว่าไปโรงเรียน เรียนไม่ทันเพื่อน ครูจะตีมัน"

'ครูครู' หยิกมันเนื้อเขี้ยวกลับมาเรื่อย

"มันไม่ชอบเรียนหนังสือเลย หยิบหนังสือมาอ่านก็ร้องไห้อยู่กับหนังสือบอย ๆ"

"แต่มันก็สนใจเรื่องรักเลื่อมมาก"

หมอทีเลยแนะนำให้แม่เอาหมวยออกจากโรงเรียน ให้เรียนแค่สื่อ

หมวยมีอาการสงบ หายวันหายคืน เพราะจะพ้นจากชุมนุมรักของการ "ศึกษา" ที่
น่าเบื่อหน่าย เรียนยาก ครูดู

หากจะเรียนจนจบมีได้ก็ไม่ว่าจะหาวิชาอะไร แต่เรียนแค่สื่อนั้นก็นอกจากจะชอบ
แล้ว แะ ๆ หมวยจะอาศัยเป็นอาชีพต่อไปได้ไม่นาน

การศึกษาของเราเน้นสอนกันแบบให้หาอาชีพอะไรไม่ได้

สมมติว่าเป็นลูกชานา หรือลูกกรรมกร ถ้าเรียนจนจบมีได้ก็ไม่ว่าจะหาอาชีพอะไร
กรรมกรเหมือนพ่อแม่ต่อไปก็ทำไม่ได้แล้ว และก็ไม่ว่าจะทำอะไรต่อไป

ระบบการศึกษาของเราสร้างคนที่ทำอะไร ๆ ไม่ค่อยเป็นขึ้นมาเต็มประเทศไปหมด
รวมทั้งคิดไม่ค่อยเป็นด้วย

บัณฑิตที่จบมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้เงินค่าเรียนและค่าอาหารได้เรื่องใด
ราว ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาความคิด

บัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ผลิตกันทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ก็ทำอะไรกันไม่ค่อยเป็น
เพราะการเรียนก็เน้นหนักไปที่การเรียนในชั้นยิ่งกว่าการปฏิบัติจนกว่าจะเข้าใจความคิดที่แท้จริง
ให้แตกฉาน

เรียกว่า ระบบการศึกษาของเราสร้างคนที่อ่อนแอทางความคิด หรือจะว่าปัญญาอ่อนก็ได้
ขึ้นมาเต็มประเทศไปหมด

ที่หน่วยงานนี้เขียนทำงานมีผู้ที่ทำหน้าที่เลขานุการ มีความสามารถสูง คล่องแคล่วทุกอย่าง
พิมพ์ดีดทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษ ทางงานสารบรรณ ทำงานเจ้าหน้าที่ งานพัสดุ ติดต่อบุคลากร
แต่ทำมา 10 กว่าปี เป็นไก่อ้วนหนึ่ง เพราะ "คุณวุฒิ" คือ จบ ม.6

ตรงข้ามกับผู้ที่จบมหาวิทยาลัยไปรับทุนการไปศึกษาต่อ ถึงทำอะไรไม่ค่อยเป็น ไม่ก็ไป
ก็ได้อะไรซักอย่าง เพราะถือว่ามี "คุณวุฒิ" สูง คือ จบมหาวิทยาลัย

"คุณวุฒิ" ที่ทางราชการใช้มีไต่ถามถึงความถึงความรู้ความสามารถที่จะทำงานได้จริง
แต่ถือเอาจากการศึกษาเป็น "ทางการ" ที่บุคคลนั้นได้รับมา

ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสคนที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถของตนโดยวิธีที่ไม่เป็นทางการ
อันที่จริงคนเราก็กู้และพัฒนาตัวเองได้หลายวิธี เช่น เรียนด้วยตัวเอง เรียนจาก

พ่อแม่ เรียนจากการเป็นลูกมือของผู้อื่นานาน หรือเรียนกันตัวต่อตัวจากคุณครู เป็นต้น

แต่ทางราชการไทยไม่ยอมรับการศึกษาเหล่านี้ ถือว่าไม่มี "มาตรฐาน"

"การศึกษาทำให้เป็นทุกข์" ใน รุทศรกรรมกับสังคัม

โดย น.พ.ประเวศ วะสี

ตอนที่ 6

แม่ : แท้ก็ขึ้น นั้น เห็นโรงพยาบาลทางซ้ายมือนั้นไหม เลี้ยวรถเข้าไปเลย

แท้ก็ขึ้น : นี่ไม่ใช่โรงพยาบาลจุกุฬานะ

แม่ : เข้าไปก่อนเถอะกว่าจะถึงจุกุฬาก็ถึงใกล้ แท้ก็จะแบแล้ว

แท้ก็ขึ้น : เอา กลาง

แม่ : คุณหมอคะ ช่วยหน่อยค่ะ ลูกศิษย์ไม่สบายมาก แทะหายใจไม่ออกค่ะ

พยาบาล : คุณคอยอยู่ข้างนอกก่อนนะคะ

..... คนตรี

พยาบาล : คุณคะ ลูกคุณเพิ่งฟื้นคืนกรายแล้วค่ะ ตอนนี้ยังต้องให้ออกซิเจนกับน้ำเกลืออยู่

คุณหมอใหม่มาเชิญคุณไปพบหน่อยค่ะ เชิญทางนี้ค่ะ คะ

หมอ : เชิญข้างในครับ

แม่ : ก็ฉันกราบขอพระคุณคุณหมอ ที่ได้ช่วยชีวิตลูกชายของดิฉันไว้ แกเป็นอย่างนี้มาหลายครั้งแล้ว แต่ไม่หนักเท่าครั้งนี้เลย

หมอ : ไม่เป็นไรครับ ผมได้รวจิล์มเอ็กซเรย์ลูกชายคุณแล้ว แกเป็นโรคเส้นหัวใจรั่ว แผ่นเส้นหัวใจปิดไม่สนิท สาเหตุก็เกิดได้หลายกรณี บางรายเกิดจากหนองซัลอีกเสบ นาน ๆ จากการติดเชื้อ หรืออาจมาจากกรรมพันธุ์ก็ได้ สำหรับรายลูกของคุณ ผมของแนะนำให้ผ่าตัดโดยด่วน ตอนนี้ผมให้ออกซิเจนและยาช่วยขยายหลอดเลือด อาการจะทรงอยู่ในลักษณะเช่นนี้ระยะหนึ่ง แต่ถ่วงถ่วงเกร็งช่วยหายใจออกเมื่อไร อาการของเด็กอาจทรุดลง และระบบการหายใจอาจล้มเหลวได้ ซึ่งหมายถึงอันตรายถึงชีวิตทีเดียว

แม่ : โอ้ ลูกเณรของแม่ ... แล้วดิฉันจะทำยังไงคะ

หมอ : คุณจะต้องให้หมอผ่าตัดซ่อมเส้นหัวใจให้ทำงานได้เต็มที่ ผมได้ศึกษามาทางนี้โดยเฉพาะ หองผ่าตัดของเราทันสมัย เครื่องมือพร้อมบริบูรณ์ ผมคิดว่าคงไม่มีปัญหาหลังผ่าตัด ผมเป็นผู้อำนวยการที่โรงพยาบาลนี้ด้วย จะผ่าตัดรายนี้ให้อย่างดีที่สุด เอาชื่อเสียงให้โรงพยาบาลหน่อย

- แม่ : คิฉินักกราบขอบพระคุณคุณหมอมือที่กรุณา คิฉิน้อยากทราบว่า จะต้องเสียค่าใช้จ่ายสักเท่าไรคะ
- หมอ : ที่นี่เป็นโรงพยาบาลเอกชน ราคาจึงรู้สึกว่าจะสูงหน่อย ระบบธุรกิจทำให้การรักษาต้องมีค่าใช้จ่ายมาก แต่ก็คุ้มกับผลงานที่ออกมา คุณไปสอบถามรายละเอียดค่าห้อง ค่ายาที่ห้องประชาสัมพันธ์ ส่วนคาหมอมาคิด ผมคิดค่ายาช่วยการฟื้นฟูพันบาท ผมมารวมแล้วคงไม่เกินหมื่นบาท...ตามระเบียบของที่นี้ต้องจ่ายเงินก่อนผาตัดครับ
- แม่ : ตอนนี้อคิฉินยังมีไมพอ แต่คิฉินจะพยายามหามาให้ได้ ขอเวลาสักสองสามวันได้ไหมคะ พอเด็กเป็นข้าราชการอยู่ทางจังหวัด คิฉิน้อยู่นานตาชายเล็ก ๆ น้อย ๆ พออยู่ได้ เท่านั้นคิฉินมีลูกคนเดียวนี้กว่าสงสารเถอะนะกะ
- หมอ : ผมเห็นใจ แต่ถึงยังงี้ก็ต้องเคารพและยอมรับระเบียบบังคับของโรงพยาบาล เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน! คุณรีบกลับไปหาเงินมาด่วน ได้เมื่อไหร่ผมจะจัดการให้ทันที หรือถ้ายังงี้เราจะช่วยส่งโรงพยาบาลให้ เสียการรพพยาบาลนิดหน่อย ที่นี่เป็นโรงพยาบาลเอกชน คุณคงเข้าใจนะครับ
- แม่ : คิฉินจะพยายามหาเงินมาให้ได้คะ
- หมอ : กรุณาเร็วหน่อยนะครับ เด็กจะต้องได้รับการผ่าตัดโดยเร็วที่สุด
- แม่ : กะ

.....คนตรี.....

- ชายชรา : อ้าวไอหนู ชนจนได้เรื่องชิโน นี่เขาเลี้ยงเด็กก็ยังไม่รู้ไม่แล
- พยาบาล : ช่วยควยเร็ว คุณหนูก่น้ำ...โอ้คุณหนูเป็นอะไรหรือเปลาคะ ไม่นาแอบมาเล่นไกล ๆ เลย
- ชายชรา : คงไม่เป็นอะไรหรอกครับ พอเห็นแกตกลงไปผมก็รีบโดดลงไปช่วย กงสาลักน้ำ นิดหน่อย เคียวก็หาย เด็กคงตกใจมาก ลูกเค้าเหล่าใครกันนี่
- หมอ : ลูกผมเองครับลุง ผมให้พยาบาลพี่เลี้ยงเขาดูแลแล้วเชียวนา นี่คิฉินยังงี้ก็ถึงได้ปล่อยให้ออกมาเล่นถึงนี้ได้ ผมต้องขอขอบพระคุณลุงมากที่ช่วยชีวิตลูกชายผมไว้ ...ผมขอสมมนาคูคุณลุงที่ได้ช่วยชีวิตลูกผม หวังว่าคงไปรังเกียจ นะครับ

ชายชรา : ผมไม่รับเงินรางวัลหรอกครับ ผมเห็นเด็กเกณฑ์น้ำฝนอย่างนี้ไม่ว่าลูกใคร ผมก็ต้องโคตรลงไปช่วยทั้งนั้นแหละครับ

หมอ : ผมจะไม่ลืมบุญคุณของคุณเลย ผมเป็นหมอและผู้อำนวยการของโรงพยาบาลนี้ คุณมาทำธุระอะไรที่นี่หรือครับ

ชายชรา : ผมมาขอรับศพหลานชายอายุประมาณหกขวบ ที่เป็นโรคเส้นหัวใจรั่วตายเมื่อคืนนี้ แม่เด็กมันหาเงินหนึ่งหมื่นบาทมาให้หมอ เขาทำผ่าตัดไมทัน ผมไม่ทราบว่าจะไปติดต่อกับใคร เลยนั่งรอเขาอยู่ที่นี่ ออ หลานผมชื่อเคนครับ อีกประเดี๋ยวแม่มันคงมา

คัดแปลงจาก "เงินหรือมนุษยธรรม"

ของ อติศักดิ์ ทองมวน

คำชี้แจง ต่อไปนี้จะเป็นการทดสอบความสามารถในการฟังเนื้อหาที่ให้ฟังแบ่งเป็นตอน ๆ
 เมื่อฟังจบแต่ละตอนจะมีคำถาม ให้บันทึกคำตอบลงในกระดาษคำตอบ
 ขอให้ฟังเนื้อหาแต่ละตอนให้จบก่อนจึงพลิกไปดูคำถาม อย่าดูคำถามล่วงหน้า
 และไม่ลองวิเคราะห์ไต่กระណ้นนอย

คำถามแบบทดสอบ ชุดที่ 1
ตอนที่ 1

ข้อที่ 1

1. สารสำคัญของข่าวนี้คืออะไร ?
 - ก. โขเวียกกักจะซื้อธนาคารในสหรัฐ
 - ข. โขเวียคแอบซื้อธนาคารในสหรัฐแต่ไม่สำเร็จ
 - ค. โขเวียคคิดทำจารกรรมในสหรัฐ
 - ง. โขเวียคถูก ซี.ไอ.เอ จัดวางการกระทำ
2. โขเวียคหวังผลอะไรจากการกระทำครั้งนี้
 - ก. เพื่อเรียนรู้เทคโนโลยีบางอย่าง
 - ข. เพื่อมอบทำลายเศรษฐกิจของสหรัฐ
 - ค. เพื่อทำจารกรรมทางการเมืองต่อไป
 - ง. เพื่อเข้าแทรกแซงวงการธุรกิจของสหรัฐ
3. เพราะเหตุใดโขเวียคจึงทำการไม่สำเร็จ
 - ก. ตกลงกับเจ้าของกิจการไม่ได้
 - ข. มีปัญหาเรื่องราคา
 - ค. เกิดการเข้าใจผิดกัน
 - ง. ความลับถูกเปิดเผย

(คอยฟังตอนต่อไป)

ข่าวที่ 2

4. สาเหตุสำคัญของข่าวนี้ คืออะไร
 - ก. ไม่นั่งแคนาคาส่งเขาไปในสหรัฐมาก
 - ข. สหรัฐบังคับซื้อไม้จากแคนาดา
 - ค. ปัญหาการใช้ไม้ในสหรัฐ
 - ง. การพิจารณาปัญหาไม้
5. เหตุใดสหรัฐจึงสกัดกั้นไม้จากแคนาดา
 - ก. ส่งเขามากเกินไป
 - ข. คุณภาพไม่ดีพอ
 - ค. สหรัฐอาจเสียเปรียบดุลการค้าได้
 - ง. ส่งเขามากและคุณภาพไม่ดีพอ
6. การแก้ปัญหาไม้จากแคนาดาสหรัฐ จะทำอย่างไร
 - ก. ควบคุมการนำเข้า
 - ข. เก็บภาษีให้สูงขึ้น
 - ค. สั่งซื้อจากประเทศอื่น
 - ง. หาวัสดุอื่นมาทดแทน

(กอบฟุ้งตอนต่อไป)

ข่าวที่ 3

7. ข่าวนี้เป็นข่าวเกี่ยวกับอะไร ?

- ก. เกษตรกรรม
- ข. อุตสาหกรรม
- ค. วิถีกรรม
- ง. พาณิชยกรรม

8. ข่าวนี้กล่าวถึงสถานที่ที่น่าสนใจอย่างไร ?

- ก. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คนนิยมที่สุดของเมืองสุสาน
- ข. เป็นสถานที่ตั้งอยู่ใต้ดินเป็นแห่งแรกของโลก
- ค. เป็นต้นแบบของสถานที่สุสานขนาดใหญ่ทั่วโลก
- ง. เป็นความรู้ที่วิถีกรรมทั่วโลกพากันสนใจ

9. สถานที่สุสานนี้มีชื่อเสียงในเรื่องใด ?

- ก. ใหญ่ที่สุดในโลก
- ข. แปลกที่สุดในโลก
- ค. สวยงามที่สุดในโลก
- ง. ทำงานมีประสิทธิภาพมากที่สุดในโลก

(ตอบทั้งตอนต่อไป)

ข้อ 4

10. สวรรค์สำคัญของชาวนี้คืออะไร ?
- ขอเสนอจากบริษัทฟอร์คได้รับอนุมัติ
 - บริษัทฟอร์คได้ลงทุนในเกาหลีใต้
 - บริษัทฟอร์คจะนำรถเกาหลีไปขายในสหรัฐ
 - บริษัทฟอร์คไม่เสียเปรียบคู่แข่ง
11. คู่แข่งของบริษัทฟอร์คคือบริษัทใด ?
- มาสคา
 - เคอู
 - เคีย
 - เจนเนอรัลมอเตอร์

(กอยฟังกอนต่อไป)

ตอนที่ 2

12. ความหัตถ์ของผูเขียนแสดงว่า แพทย์สวนใหญ่เป็นอย่างไร ?
- ไม่เข้าใจปัญหาสาธารณสุข
 - ไม่ไ้ช่วยแก้ปัญหาสาธารณสุข
 - สนใจศึกษาคนควาเพื่อสร้างผลงาน
 - ปฏิบัติคอดูป่วยอย่างชาคมแบบธรรมดา
13. ผูเขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?
- ให้แพทย์ปฏิบัติคอดูป่วยอย่างมีนุแบบธรรมดา
 - ให้แพทย์มีความเป็นกั้เองกับประชาชนให้มาก
 - ให้ประชาชนฟังแพทย์แผนโบราณมากขึ้น
 - ให้แพทย์แนะนำประชาชนให้รู้จักช่วยตัวเองเมื่อเจ็บป่วย
14. ผูเขียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการปฏิบัติงานของแพทย์ในปัจจุบัน ?
- ไม่มีความจริงใจกับประชาชน
 - ชอบการแสดงผลงานมากกว่าการรักษาพยาบาล
 - ไม่ไ้ไ้ความรู้ให้เหมาะกับสภาพสังคม
 - ประสบความสำเร็จเพราะประชาชนหันมาฟังแพทย์มากขึ้น
15. ผูเขียนมีความเห็นอย่างไร ถ้าจะใช้วิธีรักษาโรคแบบดั้งเดิม ?
- ยังใช้ไ้ไ้ในบางกรณี
 - ไม่ควรใช้เพราะจะเป็นอันตราย
 - ไม่ควรใช้เพราะไม่เป็นที่ยอมรับ
 - ใช้ไ้ไ้ไม่แพ้การรักษาโดยแพทย์แผนปัจจุบัน

16. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. แพทย์มักไม่สอนให้ประชาชนรู้จักรักษาตนเอง
- ข. แพทย์ทำให้ประชาชนถูกละการรักษารักษาโรคร้ายแรง
- ค. ปัจจุบันยังมีแพทย์ไม่เพียงพอจะบริการประชาชนได้ทั่วถึง
- ง. นวัตกรรมทางการแพทย์บางครั้งไม่ให้ประโยชน์แก่ประชาชน

(คอยังตอนต่อไป)

ตอนที่ 3

17. สาเหตุสำคัญของเรื่องคืออะไร ?
 - ก. การเล่นเกมได้รับความนิยมน้อยกว่ากีฬา
 - ข. ในประเทศกำลังพัฒนานิยมเล่นเกม
 - ค. การเล่นเกมเป็นการพนันอย่างหนึ่ง
 - ง. การเล่นเกมเป็นการแสดงถึงความเสื่อมของสังคมอย่างหนึ่ง
18. ผู้เขียนรู้สึกอย่างไรที่มีผู้เล่นเกมกันมาก
 - ก. เป็นเรื่องน่ารำคาญ
 - ข. เป็นเรื่องธรรมดา
 - ค. เป็นเรื่องของค่านิยม
 - ง. เป็นเรื่องน่าสนใจ
19. จุดประสงค์ของผู้เขียนเรื่องนี้คืออะไร ?
 - ก. ให้รัฐบาลปรับปรุงการให้บริการของธนาคารออมสิน
 - ข. ให้รัฐบาลหามาตรการเพื่อป้องกันการเล่นเกม
 - ค. ให้รัฐบาลสนับสนุนการจัดตั้งสหกรณ์
 - ง. ให้รัฐบาลขยายกิจการโรงรับจำนำ
20. ผู้เขียนเสนอแนะอะไรแก่รัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาการเล่นเกม
 - ก. ให้ปราบปราม
 - ข. ให้ป้องกัน
 - ค. ให้ศึกษาสาเหตุที่แท้จริง
 - ง. ให้ปราบปรามและป้องกัน

21. ข้อใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน
- ก. ฝากเงินไว้กับธนาคารปลอดภัยกว่าการเล่นแชร์
 - ข. รัฐบาลควรจัดให้มีการระดมเงินกู้
 - ค. การเล่นแชร์ในเมืองไทยมีมานานแล้ว
 - ง. ผู้ที่ฐานะดีอาศัยการเล่นแชร์เป็นการออมทรัพย์
22. ข้อเสนอแนะของผู้เขียนจะมีผลอย่างไรแก่สังคม
- ก. มีผลดีต่อการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
 - ข. มีผลดีในการแก้ปัญหาในระยะยาว
 - ค. เป็นผลดีในการหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหา
 - ง. เป็นผลดีในการแก้ปัญหาทั้งระยะสั้นและระยะยาว

(กอบยั้งทนต่อไป)

ตอนที่ 4

23. สาเหตุสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร ?
- ภาวะของพ่อแม่เกี่ยวกับการบ้านของลูก
 - ความเหมาะสมในการให้การบ้าน
 - ความรับผิดชอบของเด็กในการทำการบ้าน
 - กิจกรรมของครอบครัวในวันหยุด
24. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้พ่อแม่ของอรุณฯอารมณ์เสีย
- เด็ก ๆ ไม่ตั้งใจทำงาน
 - เสียเวลาทำงานมาก
 - เสียค่าหนังสือที่ลูกกัด
 - ไม่เข้าใจความประสงค์ของครู
25. พ่อแม่ของอรุณฯรู้สึกอย่างไรกับการทำรายงานครั้งนี้
- ครูให้เวลาน้อยไป
 - ครูสั่งงานไม่ชัดเจน
 - ต้องใช้เวลามากและลงทุนสูง
 - งานที่ให้ทำยากเกินไป
26. พ่อแม่ของอรุณฯเป็นคนอย่างไร ?
- เข้าใจลูก
 - เอาใจใส่ลูก
 - ให้กำลังใจลูก
 - เข้มงวดกับลูก

27. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?
- ให้พิจารณาความเหมาะสมในการให้บ้านเด็ก
 - ให้ปกครองคอยดูแลเวลาเด็กทำการบ้าน
 - ให้บ้านและโรงเรียนมีความเข้าใจอันดีต่อกัน
 - ให้บ้านและโรงเรียนมีโอกาสดำเนินการเข้าด้วยกันเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน
28. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง ?
- การบ้านของลูกเป็นการอย่างหนึ่งของพ่อแม่
 - การบ้านคือการเรียนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน
 - การบ้านเป็นเรื่องที่เด็กจะต้องรับผิดชอบ
 - การบ้านบางอย่างเด็กไม่ทำอะไรเองได้

(คอยฟังตอนต่อไป)

ตอนที่ 5

29. สาเหตุสำคัญของบทความนี้คืออะไร ?
- การศึกษาทำให้คนรังเกียจการทำงานหนัก
 - การศึกษาเน้นที่การท่องบ่นเพื่อเอาคะแนน
 - การศึกษาไม่ได้ช่วยยกระดับจิตใจคน
 - การศึกษาไม่ได้ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตเสมอไป
30. เพราะอะไรคุณจึงไม่ให้ลูกเรียนหนังสือ ?
- เพราะไม่มีเงินส่งให้เรียน
 - เพราะต้องการให้ลูกช่วยทำงาน
 - เพราะไม่เห็นความสำคัญของการเรียน
 - เพราะกลัวลูกจะละทิ้งอาชีพเดิม
31. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?
- ต้องการให้จัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
 - ต้องการให้จัดการศึกษาเพื่อยกระดับจิตใจคน
 - ต้องการให้จัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ
 - ต้องการให้จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
32. ความหัตถ์ของผู้เขียน สังคมคาดหวังอะไรจากการศึกษา ?
- การทำให้คนพึ่งตนเองได้
 - การสร้างคนใหม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน
 - การทำให้คนได้ประกอบอาชีพตามความสามารถของตน
 - การสร้างคนใหม่มีคุณธรรม

33. ข้อใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ?
- ก. ระบบการศึกษาของเราสร้างคนที่อ่อนแอทางความคิด
 - ข. การศึกษาทำให้คนหัวสูง รังเกียจการทำงานหนัก
 - ค. การศึกษาเป็นการสอบเอาคะแนนมากกว่าการปฏิบัติให้ใครผล
 - ง. ทางราชการควรยอมรับความสามารถในการทำงานมากกว่าคุณวุฒิ
34. ผู้เขียนชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในเรื่องใด ?
- ก. การจัดการศึกษา
 - ข. การแต่งตำราเรียน
 - ค. การจัดการกรรมการเรียน
 - ง. การกำหนดเนื้อหาในหลักสูตร

(ตอบทั้งตอนต่อไป)

ตอนที่ 6

35. เคนเสียชีวิตเพราะอะไร ?
- ก. มาถึงโรงพยาบาลเมื่ออาการหนักมาก
 - ข. เป็นโรคที่มีอันตรายร้ายแรง
 - ค. หมอไม่ได้เอาใจใส่มากเท่าที่ควร
 - ง. ไม่ได้รับการผ่าตัดให้ทันเวลา
36. อะไรคือสิ่งที่ทำให้ชีวิตมนุษย์มีคุณค่า ?
- ก. ทรัพย์สิน
 - ข. ความรู้
 - ค. หน้าที่การงาน
 - ง. มนุษยธรรม
37. เพราะอะไรตาของเคนจึงไม่ยอมรับเงินจากผู้อำนวยความสะดวก
- ก. ถือเป็นเรื่องเล็กน้อย
 - ข. ช่วยเด็กด้วยความบริสุทธิ์ใจ
 - ค. ห่วงในศักดิ์ศรีของตน
 - ง. พอใจจะเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ
38. เหตุการณ์ตอนใด สร้างอารมณ์สะเทือนใจมากที่สุด
- ก. เมื่อแม่รู้ว่าเคนเป็นโรคเส้นหัวใจรั่ว
 - ข. เมื่อหมอชี้แจงถึงค่าใช้จ่ายในการผ่าตัด
 - ค. เมื่อแม่งอทั้งเคนไว้ในโรงพยาบาลคามล่ำพั้ง
 - ง. เมื่อชายชราบอกว่าคุณเป็นตาของเคน

39. "แม่" ไม่พาเคนย้ายไปโรงพยาบาลอื่น เพราะมีความรู้สึกลังเลอะไรต่อผู้อำนวยการ

ก. เคารพ

ข. วัฒนธรรม

ค. ศรัทธา

ง. ยกย่อง

40. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?

ก. ให้เห็นความนิยมธรรมมีค่ากว่าเงิน

ข. ให้เห็นว่าคนจนมีคุณธรรมกว่าคนร่ำรวย

ค. ให้เห็นผลเสียของการตกอยู่ใต้อำนาจเงิน

ง. ให้เห็นผลเสียของการขาดคุณธรรม

เลือกคำตอบแบบทดสอบ ชุดที่ 1

1. ข	21. ข
2. ก	22. ง
3. ง	23. ก
4. ก	24. ข
5. ง	25. ก
6. ข	26. ข
7. ค	27. ง
8. ก	28. ข
9. ก	29. ง
10. ข	30. ค
11. ง	31. ง
12. ข	32. ก
13. ง	33. ง
14. ก	34. ก
15. ก	35. ง
16. ค	36. ง
17. ง	37. ข
18. ก	38. ง
19. ข	39. ค
20. ง	40. ก

แบบทดสอบชุดที่ 2

ตอนที่ 1

ข่าวที่ 1

หนังสือพิมพ์จีนที่ปักกิ่งลงข่าว หนึ่งพันกำลังหัวเงินตราต่างประเทศอย่างที่สุด ต้องระดมกำลังการผลิตส่งออกเป็นการใหญ่ สิ่งหนึ่งที่จะพึงพาได้ คือ ถ่านหิน จึงได้วางแผนเร่งรัดการผลิตเป็นการใหญ่ มีเป้าหมายว่า ใน 5 ปีข้างหน้าจะผลิตให้ไ้มากขึ้น และส่งออกไ้มากกว่าปัจจุบัน 3 เท่าตัว ให้รายละเอียดว่า ปีที่แล้วผลิตได้ราว 850 ล้านตัน ส่งออกเพียง 7.75 ล้านตัน ไม่ถึงร้อยละ 1 ที่ผลิตได้เลย

สยามรัฐ 3 กรกฎาคม 2529

ข่าวที่ 2

ชาวทากลอนดอน สมาชิกสภาชาวสาลีสากล ออกรายงานฉบับล่าสุดคาดการณ์ว่า อีกไม่นาน โขเวียตกงจะซื้อข้าวสาลีจากต่างประเทศอีกเป็นอันมาก เพราะการเพาะปลูกปีนี้ไม่ค่อยจะได้ผลเนื่องจากคืนฟ้าอากาศไม่กอบจะอำนวย และให้ตัวเลขว่าปีปีหน้าโขเวียตกงจะนำเข้าข้าวสาลีไม่น้อยกว่า 35 ล้านตัน เทียบกับปีก่อน 31 ล้านตัน ทั้งที่ผลการเก็บเกี่ยวธัญพืชในคาดว่า จะได้ประมาณ 185 ล้านตัน น้อยกว่าปีก่อนราว 5 ล้านตัน

สยามรัฐ 5 กรกฎาคม 2529

ข่าวที่ 3

ข่าวจากแคนเบอร์รา นักวิทยาศาสตร์ออสเตรเลียเตือนล่วงหน้าว่าอีก 40 – 50 ปีข้างหน้า อุณหภูมิทั่วโลกจะสูงขึ้นระหว่าง 1.4 – 4.5 องศาเซลเซียส และระดับน้ำทะเลก็จะสูงขึ้นระหว่าง 20 – 140 เซนติเมตร ผลที่ตามมาจกโลกร้อนขึ้น ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น จะเป็นผลเสีย นำวิถกกับการเกษตร โครงสร้างทางวิศวกรรมชายฝั่งและแหล่งน้ำทั่วไปอย่างยิ่งและเขายังบอกว่า การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เกิดจากการทวีปร้อนขึ้นของคาร์บอนไดออกไซด์และแก๊สอื่น ๆ ในบรรยากาศ โลกยังความร้อนจากแสงอาทิตย์ไว้ ทำให้โลกนี้มีสภาพอมอวเหมือนในโรงเพาะชำ

สยามรัฐ 1 กรกฎาคม 2529

ข่าวที่ 4

ขณะนี้ กลุ่มประชาคมยุโรปมีปัญหากายในกันนิคินอย เพราะเมื่อวันจันทร์ถึงกำหนด วันที่ 21 ภาที กองคณามในสนธิสัญญาแก้ไขใหม่ จะมี 3 ประเทศไม่ยอมลงนามด้วย มีอิตาลี กรีก และเคนมารก เหตุเพราะรายหลังต้องฟังประชามติวันที่ 27 เดือนนี้ว่า ประชาชนจะเห็นด้วย กับสนธิสัญญาแก้ไขหรือไม่ อีกสองประเทศจะรอดูที่หาเคนมารกอยู่เหมือนกัน

สยามรัฐ 19 กุมภาพันธ์ 2529

ตอนที่ 2

ใคร ๆ ก็กลัวมะเร็งกันทั้งนั้น

แต่คนเรายังเจริญมากก็ยิ่งเป็นมะเร็งมาก ประเทศที่เจริญแล้วทั้งหลายยอมรับกับทุกประเทศว่า บุหรืนั้นเป็นต้นกำเนิดโรคไปสู่มนุษยชนในประเทศที่เจริญมาก มีรถยนต์มาก ก็เป็นมะเร็งปอดมาก แต่ที่กล่าวมานี้เป็นประเทศที่ไม่เจริญจริง คือ เจริญหลอก ๆ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ เจริญแต่จำนวนรถยนต์ แต่ไม่เจริญอย่างอื่น ประเทศที่เจริญจริงเขามีรถยนต์มากแต่เขามีมาตรการภาษี ๆ หลายอย่างเพื่อให้ประชาชนของเขาสุขภาพดี ปลอดภัยจากมะเร็ง เช่น เขาวางแผนผังเมืองที่มีกฎหมายและใช้กฎหมายควบคุมให้เป็นไปตามการวางแผนผังเมืองที่ดี

การวางแผนผังเมืองในที่นี้ต้องเป็นผังเมืองที่ยังประโยชน์ให้แก่ประชาชน ทั้งในค่านสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตด้วย ไม่ใช่เพียงแต่กำหนดว่าตรงนั้นเป็นย่านอุตสาหกรรม ตรงนั้นเป็นย่านพักอาศัย ตรงนั้นเป็นย่านการค้าขายเท่านั้น รายละเอียดควรจะต้องไปถึงการควบคุมอาคารว่า ในย่านการค้าขายนั้นให้มีที่คนหาบริโภคให้ปลูกผักทำการค้าเคมี ปั่นนมคั่วของกำหนดให้มีที่ว่างเปิดของให้ลมพัด มีที่ว่างสำหรับปลูกหญ้าเขียว ๆ ปลูกต้นไม้บางกามสมควร หรือจะปลูกให้คนที่บ่นถือฝรั่งมาก ๆ พึงก็ต้องบอกว่า ให้มีที่ร่มเงาเรียบบาง เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรียภาพของชีวิต มีควอลิตี้ ออฟไลฟ์ ซึ่งเขาก็คงว่า เคียวนั่นคนไทยเราชากลงไปทุกวัน บัดนี้เขาคอนกรีตลงไปเต็มย่าน การค้าทำให้ทุกคนทั้งหลายหน้าตาเป็นยักษ์กันไปหมดอย่างทุกวันนี้ เป็นการพัฒนาจอมปลอมซึ่งฝรั่งและญี่ปุ่นเขาไม่ทำกันแล้ว

ที่กล่าวมาล้วนนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของมาตรการป้องกันไม่ให้คนเป็นมะเร็งปอด ในประเทศที่เจริญจริงไม่ใช่เจริญหลอก ๆ นอกนั้นยังมีมาตรการอื่น ๆ เช่น ควบคุมให้รถยนต์คิดอุปกรณ์ลดไอเสียที่มีประสิทธิภาพ บำรุงสภาพรถเก่าๆ ไรท์ที่ควรบูบไม่ไหลปล่อยให้คออายุ และรับทรัพย์สินแปรสภาพอย่างยาวนานเรา

"มะเร็งกับผังเมือง" ใน สุภาพกับสังคมไทย

โดย น.น.สโรช รัตนกร

ตอนที่ 3

ในขณะที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลบอกว่าที่แล้มาการพัฒนาการศึกษา กระจายความเจริญไม่ทั่วถึง และการพัฒนาแนวใหม่ต้องกระจายความเจริญไปสู่ชนบทมากยิ่งขึ้น แต่การเติบโตของภาคการค้าและบริการในเมือง ที่เห็นได้ชัดที่สุดจากการมีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ นับสิบแห่ง กลับสะท้อนให้เห็นถึงการรวมศูนย์ความมั่งคั่งในมือคนรวยในเมืองมากยิ่งขึ้น

เมืองไทยนั้นเป็นเมืองที่คนบ้าเรื่องศูนย์การค้า บ้าเรื่องการกินอาหารตามร้านค้า ๆ แพง ๆ กันมากอย่างน่าประหลาด แม้แต่ประเทศพัฒนามากกว่า ประชาชนมีรายได้สูงกว่า อย่างในยุโรปตะวันตก เมืองส่วนใหญ่ก็ยังไม่มีการค้าใหญ่โต ภัตตาคารใหญ่โต หรือมีจำนวนมาก เมื่อเทียบกับในกรุงเทพฯ

ในยุโรป มีห้างสรรพสินค้าและซูเปอร์มาร์เก็ตใหญ่ ๆ จำนวนมากจริง แต่ไม่ได้ใหญ่แบบบ้านเล็กละเหมือนอย่างบ้านเรา เพราะของเขาจะมีลักษณะกระจายเป็นห้างสาขาอยู่ตามถิ่นต่าง ๆ ไม่ได้รวมศูนย์ไว้ที่ใดที่หนึ่ง ห้างสรรพสินค้าและซูเปอร์มาร์เก็ตของเขาเน้นประโยชน์ใช้สอย คือ เป็นตลาดให้คนเข้าไปซื้อของที่ถนัดใจกันได้ในราคาที่ไม่ต่างไปจากร้านอื่น ๆ และหลายอย่างถูกกว่าร้านเล็ก ๆ เพราะเขามีห้างสาขามาก ผิดหรือข้อของที่นี่ละมาก ๆ คนที่นี่จึงตำก่า รวมทั้งการให้คนซื้อบริการตัวเอง ก็มีระหยัดการจ้างคนขายน้อยคนลงด้วย เพราะที่ยุโรปค่าแรงแพง

แต่ในบ้านเรา ห้างสรรพสินค้าและซูเปอร์มาร์เก็ตกลายเป็นที่โอ้อวดความโก้ ความหรูหรา สินค้าก็มีราคาแพงกว่าร้านเล็ก ๆ เพราะต้นทุนการสร้าง การคิดแอร์สูงกวาร้านเล็ก ๆ บ้านเราที่จริงถาวรยังถูก และอากาศก็ไม่หนาวจนจำเป็นต้องเข้าไปซื้อของในห้าง อย่างประเทศตะวันตก น่าที่จะสนับสนุนร้านแผงลอย ตลาดเปิด ร้านเล็ก ๆ มากกว่า ห้างจะเป็นการกระจายความมั่งคั่งและการมีงานทำมากขึ้นด้วย

การพัฒนาในปัจจุบัน มีแนวโน้มที่ศูนย์การค้าและห้างขนาดใหญ่จะเอาชนะและทำลายล้างร้านรายย่อย ๆ มากขึ้น สิ่งนี้เป็นผลมาจากการพัฒนาแบบทุนนิยมผูกขาดที่ปัจเจกก็ยังมีการรวมศูนย์ความมั่งคั่งอยู่ในมือนายทุนขนาดใหญ่ ไม่เฉพาะในภาคการค้าเท่านั้น ในภาคอุตสาหกรรม หรือ

แม้แต่ในบางสวนภาคเกษตร ก็มีลักษณะเดียวกัน - ารมณ์ขนาดใหญ่และบริษัทที่ลงทุนด้านการเกษตร
นั้นวันจะขยายตัวมากขึ้น

รัฐบาลไม่มีทางที่จะบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาแบบกระจายความเจริญได้ ถ้ายัง
ปล่อยให้เศรษฐกิจทุนนิยมผูกขาดเจริญเติบโตไปได้อย่างเสรี โดยไม่มีการแทรกแซง การกำกับ
อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

"ศูนย์การคลังลักษณะ"แห่งการพัฒนาที่ผิดพลาด"

ใน ทางเลือกของสังคมไทย

โดย วิทากร เชียงกุล

ตอนที่ 4

เด็กจะเข้าสู่วัยรุ่นก็ตอนใกล้จะจบจากโรงเรียนประถม และในระยะช่วงเข้าสู่วัยรุ่นนี้ ถือเป็นวัยพายุบุแคม เร็วแรงมาก แต่ความขี้คิด ยับยั้งซึ่งใจยังไม่มี อากัปกิริยาได้ แต่ในค่าน ความรอบคอบระมัดระวังนั้น ผู้ใหญ่ยavaşใจจนเกินไป เพราะเขาจะใช้แรงนำหน้าสมอง ตามหลัง จะทำอะไรก็มักจะให้สำเร็จให้ได้ทันทีทันใด บางทีก็แตกหัก เสียของไปเลยก็มี นี่มักจะเป็นในค่านของเด็กผู้ชาย

ในค่านของเด็กผู้หญิง ก็มักจะมีความสะดวกสบาย การพูดจาหรือแสดงสีหน้า มักจะเป็นไปโดยอัตโนมัติตรงไปตรงมาไม่เสแสร้งปิดบัง

คิมเป็นเด็กหน้าตาดี ท่าทางเรียบร้อย แม่ค่อนข้างเอาใจ เพราะพ่อกับแม่มีลูกด้วยกัน และแม่แต่งงานใหม่ แม่พอเลี้ยงก็มีคุณธรรม รักคิมเหมือนลูก ครอบครัวยังรวมกันไม่มีปัญหา

มีคิมอยู่ในชั้นประถมปีที่หก หักจะจบโรงเรียนประถมแล้ว และก็จำได้ว่าเขา วัยรุ่น จึงเริ่มจะมีความไม่ราบรื่นสบายใจเหมือนตอนที่คิมเป็นเด็กเล็ก ๆ น่ารักน่าเอ็นดูและ วาง่ายตามใจแม่ทุกอย่าง

ตอนที่คิมมาโรงเรียนก็มักจะไม่ร่าเริงเหมือนเคย บางทีก็ตาแดง เพราะถูกแม่ดุ บางวันก็บอกว่าเถียงกับแม่ก่อนมาโรงเรียน

แม่อีกเคยมาของครูว่า คิมเลี้ยงนี้เถียงเก่ง พ่อก็ทำอะไรที่หน้าอ บางทีก็บึ้งบึ้งรดหัว ผู้ใหญ่ ทั้งแม่และลูกต่างก็คิดว่าเลี้ยงนี้ไม่เหมือนก่อน ไม่น่ารักเหมือนเดิม ออกจะน้อยใจด้วยกัน ทั้งคู่

ถามคิมว่า ทำอย่างไรกับคุณแม่ ท่านถึงได้โกรธ คิมบอกว่า

เวลาคุณแม่ดุ ถ้าหนูไม่จริง หนูอธิบายให้ฟังก็ว่าหนูเถียง แล้วก็ว่าหนูทำหน้าบึ้ง หน้าอ โห่ ครูครูว่า เวลาถูกครูอะไรจะบึ้งอยู่ตลอดเวลา หนูไม่คิดตั้งใจจะให้หน้าอเวบ แล้วก็ไม่ได้ กระทั่งเทาควยคะ

ครูเข้าใจก็ เด็กวัยนี้ก็ถึงถูกเกะกะแก่งทางเหมือนลูกมากกว่าโต จะเดินก็เลยตึงตัง โครมครามไปบ้าง ถ้าเป็นสาวก็อาจจะนิมนวลลงกว่านี้ ตอนยังเด็ก ผู้ใหญ่ก็ไม่สนใจที่ลูกเดินตึงตัง เสียคงไปบ้าง แต่ตอนนี้วัยรุ่นนี้ดูขี้ขลาดเสียจริง ครูก็เคยแนะนำว่า

เวลาคุณแม่ว่าอะไรก็รับฟังไว้มาก่อนก็แล้วกัน ทำหน้าสวย ๆ หน่อย ไว้อารมณ์แล้ว
ค่อยอธิบายเหตุผล ถ้าเห็นว่าเราไม่จริง กอนนี้เรากำลังโต แรงแมาก เงินก็ให้ระวัง
เบา ๆ ลงหน่อย

เมื่อแนะลูกไปแล้วก็คิดตามผลเวลาพบคุณแม่ถามว่า ลูกสาวเป็นอย่างไรบ้างก็ได้รับ
คำตอบว่า เดียวบ่งหนักไปกว่าเก่า เวลาถูกดูว่า กลับทำหน้าเป๋ ๆ หวมนแล้วก็ไม่พูด
สักคำ

บรรยาการที่ดูท่าไม่ค่อยจะดี เพราะลูกก็มาปรับทุกข่าหนูไม่รู้อะไรถึงจะถูกใจ
คุณแม่ พอทำหน้าที่ เจบ ๆ ก็ว่าหน้าบึ้ง พอมีให้ก็ว่าไม่รู้จักสะทสะท้านเลย ทำหน้าเป็นอยู่ได้
หนูไม่รู้อะไรถึงจะดี (นาเห็นใจ เจ้าหลอนคงจะวุ่นวายใจจริง ๆ เสียด้วย ถ้าเป็น
เด็กแท้จริงคงถึงจะไม่คงแฉอะไร แต่คือเป็นเด็กมีความคิดและได้ดีพอควร จึงได้คิดมาก
ไม่สบายใจ)

เอาอย่างนี้แล้วกัน ครูแนะวิธีให้ใหม่ เพื่อจะได้สบาย
พอเวลาถูกดูก็ยิ้ม อย่าทำหน้าบึ้งเหมือนโกรธแค้น แล้วก็ไม่ยิ้มสดชื่นระรื่นใจ
ให้ยิ้มแย้ม ๆ ยิ้มแบบรู้สึกผิดนะ ทำเป็นใหม่ละ ยิ้มแย้ม ๆ นะ (ยิ้มเพื่อแสดงว่าไม่โกรธ แต่ที่
แย้ม ๆ ก็หมายถึงเสียใจ และรู้สึกผิด)

ครูเองก็ห่มกบฏาเหมือนกัน

"วัยรุ่นวุ่นใจ" ใน สตรีสาร

2 กุมภาพันธ์ 2529

ตอนที่ 5

ในสังคมก็ตัดสินบุคคลถูกกำหนดให้มีฐานะแตกต่างกับโดยการเกิด แต่ในสังคมปัจจุบัน บุคคลมีฐานะแตกต่างกันก็โดยการศึกษา คนที่รู้หนังสือมีฐานะดีกว่าคนที่ไม่รู้หนังสือ คนที่เข้ามหาวิทยาลัยมีฐานะเหนือกว่าคนที่ไม่ได้เข้ามหาวิทยาลัย และคนที่เข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อ ได้เปรียบกว่าคนที่เข้ามหาวิทยาลัยไม่มีชื่อ มนุษย์ส่วนมากชอบความเสมอภาคในส่วนที่ไม่อยากให้อื่นเหนือกว่า แต่ก็ไม่ปฏิเสธที่จะอยู่เหนือคนอื่น

นี่เป็นค่านิยมที่ติดต่อกันอยู่ในสังคมญี่ปุ่นในปัจจุบัน ทำให้การศึกษาของลูกเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในครอบครัวของชาวญี่ปุ่น ความขอให้จริงที่ปรากฏอยู่ คนที่อยู่ในฐานะผู้นำในทางการเมือง ธุรกิจ และสังคม ส่วนมากจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อไม่กี่แห่ง หักใหม่มหาวิทยาลัยดังกล่าวเป็นที่ไผ่ต้นของเยาวชน การจบจากมหาวิทยาลัยเช่นนี้จะเปิดเครื่องคำประกันอนาคตทั้งในด้านฐานะการเงิน และชื่อเสียงเป็นที่ภาคภูมิใจแก่ตนเองและครอบครัว ดังนั้นพ่อแม่จึงยอมลงทุนในทุกทางที่จะให้ลูกหลานของตนเข้ามหาวิทยาลัยชั้นนำให้ได้

สถานที่ทำงานที่คนญี่ปุ่นนิยมกันมากที่สุด คือ บริษัท ส่วนงานราชการคนญี่ปุ่นนิยมทำงานในกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง และกระทรวงการต่างประเทศ ทั้งบริษัทและส่วนราชการจะรับคนเข้าจากมหาวิทยาลัยชั้นนำ บริษัทใหญ่ ๆ ยินดีที่จะรับคนที่ได้คะแนนเฉลี่ย ซี จากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อกว่าคนที่ได้คะแนนเฉลี่ย เอ จากมหาวิทยาลัยที่ไม่มีชื่อ นี่เป็นปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้คนอยากเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง

การจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยชั้นนำได้ เด็กจะต้องเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม มัธยม เด็กญี่ปุ่นเข้าเรียนอนุบาลเมื่ออายุ 4 ขวบ หรือ 5 ขวบ บางคนอาจเข้าเรียนตั้งแต่อายุ 3 ขวบ การศึกษาระดับมัธยมของญี่ปุ่น มี 9 ปี คือ ระดับประถม 6 ปี มัธยมต้น 3 ปี หลักสูตรมัธยมปลายมี 3 ปี และเมื่อจบมัธยมปลายก็จะเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี หรือวิทยาลัยหลักสูตร 2 ปี

ก่อนจะเข้ามหาวิทยาลัย เด็กจะถูกบังคับให้เรียนหนังสืออย่างเข้มงวด เมื่อเลิกจากชั้นเรียนแล้วต้องไปเรียนพิเศษ หรือให้นักศึกษามาตัวที่บ้าน เด็กไม่มีเวลาว่างที่จะทำกิจกรรมที่ตนเองชอบ ค่อนข้างมกมุ่นอยู่กับวิชาที่จะสอบเข้าเรียนต่อ การเรียนพิเศษติดต่อกันเป็นเวลานานทำให้เกิดความกดดันในตัวเด็กอย่างรุนแรง จึงปรากฏผลสะท้อนออกมาในทางลบ ซึ่งร้ายแรงขึ้นทุกวัน เช่น เด็กมีระบบหมู่ที่ถูกรุมข่มเหง ทำผิดกฎหมาย โดยตั้งขบวนจักยานยนต์คอยแกล้งคนขับรถยนต์ ขับรถฝ่าฝืนความเร็ว ทำให้เกรงรถยนต์ถึงเป็นพิเศษ นอกจากนี้ก็มีคดีฉ้อโกง ข่มขืน ลักทรัพย์ และคดีอาชญากรรมอื่น ๆ

ผู้ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ๆ ไม่ได้ พวกนี้ผิดหวังทั้งตัวเองและพ่อแม่ เด็กจำนวนไม่น้อยหันมาหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตาย ในระยะหลังปรากฏว่าเด็กเพียงไม่กี่ขวบก็เริ่มฆ่าตัวตาย ในช่วงคนทุกวัย คนรุ่นใหม่มีอัตราการฆ่าตัวตายสูงที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง

ปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลเนื่องมาจากการเอาการศึกษาไปใช้ในทางที่ผิด แทนที่จะเอามาเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อช่วยให้ทำงานได้ผลดียิ่งขึ้น หรือบกระคับจิตใจของมนุษย์ที่จะทำให้เป็นสมาชิกของสังคมที่ดีขึ้น แต่กลับเอามาใช้เป็นเวทีที่จะได้เข้าไปสู่ฐานะที่ได้เปรียบในสังคม

ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นการแข่งขันกันมากกว่าการแสวงหาความรู้ที่แท้จริง การที่จะแก้ปัญหาที่ร้ายแรงนี้ จะต้องเริ่มมาจากการปรับเปลี่ยนค่านิยมทางสังคมและเศรษฐกิจ

เราควรระวังระบบการศึกษาของไทย ไม่ให้ฉีกพลาคเหมือนที่เป็นอยู่ในญี่ปุ่น

ตอนที่ 6

พอนั่งทอดสายตามองสระน้ำด้วยแวต้ามืดมัวและภาคนิมิต ใจจึงปลาน้อยใหญ่คำพูดคำว่า
กระโดดโขงผางแหวกไปมา พอโยนเศษเนื้อลงไป ไชยอนคว่ำหน้าโผล่ขึ้นมาอูบแฉวงอควั่วควักหาง
ตีนน้ำแตกกระจาย ปลาหมอตัวเล็ก ๆ ริมบุตหายไปในกอผักบุ้ง สายคนขามเขียนพิศพลูมาค้นตะไคร้
ริมสระโอนลออนชอบคนางระบำ ผิวหน้าไหลเบ้ระลอกไล่กันกระหน่ำ

เป็นหวงนาที่สถิตินและมีชีวิต

หน้าแล้งปีที่แล้ว หลังเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จ ผมและพ่อช่วยกันขุดสระนี้ โดยขุดเอาหน้า
ที่ลุ่มของเราเป็นท่าเล เราขุดขุดคอยทำอย่างใจเย็น พ่อบอกว่าไม่ต้องรีบร้อน เพราะเรา
ไม่ใคร่ขี้จ้างขุดให้ใคร ถึงยังงั้นมันก็เป็นของเราวันยังค่ำ เกือบ 1 เดือนสระขนาดกะทัดรัด
ของเราก็เสร็จสมบูรณ์ มันคงอยู่เกือบถึงกลางฝนนาของ เราพอดี

ถึงหน้าฝนน้ำเจ็มนองท่วมท้องนา สระของเราเต็มปริ่มด้วยน้ำ แม่เอาตะไกรและพริกไปลงตามขอบสระ ผมชอบลงไปว่ายเล่นอย่างเพิกเฉย โอ้ฤดูไหนที่น้ำหลังจากครากคร่าลากไถลากครากมาทั้งวัน แม่ชอบมาเดินดูตะไคร้คูน้ำที่แม่ปลูกไว้ วันไหนฝนไม่ตก แม่ก็นำจากสระขึ้นไปรด ตอนเย็นพอมีเงาขาว เกษอาหารตึกมีหมาผากปลาในสระ แล้วนั่งมองอย่างมีความสุข มันกลายเป็นส่วนหนึ่งที่เพิ่มเข้ามาในชีวิตอันซ้ำซากว้างพวกเรา ผมรักมันและทุกคนก็รักมัน

หนาแสงอันไคราย่างกรายเข้ามา ลมร้อนพัดเอวข้างแกว่งคว้างอย่าง
 เหนื่อยอ่อนเหมือนคนแก่ที่หมดเรี่ยวแรง วันคืนเริ่มแห้งและแตก ระเหวี่ยงเปลวแดดอันร้อนระอุ
 แด่สระของเรายังมีน้ำอยู่ ถึงแม้ได้มีปริเหมือนหน้าฝน แต่ก็ยังมีชีวิตชีวาด้วยฝูงปลาที่แหวกว่าย
 อย่างไมรู้เหน็ดเหนื่อย เป็นเสมือนมหาสมุทรของสระน้ำที่บันทึกว่ามันยังมีชีวิตอยู่

ผมเคยถามพ่อว่าเมื่อไหร่เราจะจับปลาในสระกันนะที่ พ่อบอกว่าตอนนี้เราพอลากินทาง
อื่นไ้ค่อย มีกบมีเขียดตามรูพอจะหลุดจะหามากินได้ รอให้แสงกว่านี้สักหน่อย ปลาในสระเราจะมีค่า
ยิ่งกว่าทองคำ

"แล้วเราไม่คิดจะขายบ้างรึพ่อ"

"ไม่หอรก มีคนมาขอซื้อ เราก็จะแบ่งเขาไปกินเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามมีตามเกิด ไม่ซื้อ ไม่ขาย คนบ้านเดียวกันพี่น้องกันทั้งนั้น"

พอเคยบอกผมเสมอว่า ความอดอยากหิวโหยนั้นโหดร้ายทารุณยิ่งกว่าความตาย คนหิวนั้นไม่ไ้ต้องการอะไรมากไปกว่าความอิ่ม ไม่เคยคิดถึง ความร่ำรวย ไม่เคยแยแสกับอำนาจ วาสนาความยิ่งใหญ่ของใคร ความจนและความหิวนั้นเป็นของคู่กัน ไม่มีเหวศานาพรหมที่ไหนจะ ประทานความอิ่มให้คนจนได้ นอกจากคนจนด้วยกันเท่านั้นที่จะแบ่งเบาคความหิวซึ่งกันและกัน

"ฉันส่งกรรณคดีเพื่อคิดว่า จะจับไอชอนตัวใด ๆ ให้แก่ท่านายาชนมจีนถวายพระที่วัดชะหนอง ที่เหลือเราก็ค่อย ๆ หยิบจับกินทีละเล็กละน้อย ถึงหน้าฝนก็คงหมดพอดี" พอสร้างความหวังไว้ กับสระของเราอย่างสวยงาม เป็นอันว่าปีนี้เราก็ไม่ต้องตกขาวเปลือกที่มันน้อยอยู่แล้วไปแลก ปลาหมู่น้ำ ๆ 2 - 3 ตัวที่ในเมืองมากินเหมือนปีก่อน ๆ

ก่อนจะถึงวันส่งกรรณคดีผมรอคอย มีรถญี่ปุ่น 2 คัน วิ่งโฉบเฉี่ยวมาบ้านเรา ผมบอกว่า ทานนายอำเภอมาเยี่ยม เพราะผมเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผมจึงมักเห็น เจ้านายทางอำเภอมาที่บ้านเรา บ่อย ๆ จนไม่รู้สึกสนใจอะไรนัก

"ไ้ไ้ชาวว่าผู้ใหญ่บ่อเลี้ยงปลาใหญ่โต เกยแฉะมาเยี่ยม หิ้วน้ำแดงมาฝากหลายขวด" ทานนายอำเภอพุดกับผม แล้วหัวเราะลั่นคอ

พอหันมาบอกผมให้เอาแหไปรอที่สระ

"ไม่ต้องลำบากหอรกหลานชาย นามีวิธีการง่าย ๆ แค่นั้นเอง" ทานปลัดบอกกับผม วิธีการของท่านปลัดคือ เอารากไม้ที่ท่านปลัดเอามาควมมาทุบ ๆ ให้แตกแล้วแช่น้ำในบ่อก แล้วเทลงในสระสักครู่ ปลาหมอปปลาชืวตัวเล็ก ๆ ก็ทยอยท่องลอยขึ้นเป็นแพ ปลาช่อนตัวโต ๆ ทยอยท่องคืบพลิกไปพลิกมา ทานปลัด ทานนายอำเภอ และเจ้านายทั้งหลายช่วยกันลงไปจับเอา อย่างสนุกสนาน

วงเหล้าถูกตั้งขึ้นง่าย ๆ บนคูรอบสระน้ำ ปลาถูกเผา ถูกปิ้งต้มแกงสารพัด ผมช่วย พอจับโน่นหยิบนี่อยู่มิได้วางมือ หากเจ้านายเริ่มจะเสียงดังเอะอะขึ้นความล้าคับ ผมหิวข้าวแหว่หือ ก็บอกว่าให้เจ้านายทานกันก่อน เราคอยกินทีหลัง

"ท่านนายอำเภอใหม่มาถามผู้ใหญ่ว่าจะคิดค่าปลาเท่าไร ตอนนี้ท่านเมาหลับอยู่บนรถ"
 ท่านปลัดพูดกับพ่อหลังจากกินเสร็จและเตรียมตัวจะกลับ
 ยังไม่ทันที่พ่อจะเอ่ยปากพูดอะไร ท่านปลัดก็พูดต่อ
 "แถมเห็นว่าไหน ๆ ท่านก็อุตสาหให้เกียรติมาเยี่ยมเยียน เราถึงบ้านถึงช่องแล้ว
 ถ้าจะคิดเป็นเงินเป็นทองก็คุ้มกระไรอยู่ล่ะครับ"
 พ่อทำท่าอีกอีกจะพูด แต่ท่านปลัดก็รีบพูดต่อเสียก่อน
 "ตกลงผู้ใหญ่อีกตกลงตามนี้ล่ะครับ ถือว่าเป็นการแสดงความใจดีน้ำใจคนรับขวัญท่านก็แล้วกัน
 นะครับ แล้วผมจะกราบเรียนให้ท่านทราบทีหลัง"
 "ครับ" พ่อตอบอย่างแผ่วเบา
 แล้วรถปี 2 คันก็วิ่งฝุ่นคลบหายไปบนปลวแดดอันร้อนระอุ ผมนั่งเฝ้าขาวเหนียวจุ่ม
 ปลาร้ากินอย่างหิวโหย มองดูเศษแกงปลาและขูดเหล้าที่เกลื่อนกลาดอยู่ริมสระ
 พอนั่งทอดสายตามองสระน้ำคยวแวงตาที่หม่นหมอง ไม่มีปลาซักตัวมาค้าคู่คั่วว่าบให้เห็น
 ไม่มีสายลมแผ่วมาให้เป็นระริน ต้นกะไกรโค่นเหยียบหักงออย่างปวดร้าว น้ำในสระขุ่นคลั่ก
 แด่สงบึงเหมือนผืนผ้าใบ
 เป็นห่วงน้ำที่ไม่มีลมหายใจอีกต่อไป เป็นห่วงน้ำที่โคนมากกรรม

"ห่วงน้ำที่ถูกชากรรม" ในสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

20 กรกฎาคม 2523 โดย ระวี อยุธยา

คำชี้แจง

ต่อไปนี้จะเป็นการทดสอบความสามารถในการฟัง เนื้อหาที่ให้ฟังแบ่งเป็นตอน ๆ
เมื่อฟังจบแต่ละตอนจะมีคำถาม ให้นักศึกษาตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบ ขอให้
ฟังเนื้อหาแต่ละตอนให้จบก่อนจึงพลิกไปดูคำถาม อย่าดูคำถามก่อนล่วงหน้า และ
ไม่ต้องวิตกว่าจะได้คะแนนน้อย

คำถามแบบทดสอบ ชุดที่ 2
ตอนที่ 1

ข้อที่ 1

1. สาเหตุสำคัญของชาวนาคืออะไร ?
 - ก. เงินวางแผนเร่งรัดการผลิตถ่านหิน
 - ข. เงินเร่งรัดการผลิตถ่านหินเพื่อส่งออก
 - ค. เงินเพิ่มปริมาณการส่งออกถ่านหิน
 - ง. อีก 5 ปี เงินจะส่งออกถ่านหินให้มากขึ้นเป็น 3 เท่าตัว
2. เงินหวังผลอะไรจากการระดมกำลังครั้งนี้
 - ก. เงินตราต่างประเทศ
 - ข. แกะปัญหาการขาดดุลการค้า
 - ค. ขยายกิจการอุตสาหกรรม
 - ง. แข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศ
3. เงินมีแผนการจะทำอะไร ?
 - ก. ผลิตถ่านหินให้มากขึ้น
 - ข. ส่งออกถ่านหินให้มากขึ้น
 - ค. ขยายกิจการอุตสาหกรรมทุกอย่าง
 - ง. เพิ่มผลผลิตเพื่อส่งออกให้มากขึ้น

(ตอบฟังตอนต่อไป)

ชาวที่ 2

4. สาเหตุสำคัญของชาวนี้คืออะไร ?
 - ก. ปีนีโซเวียตปลูกข้าวสาลีไม่ค่อยได้ผล
 - ข. คินฟ้าอากาศในโซเวียตไม่เหมาะที่จะทำการเกษตร
 - ค. โซเวียตต้องสั่งซื้อข้าวสาลีมากขึ้นทุกปี
 - ง. ปีนีโซเวียตสั่งซื้อข้าวสาลีมากกว่าทุกปี
5. เพราะอะไร ? โซเวียตจึงปลูกข้าวสาลีไม่ได้ผล
 - ก. ไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง
 - ข. ไม่ได้ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต
 - ค. ไม่สามารถเอาชนะธรรมชาติได้
 - ง. ไม่ได้คัดเลือกพันธุ์ให้เหมาะกับภูมิประเทศ
6. โซเวียตแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในเรื่องนี้อย่างไร ?
 - ก. ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต
 - ข. ขยายพื้นที่ในการเพาะปลูก
 - ค. สั่งซื้อข้าวสาลีจากต่างประเทศ
 - ง. ปลูกข้าวชนิดอื่นแทนข้าวสาลี

(คอยฟังตอนต่อไป)

ข่าวที่ 3

7. ข่าวนี้เป็นผลมาจากการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาใด ?
- วิทยาศาสตร์
 - ภูมิศาสตร์
 - มนุษยศาสตร์
 - สังคมศาสตร์
8. สาระสำคัญของข่าวนี้คืออะไร ?
- อุณหภูมิของน้ำทะเลจะสูงขึ้น
 - อุณหภูมิทั่วโลกจะสูงขึ้น
 - ในอนาคตการเกษตรจะโดยล้นเอว
 - คาร์บอนไดออกไซด์จะมีปริมาณมากขึ้น
9. การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิตามข่าวนี้เนื่องมาจากอะไร ?
- เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพในโลก
 - เกิดการเปลี่ยนแปลงที่พื้นผิวโลก
 - เกิดการเปลี่ยนแปลงในบรรยากาศ
 - เกิดการเปลี่ยนแปลงที่บริเวณชายฝั่งและแหล่งน้ำ

(ตอบฟังตอนต่อไป)

ข้อที่ 4

10. กลุ่มประชาคมยุโรปมีปัญหาอะไร ?
- การลงนามในสนธิสัญญาที่แก้ไข
 - การแก้ไขสนธิสัญญา
 - การยกเลิกสนธิสัญญา
 - การลงประชามติ
11. ประเทศใดยังดั่งเดิมในการตัดสินใจ
- อิตาลี
 - เยอรมนี
 - กรีซ
 - อิตาลีและกรีซ

(ตอบทั้งก่อนต่อไป)

ตอนที่ 2

12. ตามทัศนะของผู้เขียน มะเร็งมักจะเกิดกับบุคคลในกลุ่มประเทศใด ?
 - ก. ประเทศที่เจริญแล้ว
 - ข. ประเทศกอบพัฒนา
 - ค. ประเทศที่เจริญทางวัตถุโดยขาดการควบคุม
 - ง. ประเทศที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมมาก ๆ
13. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?
 - ก. ให้เห็นโทษของการไม่รู้จักวางผังเมือง
 - ข. ให้เห็นว่ากรวางผังเมืองคือคือโรคร้ายไข้เจ็บได้
 - ค. ให้เห็นว่ามะเร็งมักจะเกิดกับประเทศที่เจริญแล้ว
 - ง. ให้เห็นว่าโรคมะเร็งสามารถป้องกันได้
14. ผู้เขียนมีความรู้สึกอย่างไรกับการควบคุมสภาวะแวดล้อมของไทย
 - ก. ยังขาดผู้ริเริ่ม
 - ข. ยังขาดหน่วยงานที่จะรับผิดชอบ
 - ค. คนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญ
 - ง. ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบปล่อยปละละเลย
15. ผู้เขียนเห็นว่าการวางผังเมืองนอกจากเพื่อความเป็นระเบียบแล้ว จวรคำนึงถึงอะไรเป็นสำคัญ
 - ก. การรักษาความปลอดภัย
 - ข. การคมนาคม
 - ค. การสาธารณสุข
 - ง. ความสวยงาม

16. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. ประเทศที่มีรถยนต์มากประชาชนก็เป็นมะเร็่งปอดมาก
- ข. การพัฒนา'ระ'เทศของเราในปัจจุบันเป็นการพัฒนาจอมปลอม
- ค. การวางผังเมืองที่ค้องก้ำนึ่งถึงสุขภาพกายและสุขภาพจิตของประชาชน
- ง. ปัจจุบันนี้คนไทยขาดสุนทรีย์ภาพของชีวิตลงไปทุกวัน

(กอบพ้งคณค่อไป)

ตอนที่ 3

17. สาเหตุสำคัญของบทความนี้คืออะไร ?
- การกระจายความเจริญยังไม่ทั่วถึง
 - ศูนย์การค้าในไทยมีแต่ตามเมืองใหญ่ ๆ
 - คนไทยนิยมศูนย์การค้ามาก
 - ศูนย์การค้าเป็นแหล่งโอ้อวดความโก้หรู
18. ผู้เขียนมีความรู้สึกอย่างไรกับการที่มีศูนย์การค้าเพิ่มขึ้น
- พอใจเพราะศูนย์การค้าเป็นสัญลักษณ์ของการพัฒนา
 - ไม่สบายใจเพราะเป็นการมอมเมาประชาชน
 - ไม่สบายใจเพราะแสดงถึงการพัฒนาที่ผิดทิศทาง
 - พอใจเพราะการแข่งขันจะทำให้ราคาสินค้าลดลง
19. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?
- ให้ปรับปรุงราคาสินค้าในศูนย์การค้า
 - ให้สนับสนุนร้านค้าย่อย
 - ให้กระจายความเจริญไปสู่ชนบท
 - ให้สนับสนุนการอุตสาหกรรม
20. ผู้เขียนเสนอแนะอะไรแก่รัฐบาล
- ให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจให้มากขึ้น
 - ให้อำนวยความสะดวกแก่เอกชนในการประกอบธุรกิจ
 - ให้ส่งเสริมการลงทุนในภาคการเกษตร
 - ให้ส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง

21. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. เศรษฐกิจได้ฟื้นตัวเฉพาะคนจนเท่านั้น
- ข. ศูนย์การค้าจะหาลายจางรานคาย่อย
- ค. ควรมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการบริโภคของคนไทย
- ง. ในขณะที่เศรษฐกิจรั้งตัว ในกรุงเทพฯ กลับมีศูนย์การค้าผุดขึ้นตลอดเวลา

22. ข้อเสนอแนะของผู้เขียนจะมีผลอย่างไร ?

- ก. การพัฒนาเศรษฐกิจจะมีผลต่อคนส่วนใหญ่
- ข. ภาคเอกชนขยายการทำงานได้สะดวกขึ้น
- ค. จะมีผู้สนใจลงทุนประกอบกิจการมากขึ้น
- ง. รัฐจะได้รับความร่วมมือจากเอกชนเป็นอย่างดี

(คอยฟังตอนต่อไป)

ตอนที่ 4

23. สาเหตุสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร ?
- การปกครองบ้าน
 - ความขัดแย้งใจของบ้าน
 - การวางตัวของบ้าน
 - บทบาทของครอบครัว
24. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคุณแม่กับคิมคืออะไร ?
- คิมเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง
 - ความเข้าใจไม่ถึงการของคิม
 - คิมมีเหตุผลที่จะขัดแย้งคุณแม่มากขึ้น
 - คุณแม่ไม่ใกล้ชิดคิมเหมือนเดิม
25. คิมมีความรู้สึกอย่างไรกับคุณแม่
- โกรธ
 - น้อยใจ
 - รำคาญ
 - กลัว
26. พฤติกรรมของคิมแสดงว่าคิมเป็นคนอย่างไร ?
- เจ้าอารมณ์
 - ใจน้อย
 - หนักแน่น
 - อารมณ์อ่อนไหว

27. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อะไร ?
- ให้วัยรุ่นรู้จักวางตัวให้เหมาะสม
 - ให้ผู้ใหญ่เข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่น
 - ให้ครูช่วยแก้ปัญหาวัยรุ่น
 - ให้ครูช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่
28. ขอความใดเป็นข้อเท็จจริง
- เด็กวัยรุ่นมีปัญหาในการปรับตัว
 - เด็กวัยรุ่นทำงานที่ค่อนข้างยากแรงจึงจะดี
 - เด็กวัยรุ่นมักแสดงพฤติกรรมตรงไปตรงมา
 - การมอบงานให้วัยรุ่นทำ ผู้ใหญ่อย่าวางใจจนเกินไปนัก

(คอยฟังตอนต่อไป)

ตอนที่ 5

29. สาเหตุสำคัญของบทความคืออะไร ?
- เด็กที่ถูกละเลยบังคับให้เรียนหนังสืออย่างเข้มงวด
 - การศึกษาในญี่ปุ่นเป็นการแข่งขัน
 - การศึกษาในญี่ปุ่นสร้างความกดดันให้แก่เด็ก
 - สาเหตุแห่งการก่อคดีอาชญากรรมในญี่ปุ่น
30. เพราะอะไรการศึกษาจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดสำหรับครอบครัวญี่ปุ่น
- การศึกษาเป็นหลักประกันความมั่นคงในอนาคต
 - การศึกษาทำให้ฐานะทางสังคมต่างกัน
 - การศึกษาทำให้ของเสียค่าใช้จ่ายสูง
 - การศึกษาเป็นภาระทั้งสำหรับผู้ปกครองและเด็ก
31. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?
- ให้เห็นแนวทางในการจัดการศึกษาของญี่ปุ่น
 - ให้เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของชาวญี่ปุ่น
 - ให้เห็นโทษของการบังคับให้เด็กเรียนอย่างเข้มงวด
 - ให้เห็นโทษของการมีค่านิยมผิด ๆ
32. สังคมญี่ปุ่นคาดหวังอะไรจากการศึกษา
- การสร้างบุคลากร
 - การสร้างคนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
 - การสร้างคนให้เป็นบุคคลชั้นนำ
 - การสร้างคนให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน

33. ข้อใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน
- ก. การศึกษาในญี่ปุ่นทำให้เกิดความกดดันในวัยเด็ก
 - ข. ในญี่ปุ่นการศึกษาทำให้บุคคลมีฐานะทางสังคมต่างกับ
 - ค. เด็กญี่ปุ่นเริ่มเรียนหนังสือตั้งแต่อายุได้ 4 ขวบ
 - ง. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในสังคมจะเป็นการแก้ปัญหาค่าการศึกษาของญี่ปุ่น
34. เนื้อหาที่โคฟงันแสดงให้เห็อะไรได้เด่นชัด
- ก. ผลเสียของการแข่งขัน
 - ข. ผลเสียของการใช้การศึกษาในทางที่ผิด
 - ค. ข้อคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
 - ง. ข้อคิดในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

(ตอบทั้งตอนต่อไป)

ตอนที่ 6

35. เพราะอะไร "พ่อ" จึงยังไม่จับปลาในสระ
- ยังไม่ขาดแคลนอาหาร
 - คอยไว้ห้ามบุตรหลานตกชอน
 - คอยให้ปลาตัวโตขึ้นอีก
 - อยากให้สระคูมีชีวิตชีวาอยู่ยาวนาน ๆ
36. "เจ้านาย" ในเรื่องนี้ขาดคุณสมบัติข้อใดมาก
- ความสำนึกในหน้าที่
 - ความละเอียด
 - ความเมตตา
 - ความรับผิดชอบ
37. ปลัดอำเภอในเรื่องนี้เป็นคนอย่างไร ?
- ชอบวางอำนาจ
 - ไม่มีมนุษยธรรม
 - รูปร่าง
 - เห็นแก่ตัว
38. เหตุการณ์ตอนใดสร้างอารมณ์สะเทือนใจมากที่สุด
- ปลาทายลอยเป็นแพ
 - ปลัดคุยกับพ่อเรื่องค่าปลา
 - "ผม" กินข้าวเหนียวจิ้มปลาร้า
 - รถจี๊ป 2 คันวิ่งฝุ่นคลบหายไป
39. เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของชาวชนบทที่มีต่อข้าราชการฝ่ายปกครองอย่างไร
- ยกย่อง
 - เกรงกลัว
 - ไม่ไว้วางใจ
 - เบื่อหน่าย

40. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?
- ก. ให้เห็นชีวิตในอีกแง่มุมหนึ่งของสังคม
 - ข. ให้เห็นความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - ค. ให้เห็นความทุกข์ยากของมนุษย์จากน้ำมือมนุษย์ด้วยกัน
 - ง. ให้เห็นสาเหตุแห่งความทุกข์ยากของชาวชนบท

เฉลยคำตอบแบบทดสอบชุดที่ 2

1. ข	21. ง
2. ก	22. ก
3. ง	23. ข
4. ก	24. ก
5. ค	25. ข
6. ก	26. ง
7. ก	27. ข
8. ข	28. ก
9. ก	29. ข
10. ก	30. ข
11. ง	31. ง
12. ก	32. ค
13. ข	33. ง
14. ง	34. ข
15. ค	35. ก
16. ค	36. ข
17. ก	37. ง
18. ค	38. ค
19. ค	39. ข
20. ก	40. ค

ภาคผนวก ง

แบบฝึกทักษะการฟัง

แบบฝึกที่ 1

เมื่อเฝ้าข่าวแต่ละข่าวจบลงแล้วให้ตอบคำถาม

ข่าวที่ 1

ข่าวจากโครี หนังสือพิมพ์ที่นั่นฉบับหนึ่งลงข่าวว่า ในสหรัฐอาหรับ เชนยาศักดิ์ใช้วิธีการฝังเข็ม ทำให้คนไข้สลับเป็นหนแรกเมื่อไม่นานมานี้ ตามข่าวว่าการผ่าตัดสำเร็จเรียบร้อยดี คนไข้หญิงอายุ 30 ปี สุขภาพอนามัยดีทุกประการ หมอบอกว่า หากใช้วิธีฝังเข็มให้สลับ เพราะแผลผ่าตัดที่คอไม่เอื้ออำนวยให้ใช้วิธีธรรมดา หมออีกคนหนึ่งบอกว่า คนไข้อยากสลับด้วยการฝังเข็ม เพราะไม่อยากเห็นเลือดตัวเองออก

สยามรัฐ 1 กรกฎาคม 2529

ข่าวที่ 2

ปลายเดือนที่แล้ว กลุ่มคนเลี้ยงผึ้งมีการประชุมใหญ่ระดับชาติที่กรุงปักกิ่ง มีรายงานการประชุมว่า ปีที่แล้วจีนผลิตน้ำผึ้งได้ถึง 155,000 ตัน มากเป็นที่สองของโลกรองจากโซเวียต แต่คนเลี้ยงผึ้งคนหนึ่งพูดกลางที่ประชุมว่า น้ำผึ้งในประเทศขายดีขึ้น การผลิตก็ได้ปริมาณมากขึ้น แต่น้ำผึ้งจีนทุกวันนี้ คุณภาพด้อยลง ต้องจึกอ่านช่วยกันปรับปรุงด่วน

สยามรัฐ 5 มิถุนายน 2529

ข่าวที่ 3

ฟิลิปปินส์ถึงเศรษฐกิจไม่คึกคัก แต่คนรู้หนังสือทั้งประเทศเดี๋ยวนี้ดีมาก หนังสือพิมพ์ที่นั่นฉบับหนึ่งลงข่าวว่า ปัจจุบันคนอ่านออกเขียนได้มีมากถึงร้อยละ 93 จัดเป็นยอดสูงสุดของประเทศหนึ่งในเอเชีย มีมากที่สุดในเมืองหลวงนครมะนิลา แยกแยะให้เห็นว่า ผู้ชายมีจำนวนมากกว่าผู้หญิงเล็กน้อย ส่วนคืออีกประการหนึ่งคือคนรู้หนังสือระหว่างกลุ่มอายุไม่ห่างกันมากนัก คนกลุ่มอายุเกิน 25 มีน้อยกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่าเพียงเล็กน้อย

สยามรัฐ 5 กรกฎาคม 2529

ข่าวที่ 4

รายงานข่าวจากสมาคมประกันวินาศภัย เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 18 มิถุนายนที่ผ่านมา ได้มีการประชุมคณะกรรมการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง โดยที่ประชุมเห็นว่าควรมีการประกันภัยเพิ่มขึ้นกับเรือทุกชนิดที่อยู่ในแม่น้ำลำคลอง เช่น เรือหางยาว เรือข้ามฟาก เรือรับจ้าง ฯลฯ เพราะถ้าเกิดอุบัติเหตุ เรือดังกล่าวจะได้รับอันตราย และมีบุคคลที่ 3 ได้รับความเสียหาย จึงเห็นสมควรให้มีการประกันภัยทางเรือ เพื่อเป็นการลดภาระของเจ้าของเรือ หากเกิดความเสียหาย ซึ่งที่ประชุมได้ตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษารายละเอียด และมีหนังสือถึงกรมเจ้าท่า สอบถามว่าจำนวนเรือที่จดทะเบียนไว้มีจำนวนเท่าใด และเกิดอุบัติเหตุบ่อยเพียงไร กรมเจ้าท่ามีกฎหมายบังคับให้เจ้าของเรือทำประกันหรือไม่

รายงานข่าวกล่าวอีกว่า การประกันภัยดังกล่าวจะเสียเบี้ยประกันในอัตราที่คำนวณบริษัทประกันนั้นในระยะเริ่มแรกอาจไม่คุ้มทุน ที่ประชุมจึงมีมติให้รับประกันในรูปแบบ "พล" หรือร่วมกันรับประกันภัย และไม่บังคับให้เรือต้องประกัน แต่เป็นไปตามความสมัครใจ

มคธ 20 มิถุนายน 2529

ข่าวที่ 5

นายแพทย์ประจำ เอมอร์ ร่องฉิบคีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เปิดเผยว่า ในหน้าฝนที่กำลังย่างกรายเข้ามาถึงนี้ เป็นช่วงที่มีการระบาดของโรคไข้มองอักเสบในทุก ๆ ปี เนื่องจากยุงที่อาศัยในท้องไร่ท้องนามีมากขึ้น ซึ่งยุงพวกนี้จะไปกัดมนุษย์ที่มีเชื้อไข้มองอักเสบแล้วมากัดคน ทำให้เกิดเชื้อนี้ได้ ส่วนมากโรคนี้นักเกิดกับเด็ก ๆ และระบาดในท้องไร่ท้องนาซึ่งอยู่ใกล้เคียงบริเวณเลี้ยงหมู โดยเด็กที่เป็นโรคนี้นักเสียชีวิตโดยง่าย และแม้รักษาหายก็จะมีอาการพิการทางสมอง ขณะนี้กระทรวงสาธารณสุขกำลังเร่งจัดหาเครื่องคักยุง แต่ก็อยากเตือนให้พ่อแม่ระวังบุตรหลานด้วย

นายแพทย์ประจำกล่าวต่อไปว่า สมัยก่อนโรคไข้มองอักเสบนี้มักเกิดกับเด็กในภาคเหนือ แต่ปัจจุบันพบว่าระบาดมากในจังหวัดอุดรธานี นครสวรรค์ สระบุรี และนครปฐม ส่วนใน กทม. ยังพบน้อย แต่ก็มีความประปราย สำหรับวิธีป้องกันทางกระทรวงแนะนำให้พ่อแม่พาลูกไปฉีดวัคซีนป้องกันเสีย และสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ควรมีการนำไปฉีดวัคซีนควบเช่นกัน

เคลลีวส์ 16 พฤษภาคม 2529

แบบฝึกที่ 2

หลายท่านอาจจะไม่เคยเห็นต้นเหงือกปลาหมอ เหงือกปลาหมอมีลักษณะเป็นไม้พุ่ม
 ต้นไม่ค่อยจะสูงนัก ลำต้นขนาดเท่านิ้วชี้ สีน้ำตาลอมสีแดง และมีหนามอ่อน ๆ ตามข้อ ใบออก
 ตรงข้ามกันเป็นคู่ ๆ สีเขียวเข้ม รูปรางเหมือนกับใบมะม่วงแฉกขนาดย่อมกว่าสักครึ่งหนึ่ง ขอบ
 ใบเว้าลึกก็มีหนามแหลม ๆ มีเส้นใบสั้น ๆ ดอกออกตรงยอดของลำต้นเป็นช่อ ๆ และดอกมี
 สีขาวผลเป็นฝักกลม ๆ รี ๆ เหมือนเม็ดในถั่วลิสง แกวว่าใหญ่กว่าสักราว ๆ หนึ่งเท่าตัว
 พุดถึงสรรพคุณก็เด่นของเหงือกปลาหมอแล้วมีหลายอย่างเลยทีเดียว อย่างเช่นแก่นำเหลืองเสีย
 สมัยก่อนสรรพคุณของเหงือกปลาหมอแก่นำเหลืองสีนั้นเป็นที่รู้จักกันในพื้นองประชาชนที่มีต้น
 เหงือกปลาหมออยู่ใกล้ ๆ บ้าน เพราะวารักษาไคยลก็ใช้บนอกกลางเลาสุกกันห่อ ๆ มา
 ระบายหลัง ๆ นี้ เราอาจจะเคลื่อนวางกันไปบ้าง แต่ก็ยังมีคนรู้จักกันอยู่ คนที่อยู่ใต้ ๆ ผิวหนัง
 เกิดคันขึ้นมามีผื่นขึ้นบางคนเกาแล้วเป็นแผล มีน้ำเหลืองไหลออกมา แผลนั้นคันมาก ๆ แล้ว
 แผลก็ยุบขึ้นดูกลามไปที่นั่นที่นั่นลามไปทั่วตัว เรียกว่าเป็นแผลพุพองละก็ถ้าเป็นอย่างนี้ คนสมัยก่อน
 เขาก็ถึงเหงือกปลาหมอก่อนเพื่อน การใช้ต้นเหงือกปลาหมอแก้ผิวหนังผื่นคัน และแผลพุพองนั้น
 มีหลายวิธี ผมอาบ กินก็ได้ ทำเป็นยาถูกลมก็ใช้ได้ สำหรับวิธีการต้ม อาบ กินนั้น ให้เอาต้นกับ
 ใบเหงือกปลาหมอสด ๆ หรือกิ่งแห้งก็ได้มาต้มเป็นท่อนเล็ก ๆ สักชิ้นหนึ่ง น้ำ 3 - 4 ขัน
 ต้มจนกระทั่งยาเคี้ยว เคี้ยวไว้นานสัก 10 นาที ตักน้ำยาขึ้นมาสักแก้วหนึ่ง แบ่งไว้สำหรับกินก่อน
 แล้วก็เอาไปอาบ วิธีอาบก็ให้อาบน้ำชำระร่างกายครบถ้วน ๆ ไปให้สะอาดก่อนที่จะอาบน้ำยา
 ควรอาบตั้งแต่ย่ำรุ่ง ๆ อยู่ อย่าให้น้ำยาที่เป็นแล้วอาบ พออาบน้ำยาแล้วก็ปล่อยไว้อย่างนั้นเลย
 ไม่ตองอาบน้ำธรรมดาอีก อาบวันละสองครั้งเช้าเย็น ครั้งละสัก 3 - 4 ขันรดลงไป ส่วนวิธี
 กินยา ก็ให้กินขณะที่น้ำยาเย็น ๆ อยู่เหมือนกัน ค่ะกินครั้งละครึ่งถึงหนึ่งแก้ว วันละสองครั้ง
 ค่ะเขาเป็น ขอลวระวังในการใช้ สำหรับการใช้เป็นยาอาบนั้นยังไม่พบว่ามีพิษอะไร ก็เลยยัง
 ไม่มีข้อห้าม ส่วนการใช้เป็นยาค่ะมกนั้นควรกินแค่นอกก่อน เช่น ดอง ๆ กล้วย กินสัก 1 ข้อนิดะ
 แล้วก็ค่อย ๆ กินเพิ่มมากขึ้น ถ้าไม่แพ้ถึงให้กินถ้ามธรรมชาติได้ ส่วนวิธีที่เอามาทำเป็นยาถูกลมนั้น
 ก็เอาเหงือกปลาหมอแห้ง ๆ หนักสัก 2 ส่วน แล้วนำเม็ดพริกไทยดำหรือพริกไทยขาวก็ได้ หนัก

1 ส่วน บดรวมกันเป็นผง แล้วเอาผสมน้ำผึ้ง ปั้นเป็นลูกกลอน เป็นเม็ดกลมขนาดสักปลายนิ้วก้อย หรือว่าเท่ากับเม็ดในพุทราไทยก็ได้ หรือเม็ดถั่วพู เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณสัก 1 เซนติเมตร อยาให้โตกว่านั้นจะกินลำบาก กินครั้งละ 1 - 2 เม็ด วันละ 2 ครั้ง ก่อนอาหารเช้าเป็น แล้วกินไปเรื่อย ๆ พจนกว่าอาการจะหาย หรือกินไปอย่างน้อยสัก 3 เดือน ยาลูกกลอนนี้ห้ามใช้กับคนอายุน้อยกว่า 25 ปี เพราะว่ามันเป็นยาร้อนเข้าพริกไทยมาก ถ้าคนอายุน้อยกว่า 25 ปี ก็ให้ใช้คาร์บามาเหงือกปลาหมอต้มอาบและก้มกิน ข้อควรระวังในการใช้ยาลูกกลอนก็มีอยู่คือกินแต่ย่อย ๆ คุ้ยกับมะกอนว่าแพ้หรือเปล่า เช่น กินเพียง 1 ใน 4 ของเม็ด แล้วคุ้ยกลั้ววันหนึ่งสองวัน ถ้าไม่มีอะไรผิดปกติก็ค่อย ๆ เพิ่มเป็นครึ่งเม็ด แล้วก็เพิ่มเป็น 1 เม็ด หรือ 2 เม็ด

รายการเพื่อปากทองประชาชน

14 สิงหาคม 2529

แบบฝึกที่ 3

พ่อเลี้ยงดูมาจนโตสามคน เป็นลูกชายทั้งนั้น การที่ปู่ลูกชายสามคนนั้นจะว่าชื่นใจก็ชื่นใจ แต่บางทีก็เป็นความทุกข์ได้เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ในยามจำเป็นวันเสาร์อย่างนี้ ได้เห็นลูก ๆ เติบโตสูงใหญ่กว่าลำสำเนาพรวนพรวนตากันที่โต๊ะอาหาร และต่างคนต่างก็กินไถ่กินดีอย่างนี้แล้ว พ่อก็พอใจ

ลูกชายสามคนก็คุยกับอะรีดี พ่อก็เคยได้แค่คอยค้ำคานมั้งบ้าง ได้รอกบ้างแจกจ่ายไปตามจังหวะ:

เผื่อประเคี้ยว เคี้ยวก็หุ้มครึ่งเข้าไปแล้ว

พอมองครุคอกลูกชายคนโต

"ช่วยทำอะไรให้พ่อนอบไคใหม่ ลูก"

"ไคอะไร พ่อ"

"ลูกวิ่งไปข้างล่างนะ แล้วเอามา "สมอเขียว" เอาเป็ยรมาให้พ่อสักเหยือก"

พ่อนมูรคอกพ่อยุสึบแปลกบนพริกาขึ้นมาดูพลงเอ่ยว่า

"แหมแบ้งเจ้เอย พ่อ ผมจะตองรีบเปลี่ยนเสื้อ โจนทวนค แถงตัว ผมมีนัคคองสองหุ้ม

ไม่ยากใหญ่หึงเขารออะ พ่อไม่ว่าไคไหมอะ"

แนนออน พ่อจะไควไคอย่างไรกัน

คังนั้น พ่อจึงหันไปหาพ่อนมูมเยอร์เกน อายุสิบหก ลูกชายคนถัดไป

"เออ ลูกก็แล้วกัน ช่วยวิ่งไปข้างล่างที่เถิดคนะ แล้วเอาเป็ยรมาให้พ่อสักเหยือกนะ

ช่วยนอบลูก"

เยอร์เกนหุคเคี้ยวอาหาร ขึ้นได้รอกยังค้างอยู่ระหว่างนิ้ว ส่วนที่ปากก็ยังมิได้รอก

เคี้ยวไปหมด

"ต้องเคี้ยวนี้เหรออะ พ่อ พ่อเห็นไหม ผมรีบจะกาบอยู่แล้ว เพราะซื้อตัวหนังเอาไว้

หนังควาบอบชะคัย ไม่ยากไปสายอะ หนังเขาลายสองหุ้ม โรงก็คั้งอยู่โกลนนะอะ"

พอก็คือพ่อ และพ่อที่คิดคงไม่ยากให้ลูกชายไปคบกับชาเป็นแน่ พ่อต้องเข้าใจดี ยิ่งกว่านั้น ก็ยังมีลูกชายเหลืออีกตั้งคนหนึ่งที่จะวานให้ไปซื้อเป็ยมาให้ ก็พ่ออันเกรงอาสายุสส่านนั้นอย่างไร ก่อนนี้พอก็เคยได้เฝ้ามองดูลูกชายสองคนดูกลลลลลลล นกนั้นออกไปจากโต๊ะอาหาร ปากก็ยังเคี้ยวอยู่ คางคนคางรับไป คนหนึ่งไปหาญหญิง อีกคนหนึ่งไปคนหนึ่งควบอบของโปรด

พอคือนเกรงอาสกลุขชายคนเล็กสายหนาท เทวอโใจพลางเอบขันว่า

"เห็นไหมอะ พ่อ พ่อเลี้ยงเขามาจนโต เพิ่งไม่ได้เลย ว่าแต่ถ้าพ่อจะลงไปซื้อเป็ย ข้างล่าง พ่อช่วยซื้อหรือสักซอง หนังสือพิมพ์สักฉบับมาเพื่อผมด้วยนะอะ พ่อ"

"ดูกรัก" ในสครีตาร 24 มิถุนายน 2527

โคบ "มุสตี"

แบบฝึกที่ 4

นี่เป็นสัจธรรมที่ชาวจีนคาด รวมกันอยู่เป็นหมู่เป็นคณะ รักพวกพ้อง สามัคคีกลมเกลียว กันอย่างคึกคัก รวมกันหาหนทางช่วยความขยันหมั่นเพียร รู้จักประหยัด รู้จักแบ่งหน้าที่การทำงานอย่าง ถูกต้อง ชื่องานที่มอบหมายและหัวหน้า สามารถทำให้ผลประหลาดโค่นหลายประการ เป็นทั้งสถาปนิก อุตสาหกรรมและเภสัชกรชั้นเลิศ

นี่รวมกลุ่มอยู่ในวังเดียวกันนับเป็นพันเป็นหมื่นตัว มันจะบงกชหน้าที่กันเป็นพวก ๆ เมื่อ คอกไม้ในไถ่เป้าส่วนเริ่มเบ่งบานถึงงานซึ่งเป็นถึงตัวเมียล้วน ๆ จะบินออกจากรังเพื่อคุ้ยน้ำหวาน และกลืนเกล็ดละอองเรณูให้ติดตัวตัวคราแล้วรีบบินกลับรัง โดยรี้นำหวานหยักประมาณครึ่งหนึ่งของน้ำหนักตัวของมัน ตัวตัวโคพบแหล่งน้ำหวานแห่งใหม่ มันจะรีบบินกลับรัง และบินมาไปวนมา เป็นอาตมิ์ลัญจนาบอกเพื่อน เป็นการประหยัดเวลาที่ไม่ง้อต่างตัวต่างหาน้ำหวานเอง ถึงงาน เหล่านี้จะคงบินกลับไปกลับมาหลายหมื่นเที่ยวกว่าจะไต่กิ่งไม้สัก 1 ปอนด์ ถ้าเป็นห้องถิ่นกันการ ที่ไม่คอยมีคอกไม้ ถึงคงบินไกลมากขึ้น ทำงานมากขึ้นและเร็วขึ้น บางตัวอาจสิ้นแรง สิ้นชีวิตไป เมื่ออายุเพียงเดือนแรมเท่านั้น

เมื่อถึงคุ้ยน้ำหวานจากคอกไม้มาแล้ว ระหว่างที่บินกลับรังมันจะเริ่มแปรสภาพน้ำหวาน เพื่อให้เป็นน้ำผึ้ง โดยปีกของมันจะกระพือขึ้นลงถึงมากถึง 11,400 ครั้ง ทำให้เกิดความร้อนแก่น้ำหวานและเอ็นไซม์ในตัวผึ้ง จะช่วยผสมน้ำหวานให้แปรสภาพน้ำคาวเป็นน้ำผึ้ง ถ้าระยะทางที่บิน ไม่ไกลนักน้ำหวานยังไม่ทันกลายเป็นน้ำผึ้งก็จะมีสิ่งอื่นพวกหนึ่งมาคอยรับถ่ายน้ำหวานไปเพื่อเริ่ม เอ็มไซม์ลงไปอีกพร้อมทั้งกระพือปีกให้ความร้อนแก่น้ำหวาน จนน้ำหวานกลายเป็นน้ำผึ้งโดยสมบูรณ์ เพราะความชื้นระเหยออกไปหมด เมื่อเก็บน้ำผึ้งเข้ารังแล้ว ยังมีสิ่งอื่นพวกหนึ่งมาขจัดความชื้น ด้วยการเกาะปากของของรัง แล้วกระพือปีกระบายอากาศ จนกว่าจะได้น้ำผึ้งที่มีความต้องการของมัน

นี่บางพวกผลึกผึ้งขึ้นมาเพื่อก่อสร้างและซ่อมแซมรังของมัน บางพวกทำหน้าที่เป็นทหาร คอยป้องกันรัง บางพวกอยู่บนนับคัพพารังและนางพญาผึ้ง บางพวกทำหน้าที่เป็นผู้รับภาระอากาศของรัง คอยกระพือปีกเพื่อระบายอากาศและให้ความร้อนตามแต่จะต้องการ

จึงสามารถทำการผลิตด้วยเครื่องกลไกในตัวของมันเอง เพียงแค่เอางวงแหวนเข้าไปในช่องผลิตซึ่งผิงออกมาจากน้ำผิงโค น้ำหวานที่ถูกเขาไปในช่องก็ผลิตน้ำผิงขึ้นมาได้จากภายในตัวของมันเอง น้ำผิงเป็นน้ำคาลชนิดเลิศ มนุษย์ที่วาลากลับก็ยังจะสามารถจะผลิตน้ำคาลให้มีคุณภาพเสมอเหมือนน้ำผิงโค

รังผิงสร้างขึ้นจากผิงอย่างประณีตบรรจง สถาปนิกผิงก็ยืนยันว่ายอมรับว่า รังของผิงสร้างขึ้นควายน่าทึ่งมากที่สุด แต่แข็งแรงที่สุดเมื่อเทียบกับน้ำหนักของมัน รวงผิงแต่ละรวงสร้างเป็นหกเหลี่ยมเล็ก ๆ ประกอบด้วยผิงซึ่งมีความหนาเพียง 1 ใน 100 นิ้วเท่านั้น ช่องหกเหลี่ยมเล็ก ๆ นั้นเป็นโครงสร้างยึดกันไว้อย่างถูกต้องโคสัดส่วน ก่อให้เกิดความแข็งแรงมากมาย การสร้างรวงรังของสัตว์ปีกทั่วไป ไม่มีสัตว์ใดจะทำรวงรังโคประณีตบรรจงเท่ากับผิง นับว่าผิงเป็นสถาปนิกที่วิเศษสุด

ในการป้องกันศัตรู เมื่อมีศัตรูที่อาจเป็นอันตรายแก่รังของมัน ผิงทหารจะออกมุดคอยโดยพลอบเหล็กในเข้าไป แล้วฉีคน้ำพิษซึ่งอยู่ในถุงติดกับเหล็กในเข้าไปควย ทำให้เกิดเจ็บปวดอย่างสาหัส ผิงที่พลอบเหล็กในออกไปแล้วคองจากนั้นไม่กี่วันมันก็จะคองตาย เรียกโคความันยอมตายเพื่อป้องกันรวงรังของมัน

ในเรื่องการปรับอากาศเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่โคน ผิงก็มีวิวิธศารไม่น้อยเลย ในฤดูหนาว สัตว์หลายชนิดคองหนีไปหาที่อบอุ่นและอีกหลายชนิดหุ้ ธรรมชาติโคสร้างขนหรือหนังไว้ให้ป้องกันความหนาว มนุษย์ใช้สมองวิวัฒนาการเรื่องป้องกันความหนาวมาเป็นเวลานาน ส่วนผิงนั้นแล้วมันจะปรับภาวะอากาศให้แก่วังของมันด้วยวิธีแปลกประหลาด คือ ในวันที่อากาศหนาวจัด ผิงจะ เกาะกันเข้าเป็นกลุ่มใหญ่ ภายในกลางเป็นช่องว่างหลวม ๆ กลุ่มที่เกาะกันจะใหญ่หรือเล็กขึ้นอยู่กับว่าวันนั้นอุณหภูมิสูงต่ำเพียงโค ข้างในช่องว่างที่ท้าวขึ้น จะมีผิงพวกหนึ่งเข้าไปขยับปีก เต้นไปมาอย่างรวดเร็วให้เกิดความร้อน ผิงจำนวนมากจะผลัดเปลี่ยนกันเข้าไปเต้นกระพือปีก จนความร้อนภายในรังเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ กลุ่มผิงที่เกาะอยู่ข้างนอกจะเป็นฉนวนป้องกันมิให้ความร้อนที่เกิดขึ้นสูญหายไปภายนอก อุณหภูมิภายในและภายนอกจะต่างกันหลายสิบองศา นับโคว่าผิงสามารถผลิตพลังความร้อนโคอย่างอัศจรรย์

นอกจากงานซึ่งเป็นพลรังคังกลาแล้ว ยังมีนางพญาผิงหรือเม่รัง ซึ่งมีเพียงตัวเดียวเท่านั้น หน้าของมันคือวางไข่ลงในหลอดต่าง ๆ ที่งานได้สร้างไว้ให้หมดหนทาง แล้วหลบหนีออกไปจากรังไปตามแต่เพียงตัวเดียว ไข่ที่นางพญาผิงวางไว้จะฟักออกเป็นผิง 3 ชนิด คือ เป็น พลรัง เพอรัง และนางพญาผิง ไข่ที่จะเป็นนางพญาผิงเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วเพียง 2 สัปดาห์ ก็จะออกมาซึ่งอำนาจเป็นราชินีของรัง ไข่ที่เหลือจะนำไปตั้งรังใหม่ ไข่ที่จะเป็นพลรังใช้เวลาฟัก 20 - 25 วัน ส่วนไข่ที่จะฟักเป็นเพอรังใช้เวลาเกือบเดือน ผิงเพอรังจะไม่มีวงศุภณัฏฐาน ผิงพลรังจึงต้องเลี้ยงดู โดยศุภณัฏฐานไปป้อนให้ถึงปาก นับแต่แรกฟักออกมาเป็นตัวจนเติบโต ผิงเพอรังเมื่อผสมพันธุ์กับนางพญาผิงแล้วมันก็จะตายไป

คัดแปลงข้อความบางตอนจากเรื่อง "น้ำผิง"

ของ หลวงบุญเรศบำรุงการ

แบบฝึกที่ 5

เราค้นพบว่า ทัศนคติที่บ่งชี้ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีมาในรูปแบบของเครื่องใช้ไม่สอย อุปกรณ์อำนวยความสะดวกสบายทุกอย่าง ที่มนุษย์ปัจจุบันนี้ ทั่วทุกมุมโลก ไม่ต้องการมีชีวิตทำอะไรเลย จะเดินทางไปไหนก็มีรถยนต์เป็นพาหนะแทนเท้า ส่งจากประตูบ้านไปถึงประตูห้องเรียนหรือห้องทำงาน จะขึ้นชั้นบนก็ไม่ต้องเดิน มีลิฟท์หรือบันไดเลื่อนพาขึ้นไป จะเปิดไฟเปิดไฟ จะหุงต้มอาหาร หรือแม่แต่จะดูทีวีหรือฟังวิทยุ เพียงแต่กดปุ่มเท่านั้นก็พอใจ เหมือนแอมิต ข้าราชการเคาวันมีรีโมทคอนโทรล นอนอยู่บนเตียงก็สามารถกดปุ่มให้สรวงสิ่งในบานทำงานแทนได้เป็นที่สุดจรรยา

โดยเฉพาะคำนับที่คล้ายกันว่า คนที่คงทำอะไร ๆ ทุกอย่างด้วยตัวเองนั้น คือ
 ชีชาเป็นคนที่ไม่มีภูวนาสนาถึงเรื่องลำบาก คนที่ปฐุมบารมี ๗ ความสำเร็จ คือ คนที่ไม่คงทำอะไรเลย
 อยู่อย่างสะดวกสบาย วัน ๆ ถิ่น ๆ นอก ๆ อย่างมีความสุขเป็นคนน่าอัศจรรย์

ในยุคที่เหอทวนเฮาส์กันนั้น ผู้เขียนเคยได้รับเชิญไปกินอาหารที่บ้านทวนเฮาส์
แห่งหนึ่ง ที่ตกแต่งทันสมัยด้วยเครื่องเรือนและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสบาย เจ้าของบ้าน
เป็นดอกเตอร์หนุ่มโสด ลูกชายคนเกียของนายพล เขามักภูมิใจมากกับอุปกรณ์เทคโนโลยีอันแรง
ต่าง ๆ ในบ้าน ตั้งแต่ประตูโรงรถที่เปิดปิดอัตโนมัติเอง เพียงกดเวลาถึบ้าน ขับรถมายัง
ไม่ถึงประตูเลยก็มีสัญญาณเปิดประตูโรงรถเองได้ โดยเขาไม่ต้องลงจากรถ หรือแม้แต่จะจอดรถ
ที่ขับเลย พอจอดเรียบร้อยประตูก็จะปิดเองอัตโนมัติ และความคุ้มครองรั้วมทคอนโทลระยะ
ไกลได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่การเปิดปิดหน้าต่าง ม่านหน้าต่าง ไฟฟ้าทุกดวงในบ้าน และที่ประทับใจ
แขกทุกคนที่ไปชมบ้านเขาในคราวนั้นก็คือ ระบบกลไกรักษาในสวนและสนามหญ้าของเขา ทุกส่วนของ
สวนจะมีท่อน้ำฝังใต้ดินไปถึงหมก และเพียงแค่เขากดปุ่มสวิทช์เท่านั้น ก็ปรากฏน้ำพุพวยพุ่ง
ขึ้นมาทั่วสวนและสนามหญ้า รดน้ำทุกสวนจนชุ่มฉ่ำ และเมื่อครบเวลากำหนดแล้ว ก็ไม่ต้องกดสวิทช์ปิด
เพราะสปริงเกิดรดน้ำมันจะหยุดเองโดยอัตโนมัติ

แด่ทุกคนที่ปลอบประโลมฉันที่ สรรเสริญถึงบุญวาสนาของเจ้าที่มีบ้านอันแสนสบายที่ทุกอย่าง
อยู่ที่ปลายนิ้วของเธอ

ส่วนผู้เขียนมองคุณลุงอันหลวมโตโยออกมาของเขา มองคูโบหน้าอวบอูม แก้วขาวซีดเหมือนไม่เคยถูกแดดของเขา คู่มือขวาที่นิ้วกับขี้กาวตัวโต มือซ้ายที่ถือแก้วเหล้าจับคัมไม่ยอมปล่อย แล้วก็ถึงคำพูดของหมอโรมัส บาสส์เลอร์ พยาธิแพทย์ซึ่งทำหน้าที่ชันสูตรศพเพื่อวินิจฉัยสาเหตุต่าง ๆ ของการตายที่พูดไว้ว่า

"สองในสามของมนุษย์ในปัจจุบัน ภายก่อนเวลาอันสมควร เพราะมีหัวใจของคนที่เกี่ยวจอกของคนที่สนับสนุน และกับของคนอื่นเขา"

แต่ไหนแต่ไรมา คนตายเร็วเพราะลำบากหรือทำงานหนัก ไม่มีจะกิน คงไม่แปลก หากต่อไปจะโตชาวคนตายเร็วเพราะความสบาย ไม่ต้องการอะไรหรือกินมากเกินไป หากจะพูดว่าตายเร็วเพราะมีภูมิต้านทานก็คงไม่ผิดอะไร

"หัวใจของเรา" ใน บานสีกสาร

ฉบับเดือนตุลาคม - ธันวาคม 2528

แบบฝึกที่ 6

ถ้าหากจะเทียบชีวิตคนกับรถไฟความเร็วที่แล่นจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ รถความเร็วที่
ผมนั่งอยู่นี้ก็เข้าเทียบสถานีแล้ว

ยังเหลือเวลาอีกเล็กน้อยที่จะเก็บเข้าของเตรียมตัวลงจากรถ และใจก็ได้บอกคอยที่จะ
ไปเที่ยวเชียงใหม่ซึ่งไต่ขึ้นชื่อเสียงมานานแล้ว

ผมไม่คิดว่าการพูดถึงความกายเป็นलग หรือเป็นการมองชีวิตในแง่ร้ายเลย

เพราะถ้าคิดเช่นนั้นแล้ว การคิดหรือพูดถึงจุดหมายปลายทางในการเดินทาง หรือ
แม้แต่จะพูดว่ากลับบ้านในคอนเซ็ปต์เมื่อเลิกงานแล้วก็เป็นलग หรือเป็นการคิดในแง่ร้าย

เพราะความตายนั้นก็เป็ญจุดหมายปลายทางของทุกคนในขบวนหรือไม่

การคิดถึงความตายจึงเป็นการใช้ความคิดด้วยเหตุผลที่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริงที่สุด

นอกจากนั้นแล้ว บรรณานุกรมยังทำให้โลกและทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ — สีสันต่าง ๆ

เสียงต่าง ๆ กลิ่นหอมต่าง ๆ มีความงาม มีคุณค่าที่ควรประทับใจยิ่งขึ้นไปอีก

บางครั้งขณะที่เดินอยู่ในสวน หรืออยู่ชายทะเลนั่งดูพระอาทิตย์ขึ้นหรือพระอาทิตย์ตก
มีลมเย็นเฉื่อยพัดมาตอญ ร่างกาย ความรู้สึกก็เกิดมีขึ้นแบบว่าจะท่วมท้นหัวใจ

ความรู้สึกที่ว่าภาพอันงามนี้ ทั้งที่เป็นภาพอันคุ้นเคยและเป็นที่รัก ก็จะต้องผ่านไปไม่มี
วันกลับมาให้เห็นอีก

ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้ภาพนั้นมีคุณค่ายิ่งขึ้น มิใช่ทำให้มันน้อยลง

คนที่รักทุกคนก็มีคุณค่ายิ่งขึ้น เช่นเดียวกัน

พบครั้งใดก็อยากจะทำมือทั้งสองนั้นประคองหน้าคนที่รักเข้ามาดูใกล้ ๆ ให้เห็นได้ชัด

พบกันครั้งใดก็เหมือนพบกันเมื่อคนที่รักนั้นไปส่งเจ้าก่อนรถไฟจะออก หรือเกรื่องบินจะออก

ไม่มีปัญหาอะไรที่จะก่อกวน

ไม่มีความขัดแย้ง

มีแต่ความหวังดีและเจตนาดี

มีแต่ความรักและความไมตรีที่ฝังอยู่ลึกในหัวใจ

เพราะทุกครั้งที่ไต่พบกันนั้นเป็นโอกาสที่จะไต่พบกันเป็นครั้งสุดท้าย มีเวลาที่จะแสดง
ไมตรีต่อกันเล็กน้อย ก่อนรถไฟหรือเครื่องบินจะออก

ต้องรีบกระซิบบ้างเสียก่อนด้วยวาจาอันอ่อนหวาน และมองหน้ากันไว้เพื่อจะได้นึกถึงกันได้
เมื่อถึงเวลาที่จะต้องห่างกันไป

ใครนึกหรือเปล่า ว่าคนที่รู้ว่าจะต้องจากไปนั้นไม่มีความหวง
ไม่คิดว่าจะผูกมัดใครไว้เป็นของตัวเอง

หรือสะสมอะไรไว้เป็นของตัวเอง

แต่อยากให้เป็นคนที่รักทุกคนมีคนที่รักต่อไป

อยากจะให้ของ ๆ คนนี้ไปมีเจ้าของต่อไป

เพื่อคนรักจะได้ไม่ว้าเหว เมื่อตนจากไปแล้ว

และเพื่อของที่ตนรักนั้นจะมีคนคอยดูแลรักษา

ทุกสิ่งยิ่งใหญ่ของชีวิตนั้นก็คือชรา มีไข่มณะ

ชราทางหากที่ทำให้คนสวยกลายเป็นคนน่าเกลียด

ทำให้คนแข็งแรงกลายเป็นคนอ่อนแอ

คนสะอาดกลายเป็นคนสกปรก

และคนฉลาดกลายเป็นคนโง่

มณะเป็นสิ่งที่เดียวที่จะแก้ปัญหานี้แห่งความชราได้

และคนที่สวยคนที่แข็งแรงคนที่สะอาดและคนที่ฉลาดนั้น เมื่อตายแล้วก็คงจะอยู่ใน
สภาพเช่นนั้นตลอดไป

ในใจของคนที่รักเขา

นี่ถึงเมื่อไรก็จะเกิดมีชีวิตขึ้นมาเมื่อนั้น

จะวาดมหายกายจากไปอย่างไรได้

แต่จะอยู่ตลอดไปในใจของคนรักอย่างสวยอย่างแข็งแรง อย่างสะอาด และอย่างฉลาด

ใครไม่อยากจะอยู่อย่างนี้บ้าง

ความมีอายุนั้นไม่ใช่ของที่ควร จะหลีกเลี่ยง
 แต่ก็ควรทราบไว้ควยว่าเป็นสภาพที่จะต้องอดทนต่อความชรา
 เป็นสภาพที่จะต้องไ้รับทุกข์เนื่องจากการพลัดพรากจากคนที่ตนรัก
 ทุกขในบางที่ก็ทนได้ยาก
 อยวอยากตายเลย แต่ก็อยากกลัวตาย
 คนที่คิดเช่นนี้ไม่จาเป็นคองเป็นคนแก่หรือเป็นคนเจ็บ
 คนที่ยังหนุ่มยังสาวและมีร่างกายแข็งแรงงก็คิดได้
 และควรจะคิดอย่างนี้
 เพราะ จะทำให้ชีวิตทุกขณะจิตนั้นมีค่าขนานันมยมนสยงถึงทน

สยามรัฐ หน้า 5, 9 มีนาคม 2513

แบบฝึกที่ 7

มักจะมีคนกล่าวถึงการพัฒนาประเทศไทย โดยนำประเทศเกาหลีเข้ามาเปรียบเทียบกับเสมอ สมัยก่อนเกาหลีส่งคนมาทำงานในเมืองไทยเป็นคณะใหญ่โต คุณตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงแขกเก็บเกี่ยว มาเคี้ยวนี้ไทยกลับกองส่งคนไปบอกว่าเกาหลีเขาพัฒนาประเทศกันวิธีใด

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการพลังงาน ท่านโดยในเรื่องนี้ว่า เกาหลีนั้นมาชนะไทยได้ก็โดยการทำให้กันทั้งชาติขึ้นชม และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาทุกด้าน พร้อม ๆ กับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากทั่วโลกไปสู่เกาหลี

ประเทศไทยก็พร้อมสำหรับเทคโนโลยี ประเทศไทยมีศักยภาพ (แปลว่ากำลังความสามารถ) ไม่แพ้ประเทศไหนในโลก เรามีคนจบปริญญาเอก โท ตรี ปวช. ปาส. ฯลฯ มากมาย เรามีชาวบ้านธรรมดาที่พร้อมต่อการลอกเลียนแบบ แข่งขัน การปรับตัว เรามีทรัพยากรทั้งในน้ำ บนบก ในอากาศ เรามีแร่ธาตุวัตถุดิบมีมาที่ทั้งโลกได้รับซื้อจากประเทศไทย ประเทศเดียวก็ไม่สามารถซื้อให้หมดได้ เรามีทรัพยากรคนชั้นมัธยมของโลกลอกออกไปหากินในประเทศต่าง ๆ ในตำแหน่งงานที่สำคัญและรายได้สูง ซึ่งเขาเหล่านั้นพร้อมจะกลับมาช่วยกันสร้างชาติ ถ้าเรามีความจริงใจ และตั้งใจจริงที่จะทำงาน เราจะมาเริ่มต้นกันใหม่ เอาที่การเกษตรก่อนก็ได้

กตัญญู — เพ็ญผลผลิต เพราะความอุดมสมบูรณ์ของประเทศมาตั้งแต่โบราณ การปลูกอย่างปลูกทิ้งปลูกขวาง พืชก็ยังเติบโตได้ก็ ทำให้เรา! ลอยตามสบายไม่ชวนชวาย และเป็นนิสัยคิดคำนวณาน นี่เป็นเรื่องที่แก้ไขได้โดยการปลูกเราให้ต้นตัวที่จะรับเทคโนโลยีทุกระดับที่เหาะกับงานมาใช้ในการผลิต เพื่อให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นในขณะที่ค่าใช้จ่ายน้อยลง ซึ่งนี่ก็คือการทำให้ต้นทุนค่านั่นเอง เมื่อต้นทุนการผลิตต่ำ สินค้าจากไทยก็จะดีตลาดได้ทั่วโลก ตัวอย่างความคิดหรือการวิจัยเทคโนโลยี เขาช่วยการผลิตทางการเกษตร พอจะยกตัวอย่างเล็กน้อยดังนี้

ปราบศัตรูพืชแบบใดก็ได้ แต่เดิมการปราบศัตรูพืชมีแต่ทำลายให้หมดไป ก้อนหมักทั้งแมลง
หนู หรือศัตรูต่าง ๆ พร้อมกับยาฆ่าแมลง หรือสารเคมีการเกษตร เคี้ยวนี้การใช้ไฟลอมแมลง
ออกจากพื้นที่ปลูกพืชมาลงบ่อเป็นอาหารปลา หรือลงกะละมังเก็บให้เบ็ด ไก่ แะ กิน ได้กำไรมาก
แมลงเป็นโปรตีนอาหารสัตว์ที่ดี เสียบไฟคันละ 1 บาท แต่ได้โปรตีนจากแมลงหลายสิบบาท
และประหยัดการใช้ยาฆ่าแมลงไ้มาก ส่วนแสงของพื้นที่นครปฐมเป็นส่วนที่มีใหญ่ลงทุนคิดตลอด
เมล็ดไล่ไปแปดพันบาท ปีเดียวลดค่าขายได้ถึงแสนกว่าบาท

การกำจัดหนูด้วยกรงแบบต่าง ๆ ได้เนื้อหนูมาให้คนกินได้ หรือเลี้ยงงู เลี้ยงกิ้ง
เลี้ยงตะพานน้ำ เลี้ยงปลาไหล ได้ผลคุ้มค่ามาก

ใส่ปุ๋ยเมื่อพืชหัว คนไม่หัวหากคนหัวให้หลายชามก็เสียของเปล่า ๆ พืชก็เหมือนกัน
การใส่ปุ๋ยขณะพืชต้องการ จะใส่ปุ๋ยคุ้มค่าที่สุด เช่น ระยะเวลาแตกกอ ข้าวถึงท้อง ไม่ผลกำลัง
มีผลเล็ก ๆ ผลที่กำลังเติบโตเมื่อใส่ปุ๋ยถูกเวลา ถูกวิธี วัชพืชแย่งโคนอยที่สุด ก็ยอมได้กำไร
มากที่สุด

พันธุ์ที่ดี การใส่ปุ๋ยถูกต้อง น้ำเพียงพอ ปราบหรือบริหารศัตรูพืชได้ ก็จะได้ผลดียิ่งขึ้น
อย่างน่าปลื้มใจ เมื่อใช้พันธุ์ข้าวโพดพื้นบ้านได้ไร่ละ 350 กิโลกรัม ข้าวโพดสุวรรณหนึ่งได้
ไร่ละ 700 กิโลกรัม ข้าวโพดลูกผสมเบรซิก 9 ได้ถึงไร่ละ 1,100 กิโลกรัม ข้าวพื้นบ้าน
ไร่ละ 20 - 30 ถึง แต่ กข. 7, กข. 23 ไร่ละ 100 ถึง ข้าวฟ่างข้าวพื้นบ้านไร่ละ
200 - 300 กิโลกรัม แต่ข้าวฟ่างแดงลูกผสมได้ไร่ละ 700 - 1200 กิโลกรัม เหล่านี้เป็นต้น
พืชและสัตว์ยุคปัจจุบันที่ใช้พันธุ์ดีต่างก็ให้ผลตอบแทนสูงทั้งนั้น

นี่เป็นเพียงตัวอย่างของการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเกษตร ที่บอกให้เห็นเพียงเล็กน้อย
ถ้าเราสนใจวิชาเทคโนโลยีซึ่งมีอยู่มากมายทั่วโลก แม้ในเมืองไทยเอง นำเอาสิ่งที่เหมาะสม
มาใช้ แนวนอนที่สุดผลผลิตต้องเพิ่มขึ้นในขณะที่ค่าใช้จ่ายกลับน้อยลง

เกาหลีนั้นรอดพ้นคอมมิวนิสต์ได้ก็เพราะทหารไทย ชูวนั้นไม่อดตายก็เพราะความเมตตา
ของไทยที่ขายปลาข้าวเลี้ยงหมู่านสิงคโปร์ไปให้กินจนมีกำลังมาชะโงกโหนงได้ในทุกวันนี้ สหรัฐนั้น
ไม่เจ็บป่วยล้มตายหรือเป็นง่อยก็เพราะแพทย์ไทยครึ่งประเทศไปช่วยรักษาพยาบาลให้ อาหรับตั้ง
โรงงานต่าง ๆ ได้ก็ด้วยแรงงานไทย โรงงานถลุงแร่คัมภีร์ของสิงคโปร์ทุกโรงอยู่ได้ก็ด้วยแร่จาก
ไทยทุกกิโลกรัมนั่นเอง

ถ้าเราจะระดมกำลังกันสร้างชาติไทยให้ร่ำรวยด้วยเทคโนโลยี ทำไมเราจะทำไม่ได้
ขอแค่เพียงให้มีความจริงใจและตั้งใจจะทำงานกันเท่านั้น จริงไหม

"การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเกษตร" ใน ไทยรัฐ
3 กรกฎาคม 2526 โดย ศีพร้อม ไชยวงศ์เกียรติ

แบบฝึกที่ 8

เขาวัวเด็กไทยในชนบทมีพัฒนาการทางสมอง เชื่องช้าเหงาหงอยน่าห่วงใยเหลือเกิน
เขา — ที่ผมนำมาเอ่ยถึงนี้ ก็คือ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาปรับปรุงแก้ไข
กฎหมายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในด้านการพัฒนาชนบท ได้รายงานผลการประชุมสัมมนา
เอาไว้เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า

เด็กไทยในชนบทพัฒนาการทางสมองช้ากว่าต่างประเทศ 6 ปี และในขณะเดียวกัน
ช้ากว่าเด็กกรุงเทพฯ อยู่ 3 ปี

รายละเอียดของสัดส่วนเปรียบเทียบจริง ๆ มีว่า เด็กในเมืองกรุงของไทยมีพัฒนาการ
ทางสมองช้ากว่าเด็กต่างประเทศเฉลี่ยประมาณ 1 — 3 ปี และเด็กไทยในชนบทพัฒนาช้ากว่า
เด็กกรุงเทพฯ 1 — 3 ปีเช่นกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ต้องเป็นอันว่าเด็กไทยในชนบทย่อมพัฒนาช้า
เช่นนั้นตามหลักคณิตศาสตร์ที่ว่า 3 คูณ 2 เท่ากับ 6

สาเหตุที่ทำให้พัฒนาการทางสมองของเด็กไทยในชนบทช้ากว่านี้นั้น ระบุว่าเพราะมี
การเร่งรัดพัฒนาการทางวัตถุ โดยขาดพื้นฐานการพัฒนาค้นจิตใจ จริยธรรม ประกอบกับไม่สามารถ
แก้ปัญหาเศรษฐกิจทั้งในระดับครอบครัวและระดับชาติได้จริง

จึงก่อให้เกิดปัญหาสังคมติดคามมามากมายกายกอง

พ่อแม่ส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจถึงวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมกับพัฒนาการตามวัย
ครอบครัวส่วนมากไม่สามารถเลี้ยงดูอบรมเด็กได้เหมาะสม เพราะต้องตกอยู่ในข้อจำกัดอันมี
เหลือคณา

ตามรายงานของอนุกรรมการคณะนี้เสนอว่า ในด้านนโยบายต้องรณรงค์ให้สังคมตระหนัก
ในความสำเร็จของการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยให้ถือเป็นภาระหน้าที่ของทุกคน จะต้องมีส่วนร่วม
ในการพัฒนาคุณภาพของประชากร

และเพื่อมิให้เกิดความสูญเสียในการลงทุน ควรใช้วิธีป้องกันมากกว่าปล่อยให้เกิดปัญหา
แล้วจึงแก้ไข โดยเน้นบทบาทของสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทั้งหลายทั้งปวง

ผมคิดว่าในสาเหตุที่ทำให้พัฒนาการทางสมองของเด็กบ้านนอกช้ากว่าเด็กกรุงเทพฯ ตามที่มีรายงานออกมานั้นคงผูกพันกว้างขวางไม่กระชั้นชิดนัก จึงขอแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผมเองบ้าง วาอะไรคือสาเหตุใหญ่และแท้จริงกันแน่

ผู้ใหญ่ในเมืองกรุงนี้แหละตัวคั่นกั้น ที่ทำให้เกิดความโง่งมกับเด็ก

เพราะในขณะที่โลกกำลังก้าวหน้าด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีอย่างเร่งรัด แทนที่จะนำเอาเครื่องมืออันเลอค่าดังกล่าวมาพัฒนาสมองของเด็ก ก็กลับกลายเป็นว่าเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาเป็นกิมมิกข่มขี้เด็กให้เงาเสียบแทน

เครื่องส่งโทรทัศนหรือกระจายเสียงวิทยุ ล้วนกำเนิดจากวิทยาศาสตร์และการคิดค้นจนกลายเป็นเทคโนโลยีระดับสูง ก็ยังมีรายการแพร่ภาพและกระจายเสียงเรื่องราวอันนิหαρมีสงนางไม้ ถาปทอดความซื่อซื่อให้เด็กได้พิลึกกึก

สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ใช้เล่น ถูกผลคั่วด้วยเครื่องมือที่เป็นวิทยาศาสตร์เช่นกัน ก็สนุกกับการแพร่ข่าวและภาพที่ชวนให้คนอ่านงมงายไว้สาระกันเป็นปกติ หมายออกลูกหน้าเป็นเบ็ดชวนอัครรย คั่นไม่ให้หยาบ บายแก่เป็นฝัฝบ ฯลฯ

บางทีเอาเครื่องคอมพิวเตอร์มาคิดหยาบคั่วอีก แล้วโพนทะนาจนชาวบ้านแตกตื่นความ ๆ กันจนทำให้ลัษชี้อาจารย์โบ๋หยาบ รัคนเหลียวแลแทบจะเลิกอาชีพเอา

ทานเอาวิชามารับใช้วิชาโคอย่างสนิทสนมกลมเกลียวทีเดียว

แบบนี้จะไม่ให้พัฒนาการทางสมองของเด็กอีกอดไหวได้อย่างไร แม้แต่พัฒนาการทางสมองของผู้ใหญ่เองก็ค่อม ไขว้จะเค้นเห็นได้รวดเร็วที่ไหนกัน หากตกอยู่ในสังคมที่ถูกรื้อนำด้วยเรื่องราวของโลกกลาง ความมหัสจรรย์อย่างทุกวันนี้

ในขณะที่มีการเรียกร้องให้ช่วยกันใช้สอยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ รัฐบาลซึ่งเป็นเจ้าของสื่อมวลชนโทรทัศนและวิทยุ มีอำนาจเต็มในการกำกับการเสนอข่าวทางสิ่งพิมพ์ตามกฎหมาย ทำไมจึงไม่ห้ามขาดการเสนอข่าวเหลวไหล ที่กับข่าวจริงกลับห้ามหรือตักเตือนกันเป็นวรรคเป็นเวร

"พัฒนาการทางสมอง" ใน มติชน

12 เมษายน 2529 โดย เสรี ราชวร

แบบฝึกที่ 9

การที่เราจะเข้าใจหลักธรรมในทางพระพุทธศาสนาได้ชัดเจน แม้ในระดับศีลธรรมจะต้องมีการเปรียบเทียบกับภูมิหลังด้วย ภูมิหลังที่เกี่ยวข้องจึงเป็นที่มาให้เกิดพุทธศาสนา คือ ศาสนาพราหมณ์ พระพุทธเจ้าอุบัติท่ามกลางสังคมที่ศาสนาพราหมณ์มีอิทธิพลครอบคลุมทั่วไป แต่ไม่ทรงเห็นด้วยกับหลักความเชื่อและการปฏิบัติมากมายหลายอย่างของพราหมณ์ จึงทรงสอนคัดค้าน พวกใดในแง่หนึ่งว่า พระพุทธศาสนาเกิดมาเพื่อขัดแย้ง คอบโต้ หักล้างคำสอนของพราหมณ์ ฉะนั้นหลักธรรมและคำศัพท์ต่าง ๆ เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาจึงมีมากมายที่เหมือนกับศาสนาพราหมณ์ เป็นธรรมดาที่ว่าในภูมิหลังและสภาพแวดล้อมอย่างนั้น คำศัพท์ที่ประชาชนเขาพูดกันอย่างไร พระพุทธศาสนาเกิดขึ้นมาก็ต้องใช้คำเหล่านั้น ฉะนั้นโดยทั่วไป เราจะพบว่าพุทธศาสนาได้รับอิทธิพลจากศาสนาพราหมณ์ แต่การพูดเพียงว่าได้รับอิทธิพลนี้ไม่พอ เราจะต้องพูดต่อไปด้วยว่า พระพุทธศาสนานั้นเกิดขึ้นเพื่อจะหักล้างคำสอนของพราหมณ์เป็นส่วนสำคัญ ฉะนั้นอะไรก็ตามที่พูดควบคู่คำศัพท์เดียวกันก็มีความหมายต่างกัน เช่น เรื่องกรรม เป็นต้น กรรมในศาสนาพราหมณ์ก็มี ศาสนาอื่นในอินเดียก็มีเรื่องกรรม แต่กรรมในศาสนาพราหมณ์มีไว้เพื่อสนับสนุนเรื่องวรรณะสี่ ส่วนพุทธศาสนาสอนหลักกรรมเพื่อหักล้างระบบวรรณะสี่ อันนี้จะต้องเข้าใจให้ชัดเจน

ศาสนาพราหมณ์สอนหลักกรรมเพื่อให้เชื่อว่า การที่มาเกิดในวรรณะสี่ เป็นภัยคริบ เป็นพราหมณ์ เป็นแพศย์ เป็นกษัตริย์ ก็เพราะว่าท่านได้ทำกรรมที่จะให้มันเป็นอย่างนั้น ดังนั้นถ้าท่านเกิดมาในวรรณะไหนท่านก็ต้องยอมรับสภาพที่ท่านเป็นอยู่ และท่านมีหน้าที่ประจำวรรณะ ซึ่งท่านต้องทำเต็มที่ที่สุด เช่น สิทธิของวรรณะกษัตริย์มีจำกัดแค่นี้ ท่านก็ต้องทำอยู่ในขอบเขตเท่านั้นและเมื่อทำอย่างนั้นแล้วก็นับว่าเป็นกรรมดีของท่าน ท่านมีความหวังที่จะไปเกิดดีขึ้นต่อไป ในชาติเบื้องหน้า อาจจะไปเกิดในวรรณะสูงขึ้น และมีทางที่จะเจริญก้าวหน้าบรรลุมงกุฎได้จนหลุดพ้น ได้เข้าถึงพรหมได้ แต่ทราบใดที่ท่านยังเป็นคนวรรณะศูทร ชาตินี้ทั้งชาติท่านไม่มีทางที่จะได้เจริญก้าวหน้าทางจิตใจ ไม่มีทางที่จะได้ศึกษาพระเวท ไม่มีทางที่จะบรรลุเข้าถึงพรหม ส่วนพระพุทธศาสนาสอนหลักกรรมเพื่อหักล้างวรรณะสี่ สอนว่าคนเราจะสูงและต่ำตามภาระเลวีฐ ไม่ได้อยู่ที่ชาติกำเนิด ใครทำดีคนนั้นก็เป็นคนดี ทำกรรมชั่วก็เป็นคนชั่ว เมื่อท่านประพฤติปฏิบัติ

ท่านมีความเพียรพยายามใช้สติปัญญาท่านก็สามารถบรรลุธรรมได้ เป็นพระอรหันต์ได้ ไม่ว่า
จะอยู่ในวาระไหน

ความเชื่อเรื่องกรรมเป็นเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจน มีพระราชา
ของ สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ความว่า

"บุคคลเชื่อกรรมเข้าไปในป่า ขบข้าง พบเสือ ก็ถือเสียวแล้วแตกกรรม เสือข้าง
ก็ทำร้ายสิ้นชีวิต ดังนั้นจะว่ามีกรรมหรือไม่มีก็ได้"

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ถวายวิสัชนาว่า

"บุคคลผู้นั้นหาวิชาญาณได้ เชื่อว่าพุทฺธเพกขวิวิธูปาส เชื่อแตกกรรมที่กระทำแต่ก่อน
สิ่งเดียว นักปราชญ์ไม่ควรสรรเสริญ"

คนจำนวนมากเอาหลักกรรมไปปนกับลัทธิกรรมเก่า ถือว่าอะไร ๆ ก็เป็นเพราะกรรม
ที่ทำมาในชาติก่อนทั้งสิ้น พุทธศาสนาสอนหลักต่างลัทธินี้ เพราะถือว่าเป็นมิจฉาทิธิอย่างหนึ่ง
ถ้าเราแยกไม่ออก เราก็ไปเชื่อฝรั่งที่บอกว่า พุทธศาสนาทำให้คนยอมรับสภาพที่เป็นอยู่
แท้จริงแล้วพุทธศาสนาสอนให้คนรู้จักปรับปรุงตนเองให้รับรู้เรียนรู้สภาพที่เป็นอยู่ มาจากเหตุ
ปัจจัยอะไร แล้วพิจารณาว่าจะแก้ไขให้สิ่งามถูกต้องอย่างไร ไปไขว่คว้ารักษาสภาพที่ไม่ดีที่เป็น
อยู่เอาไว้

เรื่องอนิจจังก็เช่นกัน หลักอภิจจังสอนให้รู้จักว่า สิ่งทั้งหลายไม่เที่ยง คนที่ปลงว่า
อะไรก็ไม่เที่ยงเกิดขึ้นแล้วก็ดับไป ก็ปล่อยให้เป็นไปตามที่ว่าจะต้องดับต้องเกิด พอปลงอย่างนี้
ก็ไม่ต้องแก้ไขอะไร และยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ สาเหตุสำคัญของปัญหาที่เป็นมากก็คือการแยก
ไม่ออกระหว่างการยอมรับความจริงกับการยอมรับสภาพที่เป็นอยู่

หลักอนิจจังและกรรมสอนให้ยอมรับความจริง แต่ไม่ได้สอนให้ยอมรับสภาพที่เป็นอยู่

คัดแปลงจากข้อความบางตอน จาก

ไตรภูมิพระร่วง อธิพิลคอกังคมไทย

ของ พระราชวรมุนี

แบบฝึกที่ 10

แม้ว่าประเทศไทยจะได้รับการยกย่องว่าเป็นประเทศที่น่าหนึ่งในบรรดาประเทศโลกที่สามเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุขขั้นมูลฐานก็ตาม แต่สภาพทางสังคมยังไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จเลยทีเดียว

สิ่งที่เป็นอุปสรรคขัดขวางการปฏิบัติงานของหน่วยราชการมาตลอดนั้นก็คือระบบราชการ การบริการประชาชน อันจะเป็นผลสะท้อนไปถึงสภาพจิตใจ ที่รัฐไม่สามารถให้ความสบายใจแก่ประชาชนได้ เมื่อไม่ได้รับความสบายใจเท่าที่ควร ทรัพยากรและความเชื่อถ้อยก็ย่อมจะลดลงไปด้วย

การเกิดขึ้นของหมอน้อยประการหนึ่งเป็นกรณีอวัชสภาพความเป็นจริงของสังคม ใ้ถูกทอดและเป็นจริงมากกว่าผลงานวิจัยของนักวิชาการใด ๆ

การเกิดขึ้นของหมอน้อยจึงเป็นการเปิดเผยตัวของคนป่วย (ทั้งป่วยกายและป่วยใจ) ออกมาอย่างเด่นชัด

ประการสำคัญที่สุด ก็คือสะท้อนให้เห็นว่าความจริงก้าวหน้าทางค่านิยมวิทยาศาสตร์และการแพทย์นั้นเป็นความก้าวหน้าที่สามารถรักษาโรคมัยโคเฉพาโรสเท่านั้น แต่การเกิดขึ้นของหมอน้อยเป็นการรักษาโรคที่ครอบคลุมจักรวาลทั้งหมดด้วย เป็นจักรวาลและความสบายใจ เป็นจักรวาลแห่งอำนาจนอกเหนือธรรมชาติและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย

สิ่งที่ทางราชการไม่อาจเข้าใจชาวบ้านได้ประการหนึ่ง ก็คือ เมื่อเวลาลูก ๆ เขาย่อมหนักหนาไม่ผู้เป็นพ่อ — แม่ หรือญาติผู้ใหญ่จะต้อง จุกจิกขบขันขมขานตลกกลาวให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยคุ้มครอง สิ่งเหล่านี้คือพื้นฐานทางความเชื่อที่ยังดำรงอยู่ในสังคมไทย เพราะมันให้ผลในเรื่องของจิตใจ

กรณีของหมอน้อยคือ ความขัดแย้ง ระหว่างความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับพื้นฐานความเชื่อในเรื่องของอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือธรรมชาติ ถึงแม้ว่าวิทยาศาสตร์จะเห็นว่าอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นเรื่องเหลวไหล แต่วิทยาศาสตร์ก็ไม่สามารถช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้ที่กำลังเจ็บป่วยได้

ทำไมรัฐไม่คิดตามพิสูจน์ทางค่านวิทยาศาสตร์ ซึ่งหากหายป่วยจริงแล้วก็ควรสนับสนุน
แต่หากไม่หายป่วยประชาชนก็จะได้กำลังใจใหม่ที่ถูกต้อง

ทำไมคงไปปรามปรามหรือจับกุม ในเมื่อเรายังไม่มีการพิสูจน์หรือคิดตามผล
การปรามปรามมีแต่จะลดศรัทธาของประชาชนที่มีต่อองค์กรของรัฐลงไปเรื่อย ๆ ใน
ขณะที่ประชาชนก็สิ้นหวังต่อการบริการของรัฐลงไปเรื่อย ๆ เช่นเดียวกัน

ในขณะที่เจ้าหน้าที่และบุคลากรอำนาจรัฐพยายามทำลายความเชื่อเหล่านี้ลงไป แต่ในเวลา
เดียวกันเจ้าหน้าที่บุคลากรของรัฐก็ไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าอำนาจนอกเหนือธรรมชาตินั้นมีอยู่จริงหรือไม่
และเราก็ควรจะนำเอาความเชื่อนั้นมาสานประโยชน์ระหว่างประชาชนกับรัฐเข้าด้วยกัน
ไม่ใช่เห็นว่าเรื่องความเชื่อเป็นเรื่องเหลวไหลแล้วตัดทิ้งไปเลย เราควรจะเอาความเชื่อที่
ยังดำรงอยู่มาใส่ประโยชน์ทั้งในค่านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองการปกครอง

เจ้าหน้าที่ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์จะปฏิเสธไหมว่าที่มานของท่านไปก่อสร้าง
ศาลพระภูมิเจ้าที่เจ้าทางเอาไว้ และบุคลากรอำนาจรัฐทั้งหลายจะยอมรับไหมว่าท่านยังมีความเชื่อ
ในสิ่งเหล่านี้อยู่ แล้วทำไมไม่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์

กรณีหมอน้อยจึงเป็นเรื่องการหลอกลวง คมคุนประชาชนในสายตาของเจ้าหน้าที่และ
บุคลากรอำนาจรัฐ ซึ่งขัดแย้งกับการปลูกฝังวัฒนธรรมการศึกษาที่เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพุทธศาสนา
และพระมหากษัตริย์ว่าเป็นบุคคลที่มีบุญมาแต่ดั้งเดิม เป็นผู้มีบุญมาจากสวรรค์

โดยธรรมชาติของกรณีหมอน้อยแล้ว ไม่ใช่เรื่องการหลอกลวงคมคุนและมีได้หมายความว่า
ว่าเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ เพราะกรณีหมอน้อยมีสมมติฐานมาจากพื้นฐานความเชื่อและวิถีปฏิบัติ
ทางจิตใจ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบระเบียบ
และถูกวิธีต่อไป

"หมอน้อย ภาพสะท้อนว่าเหตุการณ์ทางจิตใจ

เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม"

ใน ศิลปวัฒนธรรม ฉบับวันที่ 11 กันยายน 2529

แบบฝึกที่ 11

ชีวิตประจำวันในปัจจุบันนี้แสนเครียด เป็นคำปรารภของชาวกรุงที่ได้ยินได้ฟังหาญ ความเครียดที่ประสบอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันผสมกับปัญหาที่แก้ไม่ตก ทำให้เกิดความเครียดทับถมท้น จนมาเป็นห่วงสุขภาพจิต

นอกจากผลเสียทางสุขภาพจิตแล้ว สุขภาพกายก็พลบเสื่อม โรคภัยหลายอย่างอาจตามมา ความเครียดมีส่วนให้เกิดโรคหัวใจ โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร เช่น ภาวะอาหารเป็นแผล ความดันโลหิตสูง และโรคมะเร็ง

ความเครียดมิได้จำกัดอยู่เฉพาะคนในหมู่นักธุรกิจและไม่ใช่เพิ่งจะเริ่มมีกันมากในปัจจุบัน ในชีวิตของมนุษย์ก็คำบรรพ หรือชีวิตของชาวนานในชนบท ล้วนต้องประสบความเครียดกันถ้วนหน้า ต่างกันตรงประเภทความเครียดเท่านั้น กราบที่ยังมีชีวิตและมีความรู้สึกรู้สึกทุกทกน จะคงเผชิญกับความเครียดแน่นอน พอ ๆ กับการมีลมหายใจ แต่จะทำให้ถึงกับเจ็บไข้ได้ป่วยทางกายหรือทางใจหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความหนักเบาของความเครียด และปฏิกิริยาโต้ตอบของแต่ละคน

เมื่ออดนอนอยู่บ่อย ๆ ความเครียดว่าก็อยู่แค่เห็นตัวกลัวกาย เพื่อความอยู่รอดจึงต้องหลบหนีภัยจากสัตว์ร้าย ความเครียดเกิดขึ้นเมื่อเดินไปเจอเสือหรืองูอยู่ตรงหน้า หากขึ้นเงให้เสือหรืองูจัดการเสียก็จะสิ้นความเครียด พร้อม ๆ กับสิ้นชีวิตสัญชาตญาณรักตัวกลัวตายทำให้ต้องคิดสู้หรือหนีไหน

ในภาวะฉุกเฉินเช่นนี้ เมื่อประจักษ์ว่าอันตรายมาถึงตัว จะมีการปรับตัวทางสรีระอย่างฉับพลัน นั่นคือรวมสรรพกำลังทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อแก้สถานการณ์ ประสาทถึงเขม็ง ตอมหลัง ฮือโหมกระชุน อวัยวะทุกส่วนคอยสนอง มานตาขยายกว้าง เพื่อเฝ้ามองเห็นอันตราย หัวใจเต้นแรง เร็ว ทำให้ออกซิเจนไปสูปอดและกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น เพื่อเผาผลาญสารอาหารที่มีอยู่เป็นพลังงาน คับเร่งขับน้ำตาล พร้อม ๆ กับไขมันออกจากเซลล์ที่สะสมไว้ มารวมเพิ่มพลังในเลือด กล้ามเนื้อเกร็งพร้อมที่จะเคลื่อนไหว จะกระโดดขึ้นต้นไม้ วิ่งหนี หรือปล้ำสู้ก็พร้อมแล้ว จะกายหรือจะอยู่ขึ้นอยู่กับพลังในตัวที่จะช่วยให้ชนะหรือหนีทัน

การเปลี่ยนแปลงทางสรีระเช่นนี้ เห็นชัดเมื่อคนตกใจ เพราะภัยพิบัติมาถึงตัว เวลาไฟไหม้บ้านจึงมีแรงยกคู้ม หนีบน หรือของหนักอื่น ๆ ที่ปกติยกไม่ขึ้น มนุษย์ในยุควงศ์วานยังอยู่ในร่างเดิมของมนุษย์สมัยหิน

ความเครียดในปัจจุบันส่วนใหญ่ ไม่ใช่เรื่องเจ็บตัวกลัวตาย เป็นความเครียดในทางถนน เนื่องจากจราจรติดขัด หรือรถเมดแน่นขนัด ความเครียดในที่ทำงานเพราะเจ้านายดุหรือผู้ว่า จะไล่ออก ความเครียดในโรงเรียนเพราะถูกรุ หรือเพื่อนล้อเลียน ความเครียดในวงธุรกิจ เนื่องจากกองแข่งขันชิงดีเด่น เพื่อกำไรอย่างไม่ลดละ

ในเหตุการณ์ดังกล่าว สังคมไม่อนุญาตให้ต่อสู้ควบพลัง หรือออกวิ่งหนีอย่างสุดกำลัง กลับต้องบีบให้ศัตรู ชมอารมณ์กลัวเกลียดหรือขุ่นหมองไว้ภายใน ในขณะที่เดียวกันความเครียดโคสงศัตรูทำให้ร่างกายปรับตัวไปแล้ว ตามขบวนการดั้งเดิม เหมือนเมื่อครั้งอยู่ป่าเวอเสือ หัง ไขมันและน้ำตาลที่หลั่งออกมาแล้วไม่ได้ใช้ จึงค้างคางอยู่ในหลอดเลือด หากเกิดขึ้นบ่อย ๆ ไขมันก็จะเกาะผนังหลอดเลือดทำให้หลอดเลือดแข็ง ความดันโลหิตสูง เหน็บเลือดคั่งหรือตัน ทำให้เป็นอัมพาตได้ หากเกิดกับหลอดเลือดหัวใจ อาจทำให้เสียชีวิตเพราะหัวใจวาย

ด้วยเหตุที่ความเครียดเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้ไขมันในเลือดสูง จึงไม่น่าประหลาดใจเลยที่การลดไขมันในอาหารเท่านั้นไม่เพียงพอ สำหรับการลดไขมันในเลือด

เพื่อป้องกันไขมันในเลือดสูง จึงควรหาทางลดความเครียด เมื่อรู้ตัวว่าเกิดความเครียดขึ้นแล้ว ต้องกำจัดไขมันที่หลั่งออกมาเตรียมพร้อมสู้หรือถอยหนี

วิธีลดไขมันในเลือดวิธีหนึ่งก็คือการออกกำลังกาย ให้ออกกำลังกายให้เหนื่อย เช่น เดิน วิ่ง ว่ายน้ำ เล่นเทนนิส หรือเล่นกีฬาใด ล้วนช่วยคลายความเครียดและลดไขมันได้ เมื่อลืบทา "ศัตรู" อาจขกลมหรือเตะอากาศตามสะดวก หรือจะมีหมอนพิเศษเอาไว้คอยเพื่อลดความเครียดก็ได้

ข้อสำคัญ อย่าหันเข้าหาบาระงับประสาท หรือพึ่งโชคเหาะ นอกจากจะไม่ได้ออกกำลังกายแล้วอาจคิดทั้งเหลวและบา

"ความเครียด" ใน สตรีสาร 13 กุมภาพันธ์ 2526

โดย "โหรกิริณี"

แบบฝึกที่ 12

ในปัจจุบัน สถาบันพุทธศาสนากำลังสิ้นสละเพื่อนช่วยชาวอัสซีที่แบ่งตัวเข้ามาก่อกรรม
อุกอาจมานานา คุณเป็นที่เลื่อมใสและเกรงามองอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน

ที่จริงความประพฤติก็น่าเลื่อมใสในวงการภิกษุอยู่เสมอ แถวบ้านไม่กล้าเข้าไป
แคะคอง เพราะเกรงบาปกรรม จึงปล่อยไปตามยถากรรม เขาทำนอง "ชั่วข้างดี ชั่วข้างสงฆ์"
อยู่ตลอดมา ส่วนที่เป็นชาวหนาหนาตาช้ำในปัจจุบัน เห็นจะเป็นเพราะกรรมชั่วช้านั่น
จะทวีปริมาณขึ้นถึงระดับที่จะทำให้ฐานะของสถาบันพุทธศาสนาอยู่ในภาวะที่นำวิกฤตเสียแล้ว

ต่อสถานะเช่นนี้ มีข้อควรพิจารณาอยู่สองสามประการ คือ ประการแรก ความเกรงามอง
ในพุทธจักรครั้งนี้ แสดงถึงความขอยหย่อนขององค์กรปกครองและบริหารของคณะสงฆ์ ที่นับวัน
ก็เสื่อมสมรรถภาพลงทุกที นิยายลามากในผ้าเหลืองทำนองคาถาขยายที่มีจริงขึ้นมาแล้ว เกือบมี
การเคลื่อนไหวเพื่อให้พิจารณาปรับปรุงองค์กรดังกล่าว ให้มีการแก้พระราชบัญญัติการปกครอง
คณะสงฆ์ซึ่งกล่าวกันว่ามีลักษณะเผด็จการ แยกกลุ่มอยู่สงฆ์เสนอความกึกก้องกลับถูกเพ่งเล็งว่า
ทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับสมณสาธิต ชาวบ้านที่ติดบัตินรูปแบบโดยไม่พิจารณาแก่นแท้ก็พลอย
ร่วมขบวนการใส่ร้าย จนมีการแบ่งฝ่ายกันทั้งในอาณาจักรและพุทธจักร ปัญหาเรื่องที่จะต้อง
เร่งพิจารณาคือทางสังคายนาองค์กรบริหารคณะสงฆ์เสียใหม่ ทุกฝ่ายต้องลดอคติลงมาหารือกัน
ทำเป็นต้องผัดตักใหญ่ก็ต้องทำ นึกเสียว่ารักษาใจเพื่อเอากัน อย่าปล่อยปละละเลยเรื่องคุณธรรมขึ้นมาได้

ประการต่อไป คือ ความหลงผิดในพุทธธรรมของชาวบ้านและชาววัด หลงเอาภาค
มาเป็นแก่น ฉวยเอาพระพุทธรูปมาเป็นพระพุทธรเจ้า เอาโบสถ์เป็นพระธรรม เอาเพียงการ
โกนหัวหว่านบารพาคือจริงเป็นพระสงฆ์ พุทธศาสนาเป็นความศักดิ์สิทธิ์บนหิ้งบูชา บิดเอาเครื่องราง
ของขลังคุณวิเศษเวทไสยว่าเป็นคุณค่าของพระพุทธรศาสนา นึกสั่งให้พุทธศาสนิกชนโง่งมงาย
ถึงลึกลงไปทุกที ค่านิยมเช่นนี้ ทำให้มีอาชญากรรมกับพระ บอมนุญในลักษณะเรียไร รีดไถ
ปลุกเสก ซ้อขาย ให้เช่าพระและเครื่องรางต่าง ๆ การทอดกฐิน ผ่าป่า เป็นธุรกิจทำเงิน
ไปโดยปริยาย ความสัมพันธ์ระหว่างชาวบ้านกับชาววัดนอกจากกิจการงานบุญที่เลื้อยแต่เปลือกแล้ว
จึงมีแค่เรื่องมงาย เช่น ไปหาพระเพื่อขอหวย ถูหม้อ สะเคาะเคราะห์ ไปจนถึงทำเสน่ห์

นะเมตตา พรหมนามนคพหน้าหมาก ซึ่งหนักไปข้างเศรฐฉานวิชาแทบทั้งสิ้น การพึ่งเทศน์ฟังธรรม เป็นเรื่องน่าเบื่อ พระธรรมเป็นสิ่งพึงเคารพเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่นำมาปฏิบัติไฉ่วังในวัฏประจำวัน ชาวบ้านก็ไม่จริง ชาววัดก็รู้น้อย เลบเหมือนคนตาบอดจูงคนตาบอด รังแต่จะพากันเขวากเขาพง เคล็ดลี้ไปทุกวัน ที่ร้ายที่สุดก็คือพวกที่ส่งเสริมให้สถานะเช่นนี้ดำรงอยู่ ใช้วิธีใส่ร้ายป้ายสีคอย ไม่เห็นด้วยกับวิธีผิด ๆ ของคน ร้ายแรงถึงขนาดว่าเป็นผู้ทำลายศาสนาเป็นพวกคอมมิวนิสต์ แท้จริงแล้วการถือแต่ภริชาเป็นที่ตั้งปราศจากปัญญาเป็นที่นับบุญจนกลายเป็นความมั่งงายหลงผิด อยู่ไม่ละละ คือ การทำลายพุทธศาสนาโดยไม่รู้ตัว ในกรณีนี้ต้องแก้ไขการศึกษา หลักสูตร พุทธศาสนาที่เป็นแกนแท้จะกองบรรจุในชั้นเรียนถึงเดือนมกราคมถึงมหาวิทยาลัย วิชาที่ศรัทธาธรรมต้องมี เนื้อหาที่เป็นการศึกษาและเก็บพื้นฐานของทุกวิชา คำนการปฏิบัติธรรม ต้องเรียน ต้องสอน ต้องปฏิบัติกันให้จริงจึงทุกวัดทุกรูป พระจะบวชวันก็ตามก่อนสักต้องเรียนธรรมให้ไคมาครฐานที่กำหนด

ประการสุดท้าย คือ ผู้มีอำนาจในบ้านเมืองไม่ใส่ใจใส่สถาบันพุทธศาสนาอย่างจริงจังและจริงจัง การปล่อยปละละเลยของทางบ้านเมืองทำให้สถาบันพุทธศาสนาเป็นแหล่งที่ พวกมิชฌาหฐี เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์กันอย่างเสรี ผู้มีอำนาจนั้นมีพรังพร้อมทั้งเครื่องมือและ กลไก สามารถสร้างกานิยมสร้างแบบแผน ระบียบระบอบต่าง ๆ ในบ้านเมืองได้ น่าจะใช้ เครื่องมือและกลไกที่มีอยู่สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพุทธศาสนาแก่ทุกคนทั้งหลายด้วย

พระพุทธานุภาพเป็นสถาบันที่ถูกละเลยในขณะนี้อันเป็นแกนแห่งมานานนัก ผู้ที่อ้างว่า นับถือพุทธศาสนา เอาเขาจริงก็ไม่รู้ว่าพุทธศาสนาที่แท้คืออะไร การรักษาภิกษุ ศาสนา พระมหาษัตริย์ ถ้าไม่เน้นที่เนื้อหาสาระแล้ว ก็พาดจะเป็นความหลง และการทำลายไปโดย รุเหาไม่ถึงการณ

คัดแปลงข้อความบางตอนจาก "ชั่วช้างชี่ คือช้างสงฆ์"
ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

แบบฝึกที่ 13

รายการข่าวต่างประเทศในรูปของข่าวผ่านดาวเทียม เป็นรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ที่สำนักข่าวโทรทัศน์มีช่างภาพและผู้อยู่สื่อข่าวของกองประจำอยู่ทุกภูมิภาค บันทึกแล้วส่งภาพและเสียงผ่านระบบโทรคมนาคมดาวเทียมไปรวมกันที่สำนักงานใหญ่ ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เพื่อคัดกรองเข้าเป็นรายการที่สมบูรณ์ แล้วส่งสัญญาณภาพและเสียงไปสู่ดาวเทียมสื่อสารกระจายไปยังศูนย์ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอีกครั้งหนึ่ง ให้นั้บันทึกเทปวิทยุโทรทัศน์ไว้เพื่อนำออกอากาศต่อไป

ชื่อ "ข่าวผ่านดาวเทียม" อาจจะทำให้เกิดความสงสัยว่าทุกสถานีจะรับข่าวโดยตรงจากดาวเทียมเหมือนกับการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมอื่น ๆ เป็นก่นว่า รายการแข่งขันขอมวยชิงแชมป์โลก พระราชพิธีอภิเษกสมรสของเจ้าฟ้าชายชาลส์และอิตีเลกั้โคอาน่า ความจริงแล้วไม่ใช่เช่นนั้น เช่น ข่าวผ่านดาวเทียมของประเทศไทยนั้น การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้จองเวลาดาวเทียมที่จะส่งสัญญาณภาพมายังสถานีรับ — ส่งสัญญาณดาวเทียมที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จากนั้นสัญญาณภาพจะส่งผ่านทางไมโครเวฟมายังกรมไปรษณีย์โทรเลขที่ไปรษณีย์กลาง แล้วเจ้าหน้าที่จะทำการบันทึกเทปข่าวดาวเทียมทุกข่าวของสำนักข่าว บี.บี.ไอ และวีดีโอส์ ที่ใดส่งโดยตรงมาจากศูนย์รวมข่าวประเทศอังกฤษ สัญญาณภาพจะมาถึงประเทศไทยประมาณ 5.00 น. แล้วสถานีโทรทัศน์เครือข่ายแต่ละช่องจะส่งเจ้าหน้าที่มารับเอาเทปข่าวและนำไปพิจารณาคัดเลือกสิ่งที่มีสาระประโยชน์ต่อประชาชน เพื่อแพร่ภาพออกอากาศต่อไป ทำให้นิยมได้รับรู้สถานการณ์ต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ชนิดวันต่อวัน และมีชีวิตชีวา ไม่แห้งแล้งเหมือนรายการข่าวภายในประเทศ

ข่าวผ่านดาวเทียมที่สถานีโทรทัศน์ได้รับมาแต่ละวันนั้น นำเสนอได้ไม่หมดทุกข่าว เนื่องจากมีเวลาจำกัด กองบรรณาธิการข่าวจึงต้องพยายามคัดเลือกแต่เฉพาะข่าวที่สำคัญ และเป็นข่าวที่อยู่ในความสนใจของประชาชนจริง ๆ ลักษณะของข่าวผ่านดาวเทียมจึงต้องจัดทำให้รัดกุม ใ้ภาษาที่ถูกต้อง กลมกลืนกับเหตุการณ์ มีผลให้ประชาชนเกิดความรู้สึกร่วมกับ

การเสนอขายควย ขาวผ่านควยเทียมจึงเป็นลักษณะของการรายงานข่าว ไม่ใช่ขกมหนากมตา "อ่านข่าว" ทำให้ชาครสชาติ ไม่เป็นธรรมชาติ บ่อมทำให้ผู้ชมเบื่อหน่าย ควยเหตุนี้เองจึงจำเป้น ที่กองมี บรรณาธิการรับผิดชอบในการเสนอข่าว รวมถึงการตัดสินใจคัดเลือกหรือกัควาอื่น ไม่เหมาะสมที่จะเผยแพร่ต่อประชาชน เป็นการขัดคอนโยบายของรัฐบาลและความมั่นคงของชาติ อย่างไรก็ดี ขาวผ่านควยเทียมของสถานีโทรทัศน์ทุกช่องจะดำเนินรายการภายใต้ระเบียบ ข้อบังคับจากคณะกรรมการบริหารวิทยุและโทรทัศน์ (กบว.) เนื่องจากการเสนอข่าวต่างประเทศ ของสถานีเครือข่ายของช่อง 3, 5, 7, 9 มีบางข่าวอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ประเทศชาติได้ และกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง ที่ลธรรมอันค้ำจามของประชาชน เป็นก่นว่า ขาวการเดินขบวน ขาวกอดการจลาจลในประเทศต่าง ๆ ขาวสถานการณ์วุ่นวายในประเทศ อิหร่านและในไอร์บลนคเหนือ ทาง กบว. เห็นว่าเป็นแบบอย่างที่ไม่เหมาะสมเกรงว่าจักเกิด การลอกเลียนแบบมาใช้ในประเทศของเรา หรือข่าวในประเทศที่มีการกั ที่กองโจรเรนคัสสกา รวมกับประชาชน ทับอาวุธขึ้นโค่นล้มรัฐบาลเผด็จการโซโมซา และขาวสถานการณ์ชายแดนไทย- กัมพูชา ซึ่งเจ้าหน้าที่ทางทหารเห็นว่ามักจะให้คำบรรยายที่ถอดจากเทปโทรทัศน์คลาดเคลื่อนไป จากข้อเท็จจริง การรายงานข่าวต่างประเทศในระบบควยเทียม จึงเป็นงานที่ต้องทำแข่งกับ เวลา เพื่อให้ทันออกอากาศและระมัดระวังเพื่อไม่ให้เกิดการผิดพลาดได้

"ขาวผ่านควยเทียม" ใน สื่อสารมวลชนกับสังคม

โดย วัฒนา พุทธิทางกูรานนท์

แบบฝึกที่ 14

- ทวีป : จังหวัดนครศรีธรรมราชมีศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ของภาคใต้มากมาย
 เลยกี่เคียว โดยเฉพาะหนังตะลุง ซึ่งถือว่าเป็นการละเล่นพื้นเมือง เป็นการแสดง
 ออกของศิลปวัฒนธรรมของภาคใตซึ่งมีเอกลักษณ์เด่นชัด แะก็บอกตรง ๆ ว่าเป็น
 ศิลปะของภาคใตจริง ๆ นะครับ วันนี้จะขอนำท่านผู้ฟังมาพบกับคุณสุชาติ ทรัพย์สิน
 ซึ่งเป็นนายหนังตะลุง เคยแสดงหน้าพระที่นั่ง ต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว มาแล้ว 2 ครั้ง และการแสดงหนังตะลุงนี้ถือว่าเป็นศิลปะสำคัญ
 ซึ่งจังหวัดนครศรีธรรมราชก็มีแนวทางหรือเป้าหมายที่จะส่งเสริมให้เป็นศิลปวัฒนธรรม
 ควบคู่เมืองเพื่อที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช วันนี้
 นายสุชาติ ทรัพย์สิน นายหนังตะลุงคณะสุชาติ ทรัพย์สิน จะมาพบกับท่านผู้ฟัง
 สวัสดีครับ คุณสุชาติครับ ก่อนอื่นอยากให้คุณสุชาติ ทรัพย์สิน ในฐานะที่ท่านเป็น
 นายหนังตะลุง และก็เล่นหนังตะลุงมานานทีเคียว อยากจะให้ท่านได้เรียนถึงประวัติ
 ว่าหนังตะลุงนี้เข้ามาเป็นศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างไร หรือ
 ทยอย ๆ ก็คือหนังตะลุงมีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของเมืองนครฯ อย่างไรครับ
- สุชาติ : ครับ ครับ ถ้าพูดถึงหนังตะลุงนะครับ หนังตะลุงนี้ถ้าจะให้พูดกับจริง ๆ ละก็
 ประเทศเกาะแก่งหลายประเทศด้วยกันนะครับที่มีการเล่นหนังตะลุงกัน แต่เขาไม่เรียกว่า
 หนังตะลุงนะครับ เขาเรียกว่าศิลปะการเล่นเงาชนิดหนึ่ง ศิลปะการเล่นเงาชนิดนี้
 สมัยโบราณนั้นเขาก็เล่นกันเพื่อบูชาสิ่งที่ตนนับถือะครับ เช่น ในประเทศอียิปต์
 เขาเล่นเงาเพื่อบูชาสายน้ำ หรือว่าสมัยฟาโรห์รบทัพจับศึกชนะแล้ว กลับมาถึงบ้าน
 เบื้องก็จะมีการเฉลิมฉลองกัน และก็มีการเล่นเงากันครับ ในอินเดียก็มีการเล่นเงากัน
 เพื่อบูชาพระเจ้า เช่น พระนารายณ์ พระอิศวร และก็นกรีก ในกรีกก็มีการเล่นเงา
 เพื่อบูชาอาณาจักรออตโตมัน ส่วนไทยเรานะครับ ช้ามาเล่นนะ เวลามันน้อย ไทยเรา
 นี่ก็ได้รับอิทธิพลมาจากอินเดียโดยอีนุกันครับ คือ เป็นอิทธิพลของพราหมณ์ได้นำหนังตะลุง
 เข้ามาสู่ประเทศไทยของเรา ก็ประมาณราวปลายสุโขทัยหรือก่อนอยุธยาจะครับ แล้ว
 คงปลายสุโขทัยมากกว่านะครับ ที่นี้ระหว่างสามประเทศด้วยกัน คือ ผมจะขอพูดกว้าง ๆ

เลย ระหว่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทยเรา ไม่ได้เลียนแบบใครกันนะครับ
 ทุกคนก็รับอิทธิพลมาจากอินเดียเหมือนกันหมดนะครับ ที่นั่งกะดุงในเมืองไทยของเรา
 ก็รับ มันเจริญไปคามนุษยตามสมัยมากครับ ถ้าจะพูดกันจริง ๆ แล้วนั่งกะดุง
 นครศรีธรรมราชนี่ครับ เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกนะครับตอนนี้ ผมขอพูดขึ้นขึ้น
 เลยนะครับ เพราะผมได้รับการติดต่อจากหลายประเทศด้วยกันให้ไปแสดง
 นอกจากนั้นก็ชาวต่างประเทศที่มาเที่ยวในเมืองไทยของเรา ก็มักจะมาพบกับผม
 และก็ทำการบันทึกเพื่ออะไรต่ออะไรไปเยอะครับ นี่ก็ตั้งหลายปีมาแล้ว และเขาก็
 ชอบนะครับ เพราะนั่งกะดุงของเรามีชื่ออยู่ทั่วโลก นอกจากจะให้ความบันเทิงแล้ว
 นั่งกะดุงของเรายังบรรจุไว้ด้วยพิธีกรรม สังคม และวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาติ
 เอาไว้อย่างดีครับ คือ ถ้าพูดง่าย ๆ นะครับ การแสดงนั่งกะดุงแต่ละบุคคล เหมือน
 กับการบันทึกประวัติศาสตร์ไว้อย่างครบถ้วนเลยทีเดียวที่เดียวนะครับ เราจะสังเกตว่า
 นั่งกะดุงของเรามีเป็นช่วง ๆ ตอนรัชกาลที่ 6 นี่ นั่งกะดุงของเราก็แสดงไป
 แบบหนึ่ง และมาตอนจอมพล ป. พิบูลสงคราม ตอนนั้นมีการเปลี่ยนแปลงกับนั่ง
 กะดุงมากครับ แต่เป็นการคึกกับประเทศชาติของเรา เพราะนั่งกะดุงชาวนะครับ
 นโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลนะครับ และยิ่งสมัยนี้นะครับ นั่งกะดุงตื่นตัวกันมาก
 เพราะทางราชการได้เข้ามาช่วยเหลือนั่งกะดุงอย่างดีที่สุด ทุก ๆ ประชัญนะครับ
 คือ หน่วยราชการต่าง ๆ ทุกหน่วยนะครับ พยายามที่จะเอาที่นั่งกะดุงนี้มารับเป็น
 สื่อกลางในการที่จะพบปะกับราษฎรนะครับ และนั่งกะดุงก็ยังนำข่าวสารต่าง ๆ
 ของทางราชการไปเผยแพร่ให้ราษฎรอย่างดีที่สุดแหละครับ นอกจากนั้นความสนใจ
 ต่าง ๆ ที่นั่งกะดุงมีโอกาสนำไป ในขอบเขตของการอะไรต่ออย่างไหนดัง
 หรือราษฎรเขาเลือกอะไรอย่างใด นั่งกะดุงก็จะนำข่าวสารมาเล่นในเมือง เพื่อ
 นำข่าวสารต่าง ๆ ของชนบทมาให้ฝ่ายเหนือได้ทราบหรือว่าทางราชการได้ทราบนะครับ
 นั่งกะดุงของนครศรีธรรมราชเป็นอยู่อย่างนี้

ทวีป : ความที่คนสุขาภิได้เรียนท่านผู้ว่าแล้วนะครับว่านั่งกะดุงนั้นมีความเป็นมา
 อย่างเป็นมา และปัจจุบันนี้โดยเฉพาะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชนะครับ ไม่ทราบว่า

มีคณะหนังตะลุงมากน้อยสักแค่ไหน บางคนก็ถือว่าการเล่นหนังตะลุงนี้เป็นอาชีพ
ในการดำรงชีวิตได้เหมือนกันใช่ไหมครับ

สุชาติ : ก็ถ้าพูดกันจริง ๆ ในนครศรีธรรมราชเรานี้ครับ ทั้งหนังใหญ่ หนังเล็ก
หนังกลางนะครับก็ประมาณราว 300 คณะนะครับก็อยู่ไคร้ะครับ คณะใหญ่ ๆ
คณะกลาง ๆ ก็เหมือนกับบริษัทบริษัทหนึ่งนะครับ ก็คือ สามารถที่จะเลี้ยงคนได้เป็น
สิบกว่าคนครับ คือ เครื่องดนตรีนะ คีตกูฏกรับ เราเลี้ยงเครื่องดนตรีสิบกว่าคน
และก็คนหนึ่ง เขาจะไปเลี้ยงครอบครัวเขาก็ไม่ต่ำกว่าหก – เจ็ดคนอีก นับว่า
หนังตะลุงวงหนึ่ง อาจจะเลี้ยงคนเป็นร้อยนะครับ นี่เราอยู่ไคร้ะสบายโดยที่ไม่
ต้องทำงานเลย คือ เป็นรายได้ที่พออยู่ไคร้ะครับ ก็ไม่เคืองอะไรเลย ถ้าจะพูด
ถึงรายได้หนังตะลุงละก็ ผมพูดไคร้ะความน้อยอย่างเกือบจะคินะเกือบจะตี

ทวีป : ถ้าเรามองในแง่เศรษฐกิจ คุณสุชาติครับ การเล่นหนังตะลุงนี้ ไม่ว่าจะ
ไปในงานบวชนาค งานศพ เขาก็แสดงกันใช่ไหมครับ

สุชาติ : แสดง หมดทุกงานเลย

ทวีป : โดยเฉพาะคืนสุดท้าย... การว่าจ้าง หรือการจ้างเหมาเป็นคืน หรือ
ว่าเขาจ้างเหมากันอย่างไคร้ะ โดยประมาณนะครับ

สุชาติ : คืออย่างนั้นะครับ หัว ๆ ไคร้ะครับเราจ้างกันเป็นคืนแต่ถ้าหากไปต่างจังหวัด
ก็ต้องบวกค่าเดินทางด้วยนะ อันนั้นมันเป็นเรื่องจำเป็น แต่หนังตะลุงเราไม่แพง
หรอกครับ คินหนึ่งก็ประมาณ ถ้าหากว่าต่างจังหวัดก็ราวสี่ห้าพันบาท ถ้าในจังหวัดเอง
ก็สองพันสามพัน คือว่าบางทีก็เจ้าภาพยากจน หรือว่าทางวัดที่เขาขอความร่วมมือ
อาจจะเป็นพันห้าสองพัน เราก็แสดงไคร้ะครับ นี่มันเป็นอย่างนี้ เราช่วยสังคมทุกยุคเลย
ไม่ใช่ยืนยันว่าต้องคินหนึ่งสามพัน คินหนึ่งห้าพัน แต่ว่าเราก็ขยันไคร้ะครับ เพื่อให้อยู่ได้
กันทั้งสองฝ่าย ทั้งตัวผู้ที่จะชม และตัวหนังตะลุงเอง

คัดลอกจากรายการ รักเมืองไทย

21 สิงหาคม 2529

"เงินมันไม่ไฉนเลย" แม่ปรารภ นัยน์ตาฉายเงาวาววาม เบื่อกระหมัดแสงจาก
กองไฟ

"...เราจะซื้ออะไรก็ได้ทั้งหลายอย่าง อย่างที่เราไม่เคยมี ไม่เคยได้ เราจะ
ต้องซื้อเก็บไว้ เหลื่อนอกนั้น คอบวักกันสักเรื่องหนึ่ง"

"จาง เขาเคอะเกรียนสักเล่ม ซื้อมั้วสักกั้วหนึ่ง เหลื่อนนั้นก็ควรจะให้หลานมันไป เงิน
ของมันนะ" ปู่จาเสียงเครียกมาจากกองไฟเป็นครั้งแรก

"พอแหละคิดอะไรสั้น ๆ ปีนี้นะ ทามักแฉ่ง ทำนาที่จะไม่ได้เรื่องอีก เราจะเสียแรง
นาเสียคาบเปล่า" พ่อแยงอย่างฉุนโกรธ

"อย่างแกवानะถูกแล้ว" แม่พยักหน้ากับพ่อ

"ยังใจ ๆ เราก็ออกหักกันกันไค้ ไม่เก่งเอาเงินตั้งมากอย่างนี้มาลงทุนหรอก แกว่า
ตอนนี้เราคิดซื้อนาหมื่น หุ่ หมอนใหม่ อากาศมันหนาวเหลือเกิน"

"เออ...แล้ววิหุเอาไหมละ น้องมันอยากไค้" แม่ถามความเห็น

"ตามใจแม่เถอะ เงินนี่ฉันยกให้แม่กับพ่อแล้ว" นางตอบสั้น ๆ แล้วหันไปสบตากับ
นัยน์ตาของปู่ ปู่เบนนัยน์ตาหลบ สาสะวนกับการเขี่ยกองไฟต่อไป

"ฉันอยากไค้สรอยเล็ก ๆ สักเส้น" กราวนัยน์นางสาวเสียงอ้ออึ้ง

"เออ — เออ พรุ่งนี้แม่จะเข้าอำเภอ เอ็งไปกับแม่ เอาอย่างเส้นเล็ก ๆ เหมือน
สรอยขอมือ"

"ว่าแหเอ็ง เอาอะไรบ้าง หรือว่าซื้อจากกรุงเทพฯ พอแล้ว" แม่หันมาถามนางอีก

"ไม่ ฉันพอแล้ว" นางสาวหนา

"ทั้งโชคคี่ โชคร้ายเนาะ" พ่อกล่าวขึ้นมาลอย ๆ

นัยน์ตาขุ่นมัวของปู่ จ้องเขม็งมาที่นาง ส่อแววเห็นใจ ปวดร้าวแทน เหมือนหยั่งรู้
หัวใจของนางบัดนี้

"ข้าจะนอนละ" ปู่ผละจากกองไฟ แล้วล้มหายขึ้นบนเรือน

เจ้าดวงส่งเสียงเหวขึ้นที่หน้าประตูรั้ว พอหะลึ่งสุดคั้วขึ้นควาหวานมาลือไว้นั้น
ความหวาดไหว เจามาจูโจมสู่ใบหน้า และอากั้ปกริยาท่าทางของพ่อแม่และน้อง

"มีคนมา..." เสียงของพ่อสั้น ทะแะเพ่งสายตาด้วยความมืดออกไป

เมื่อเจ้าคางส่งเสียง และเสียงร้องทักจากภายนอกดังขึ้นอย่างแจ่มชัด นี่แหละ
ทุกคนจึงไถ่ถอนใจ คายสีหน้าตระหนกตง

"ผู้ใหญ่..." แม่กระซิบ

ผู้ใหญ่บ้านผ่าคหมานาวามคำมาเยี่ยมมาจนถึงบ้าน แลดูความเสียใจที่นางประสบ
เคราะห์ร้ายอย่างหนักในชีวิต

"ลุงเป็นคนอ่านหนังสือจากโรงเรียนให้พอกับแม่เอ็งนี่" ผู้ใหญ่ว่า แล้วพลิกซ้ายแซน
เสื้อข้างขวาของนางขึ้น เห็นข้อมือขาดหายไปเกือบกอก

"เขาให้เงินมาหมั้นนี่" นางบอกกวนสีหน้าหม่นหมอง

"เขารูกันทั่วหมู่บ้านแล้ว" ผู้ใหญ่กล่าวหัวเราะ "นี่แหละจึงได้รับมา ทว่ามันไม่คุ้ม
ผู้ใหญ่กระซิบบอกพ่อ

"เอาเงินหลานไปเก็บไว้ที่บ้านข้าเอาไว้ทานหรือเปล่า เชื้อเอะกินนี้เอาเงินไว้
ที่นี้ไม่ได้" ผู้ใหญ่ว่า แล้วหันมาที่นาง พอกับแม่ก็คลอเคลียเป็นเวลานาน ในที่สุดก็มอบเงินให้
ผู้ใหญ่บ้านไป

.....

ความหนาวเป็นเมื่อเข้ามิด หรือแม้แต่เสียงหมาในบ้านเห่าครวญคราง ไม่ได้เป็น
สิ่งที่ปลุกนางให้ลุกนั่งคืนครั้นในยามนี้ เสียงปืนที่ดังกังวานตึกกันสองครั้งภายในบริเวณบ้าน
คางหาก ที่ทำให้นางสันเพิ่มอยู่กับผาหม่นหนา ขวัญกระเจิงควยเสียงผีเท่ากระเทือนไหวไปมา
อยู่ภายในบ้าน

เสียงเคาะประตูดังถี่ แล้วเสียงสั้น ๆ ของแม็กคามมา

"เปิดประตูเอะ เปิดเร็ว..."

เมื่อนางไขมือข้างซ้ายถูกกักอยู่กับประตูสักครู่หนึ่ง นางก็พบว่าเงาคนที่ยืนอยู่
ข้างหลังพ่อแมและน้องนั้นเป็นชายแปลกหน้าสองคน วัตถุคำยาวที่อยู่ในมือมันทั้งสองนั้น ทำให้
นางหัวเข่าอ่อนจนต้องเขไปคิกฝา

มันเปิดกระเป๋าเดินทางของนางออก คนเรือเสื่อผืนยาวออกมาองไว้วางใจทั่วหน้า
แล้วก็หันกวาดคามองดูทุกคน

"บอกแล้วว่าเงินอยู่ที่ผู้ใหญ่บ้าน ไปปล้นผู้ใหญ่บ้านสิ ผู้ใหญ่เอาเงินไปหมดแล้ว"
น้องสาวว่าและร้องไห้กระซิก

พวกชายแปลกหน้าลาลอถอยกับสายหมอกเขามืดไปหมดแล้วนั้นแหละ นางจึงนึกขึ้นได้
และถาลงบันไดมา

บนทางเล็ก ๆ ที่ทอดยาวไปสู่ประตูรั้วบ้าน ร่างของปู่และเจ้านางนอนจมกองเลือด
แน่นิ่งเคียงกันอยู่ตรงนั้น ร่างของปู่ยังอุ่น แมงกิ้งก่าปดสนิท นางกอดและชมหน้าดงกับบาป
น้ำตาไหลไหลพร่างพรูแต่อย่างใด เพียงหยดลงบนเสื่อหนาวสั่นเทาของปู่ แล้วซึมหายจาง
ไปกับสีเลือดแดงฉาน

.....

ผู้ใหญ่บ้าน นำเงินมาคืนต่อหน้าคนในหมู่บ้านที่ต่างมาเยี่ยมกันมากในตอนเช้า
แล้วแนะนำกับพ่อ ให้เอาเงินจำนวนนี้ไปฝากธนาคารที่อำเภอเสีย ไปพร้อมกับตำรวจที่มา
พลิกศพปู่

เจ้านางถูกฝังไปแล้ว แต่ร่างของปู่จะถูกเผาฟุ้งขึ้น

"โชคยังดี ผู้ใหญ่บ้านมาช่วยเสียก่อน ไม่งั้นเงินจะสูญ" แม่บอกกับเพื่อนบ้านที่มาเยี่ยม
สีหน้าเศร้าลงไปบาง

"หิ้งโชคสิ โชคร้ายคราวนี้" พ่อเสริม สีหน้าเศร้าพอ ๆ กัน

"แม่เสียใจแล้ว ว่าจะขอสร้อยให้มัน" เสียงน้องสาวคุ้ยอวคเพื่อน ๆ

"สีหน้าแหมมองเหลือเกิน ผิดกับคนอื่น ๆ" ผู้ใหญ่เดินมากระซิบกับนาง

"เขารักปู่เรามาก" ไก่ขันแม่ตอบกลับมา

.....

นางออกจากบ้านหายสวนมาเมื่อตะวันเย็นเข้า ทามกลางหมอกควันกลางฤดูหนาว
รถเที่ยวสุดท้ายเปิดไฟวิ่งฝ่าฝ้าขาวของสายหมอกไปเรื่อย ๆ นางถามตัวเองว่าไปไหน แต่ก็
ตอบไม่ได้ รู้อะไรอยากหนีไปไกลไปจากบ้านและไม่หวนกลับมาอีกแล้ว

น้ำตาได้ร่วงพรูออกมาจากก่อนนี้ เพราะนางได้กักกันมันไว้ตั้งแต่วันวานเมื่อ
 ตะวันเป็นย่ำที่เมื่อแรกมาถึง

กักตุนและกักแปลงข้อความบางตอนจาก
 "เสียแล้วเสียไป" ของ อักเกีรี ธรรมโชติ

แบบฝึกที่ 1

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

ขบวนการ

1. แพทย์ใช้การฝังเข็มแทนอะไร ?
 - ก. บาสลบ
 - ข. บำซา
 - ค. การผ่าตัด
 - ง. การฉีดยา
2. คนไ้ชรายนี้ผ่าตัดอะไร ?
 - ก. แขน
 - ข. ขา
 - ค. คอ
 - ง. กระเพาะ
3. คนไ้ชบีนคืไ้ฝังเข็มเพราะอะไร ?
 - ก. ไ้แพทย์ไ้ศัลยคลอง
 - ข. ไ้แพทย์ทำงานไ้สะตวัก
 - ค. ไ้หมอากคมบาสลบ
 - ง. ไ้หมอากเห็นเลื้อค

(กอยฟังคอรคอไป)

ข้อที่ 2

4. ประเทศใดผลิตน้ำผึ้งไคมากที่สุดในโลก ?
 - ก. จีน
 - ข. โคลอมเบีย
 - ค. ไทย
 - ง. จีนและโคลอมเบีย
5. ข้อเสนอของสมาชิกในที่ประชุมแสดงให้เห็นความขัดแย้งในเรื่องใด ?
 - ก. น้ำผึ้งขายดีแต่คุณภาพด้อย
 - ข. ผลิตน้ำผึ้งไคมากแต่ส่งขายไคน้อย
 - ค. ปริมาณผึ้งมีมากแต่ผลิตน้ำผึ้งไคน้อย
 - ง. มีคนสนใจเลี้ยงผึ้งมากแต่ขาดความรู้
6. ผู้เข้าประชุมส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลอาชีพใด ?
 - ก. เกษกรกรรรม
 - ข. อุตสาหกรรม
 - ค. พาณิชยกรรม
 - ง. เจ้าหน้าที่การเกษตร

(ตอบฟังก่อนตอบ)

ข่าวที่ 3 ✓

7. ข่าวนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ?
 - ก. เศรษฐกิจ
 - ข. การเมือง
 - ค. การศึกษา
 - ง. สังคม
8. สาระสำคัญของข่าวคืออะไร ?
 - ก. เศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ไม่คึกคัก
 - ข. ผู้ขายฟิลิปปินส์หนังสือมากกว่าผู้หญิง
 - ค. ฟิลิปปินส์ต้องการให้คนทั้งประเทศหนังสือ
 - ง. ฟิลิปปินส์มีคนหนังสือจำนวนมาก
9. สื่อมวลชนชนิดใดใดในข่าวนี้ ?
 - ก. วิทย์
 - ข. โททัศน์
 - ค. หนังสือพิมพ์
 - ง. ภาพยนตร์

(คอยฟังตอนต่อไป)

‘ ‘ ‘
ข่าวที่ 4

10. มีข้อเสนอให้ประกันภัยเรือชนิดใด ?
- เรือข้ามฟาก
 - เรือหางยาว
 - เรือโดยสาร
 - เรือรับจ้างทุกชนิด
11. การประกันภัยเรือเป็นข้อเสนอของหน่วยงานใด ?
- กรมเจ้าท่า
 - กรมการขนส่ง
 - สมาคมประกันวินาศภัย
 - กรมประชาสัมพันธ์
12. การประกันภัยเรือจะเป็นผลดีแก่ใคร ?
- ผู้โดยสาร
 - เจ้าของเรือ
 - กรมเจ้าท่า
 - บริษัทประกันภัย

(คอยฟังตอนต่อไป)

ข่าวที่ 5

13. โรคไขสมองอักเสบมักเกิดกับใคร ?
 - ก. เด็ก
 - ข. ผู้ใหญ่
 - ค. สัตว์เลี้ยง
 - ง. ทั้งเด็กและผู้ใหญ่
14. ไขสมองอักเสบมักระบาดบริเวณใด
 - ก. ในเมือง
 - ข. ในชนบท
 - ค. ในกรุงเทพฯ
 - ง. บริเวณที่มีการเลี้ยงสัตว์มาก
15. วิธีป้องกันไขสมองอักเสบที่ดีที่สุดทำอย่างไร
 - ก. ฉีดวัคซีน
 - ข. ระวังไม่ให้ถูกกัด
 - ค. ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุง
 - ง. ไม่อยู่ในย่านที่มีการเลี้ยงสัตว์
16. ถามชาวระบุงว่า บุงชนิดใดเป็นพาหนะนำเชื้อไขสมองอักเสบ
 - ก. บุงลาย
 - ข. บุงคำ
 - ค. บุงกนปล้อง
 - ง. ไม่ใคร่ระบุ

แบบฝึกที่ 2

ข้างล่างนี้เป็นสลากยาที่ได้จากคนเหงือกปลาหมอ จงเติมข้อความลงในช่องว่างให้ได้
ความชัดเจน

นำยาจากคนเหงือกปลาหมอ (สำหรับดื่ม)

ส่วนผสม

สรรพคุณ

วิธีใช้

คำแนะนำ

นำยาจากคนเหงือกปลาหมอ (สำหรับอาบน้ำ)

ส่วนผสม

สรรพคุณ

วิธีใช้

คำแนะนำ

ยาลูกกลอนจากคนเหงือกปลาหมอ

ส่วนผสม

สรรพคุณ

วิธีใช้

คำแนะนำ

แบบฝึกที่ 3

- ก. พิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าเป็นข้อความที่จัดอยู่ในลักษณะใด แล้วหาเครื่องหมาย ✓
ลงท้ายข้อ

ข้อความ	ความเป็นจริง	การอนุมาน
1. พี่น้องทั้งสามคนจะมาพร้อมหน้าพร้อมตากันได้ก็เฉพาะเป็นวันเสาร์		
2. พ่อคงทำหน้าที่ทั้งเป็นพ่อบ้านและแม่บ้าน		
3. พ่อคือพี่เห็นลูก ๆ กินอาหารอย่างเอร็ดอร่อย		
4. ลูก ๆ เฟลิกเฟลันกับการกินโดยไม่มีใครเอาใจใส่		
5. ในระหว่างกินอาหารพ่อเป็นผู้คอยบริการลูก ๆ		
6. ลูก ๆ ค้มเบียร์กันจนหมดพ่อจึงให้ไปซื้อใหม่		
7. พ่อคงไปซื้อเบียร์เอง		

ข. จงตอบคำถามให้ไ้ความชัดเจน

1. หากคิดว่าผู้เขียนต้องการจะบอกอะไร ?

.....

.....

2. ผู้เขียนเล่าถึงพฤติกรรมของเด็กหนุ่มทั้งสามคนน่าเสียใจอย่างไร ?

.....

.....

ค. ข้อความต่อไปนี้ข้อใดสอดคล้องกับเนื้อหาให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อ ข้อใดผิด
ไปจากเนื้อหาให้ใส่เครื่องหมาย ✕ หน้าข้อแล้วแก้ไขใหม่

-1. พ่อชื่นใจกับความเจริญเติบโตของลูกชายทั้งสาม แต่พฤติกรรมบางอย่างของลูก
ก็ทำให้พ่อเป็นทุกข์
-2. รุกคอลลีและเบียร์แกนรีบผละนวลันออกไปจากบ้านเพราะกลัวมีคนดัก
-3. พฤติกรรมของรุกคอลลีกับเบียร์แกนทำให้พ่อผิดหวังมาก
-4. อันเครอาสลูกชายคนเล็กรู้จักรัก-น้าใจพ่อกว่าคนอื่น
-5. อันเครอาสไม่ยอมให้พ่อดื่มเบียร์จึงไม่ไปซื้อให้
-6. พ่อหวังเป็นอย่างยิ่งว่าอันเครอาสจะไม่ปฏิเสธคำขอร้องของพ่อ
-7. พ่อรู้สึกงุนงงมากกับพฤติกรรมของลูก ๆ
-8. พ่อเลี้ยงลูกชายสามคนมาจนโตแต่พึ่งใครไม่ได้
-9. คนเรามาก็คงมีคุณค่าของสิ่งที่ตนมี

.....

แบบฝึกที่ 4

ก. เมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่อไปนี้ จะแสดงพฤติกรรมอย่างไร ?

สถานการณ์	พฤติกรรม
1. เมื่อออกไปในไร่สวนเริ่มเบ่งบาน	
2. ในภาวะที่อากาศหนาวจัด	
3. เมื่อคนนำหวานโคแล้วขณะบินกลับรัง	
4. เมื่อเก็บน้ำผึ้งเข้ารังแล้ว	
5. ในถิ่นที่การมีดอกไม้น้อย	
6. เมื่อพบน้ำหวานแหล่งใหม่	

ข. ผึ้งใดเชื่อว่าเป็นสัตว์ที่ฉลาด ขยัน รักพวกพ้อง ฯลฯ จงเขียนพฤติกรรมของผึ้งให้ตรงกับคุณสมบัติที่กำหนดไว้ให้

คุณสมบัติ	พฤติกรรม
1. ขยัน	
2. อุตุน ำงานหนัก	
3. รักพวกพ้อง	
4. สามัคคี	
5. ประณีต	
6. เสียสละ กล้าหาญ	
7. รุหนาคี	

ค. จงตอบคำถามต่อไปนี้แค่เพียงสั้น ๆ ให้ใจความชัดเจน

1. สิ่งงานที่ทำหน้าที่อะไรต่อทำงานหนักที่สุด

.....

2. สิ่งชนิดใดคือองเป็นภาระแก่พนักงานมาก

.....

3. สิ่งใดเชื่อว่าเป็นสถาปนิกที่ยอดเยี่ยมเพราะอะไร ?

.....

4. เหตุใดจึงกล่าวว่าสิ่งเป็นเกศจักรอันเล็ก

.....

5. สิ่งแปรสภาพน้ำหวานให้เป็นน้ำผึ้งได้อย่างไร

.....

6. สิ่งของสิ่งสร้างอันจากอะไร ?

.....

7. ทานใดความรู้ใหม่อะไรบางจากการฟังเรื่องนี้

.....

แบบฝึกที่ 5

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ผู้เขียนมีทัศนคติอย่างไรต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่
 - ก. ทำให้คนเกียจคร้าน
 - ข. ทำให้มีเวลาว่างมากขึ้น
 - ค. การดำเนินชีวิตสะดวกสบายยิ่งขึ้น
 - ง. ทำให้คนออกกำลังกายน้อยลง
2. ผู้เขียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อความเป็นอยู่ของครอบครัวหนุ่มเจ้าของหวานเฮาส์
 - ก. ใช้จ่ายไม่เจือย
 - ข. สะดวกสบายเกินไป
 - ค. มีเวลาว่างมากเกินไป
 - ง. นำสมัยเกินความจำเป็น
3. ผู้เขียนรู้สึกอย่างไรต่อตัวครอบครัวคนดังกล่าว
 - ก. อิจฉา
 - ข. ชื่นชม
 - ค. ห่วงใย
 - ง. สงสาร
4. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร
 - ก. ให้อ่านเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
 - ข. ให้อ่านออกกำลังกายเพื่อรักษาสุขภาพ
 - ค. ให้เห็นว่าความสะดวกสบายเกินไปอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้
 - ง. ให้เห็นว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้คนเกียจคร้าน
5. หมอโรมัส บาสเลอร์มีความเห็นว่าคนปัจจุบันอายุไม่ยืนเพราะอะไร
 - ก. สบายเกินไป
 - ข. บริโภคสิ่งที่เป็นอันตราย
 - ค. ไม่เห็นความสำคัญของการรักษาสุขภาพ
 - ง. สบายเกินไปและบริโภคสิ่งที่เป็นอันตราย

6. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง
- ปัจจุบันคนไทยเร็วเพราะสะดวกสบายเกินไป
 - สองในสามของคนในปัจจุบันเคยก่อนเวลาอันควร
 - คนที่มีภูมิลำเนาคือคนที่ไม่ค่อยทำอะไรเลย
 - เทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้คนควบคุมสรรพสิ่งในบ้านได้เหมือนเนรมิต
7. การใช้เทคโนโลยีมากเกินไป จะมีผลกระทบต่อสังคมอย่างไร
- เกิดปัญหาการว่างงาน
 - เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - มีโรคภัยไข้เจ็บมากขึ้น
 - ค่านิยมของสังคมจะเปลี่ยนไป
8. เนื้อหาของบทความนี้ เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอะไร
- เทคโนโลยีสมัยใหม่
 - สุขภาพอนามัย
 - สภาพสังคมปัจจุบัน
 - ค่านิยมของสังคม
9. การแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนอยู่ในลักษณะใด
- เชิงชวน
 - เสนอแนะ
 - ทรงคึง
 - บอกทาน
10. ข้อเขียนนี้แสดงลักษณะนิสัยของผู้เขียนอย่างไร
- มองโลกในแง่ร้าย
 - ชอบจับผิดผู้อื่น
 - มีอารมณ์ขัน
 - มีความเอื้ออาทร

แบบฝึกที่ 6

ก. ข้อความต่อไปนี้ขอให้คุณให้ใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อ ข้อใดผิดให้ใส่เครื่องหมาย x
แล้วแก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง

- 1. ผู้เขียนเปรียบเทียบว่าความตายก็คือการที่เราจะได้ไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่ง
ซึ่งยังไม่เคยไป
- 2. การคิดถึงความตายเป็นการบันทึกท่อนกำลังใจ
- 3. คนที่รู้ตัวว่าจะต้องจากไปมีแต่ความหวังดีต่อผู้อื่น
- 4. คนทั่วไปกลัวความตาย แต่ผู้เขียนเห็นว่าความทุกข์ของชีวิตคือความแก่
- 5. ผู้เขียนไม่ยอมตายเพราะไม่ยอมทนทุกข์กับความแก่ และการพลัดพราก
- 6. ทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตคือความเจ็บและความตาย
- 7. ความตายเท่านั้นที่จะแก้ปัญหามหาทุกข์อันเกิดจากความแก่ได้
- 8. คนที่คิดถึงความตายควรจะเป็นคนแก่และคนเจ็บ
- 9. การคิดถึงความตายเป็นสิ่งที่ไม่เป็นมงคล

.....

.....

.....

.....

.....

๗. จงตอบคำถามต่อไปนี้แค่เพียงสั้น ๆ ให้ได้ความชัดเจน

1. ทานคิดว่าผู้เขียนอยู่ในวัยใด เพราะอะไรจึงคิดเช่นนั้น

.....

.....

2. ผู้เขียนมีทัศนะอย่างใดต่อความตาย การคิดถึงความตายทำให้มีความรู้สึกต่อทุกสิ่งทุกอย่างอย่างไร ?

.....

.....

3. สิ่งที่ทำให้เกิดความทุกข์ในชีวิตคืออะไร ? เพราะอะไร ?

.....

.....

4. สาระสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร ?

.....

5. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?

.....

แบบฝึกที่ 7

ก. จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น แล้วใส่เครื่องหมาย
ลงท้ายข้อ

ลำดับที่	ข้อความ	ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
1	ในอดีตประเทศไทยเคยพัฒนานานานาเกาหลี		
2	ปัจจุบันประเทศไทยต้องส่งคนไปพัฒนาประเทศที่เกาหลี		
3	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาทุกด้านทำให้เกาหลีพัฒนาประเทศได้เร็ว		
4	ประเทศไทยพัฒนาได้ไม่เร็วเท่าที่ควรเพราะขาดความร่วมมือร่วมใจ		
5	คนไทยในต่างประเทศพร้อมที่จะกลับมาช่วยพัฒนาประเทศ		
6	เกมคอมพิวเตอร์ไม่ค้ำคนจนจนเพราะเรามีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์		
7	การกระตุ้นให้ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมจะทำให้เกมคอมพิวเตอร์มีความตื่นตัวมากขึ้น		
8	การใช้ฟลอปปีดิสก์ออกจากพื้นที่ที่เพาะปลูกเป็นการใช้เทคโนโลยีอย่างหนึ่ง		
9	คนไทยไม่แพ้คนชาติอื่นในด้านความคิดและสติปัญญา		

๗. จงตอบคำถามลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

1. ทำอย่างไรสินค้าการเกษตรของไทยจึงจะแข่งขันกับสินค้าการเกษตรของต่างประเทศได้มากขึ้น

.....

.....

2. ผู้เขียนกล่าวถึงการใช้นโยบายในเรื่องต่อไปนี้ว่าอย่างไร

ก. การปราบศัตรูพืช

.....

.....

ข. การใส่ปุ๋ย

.....

.....

3. ผู้เขียนบทความนี้มีจุดประสงค์อย่างไร

.....

.....

แบบฝึกที่ 8

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ผู้เขียนเห็นว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้พัฒนาการทางสมองของเด็กชนบทช้า คืออะไร ?
 - ก. พ่อแม่ไม่เข้าใจวิธีอบรมเลี้ยงดู
 - ข. ภาวะเศรษฐกิจฝืดเคือง
 - ค. สื่อมวลชนเสนอสิ่งไร้สาระ
 - ง. ไม่ได้รับการศึกษาไม่ทั่วถึง
2. ผู้เขียนไม่พอใจอะไร
 - ก. สภาพสังคมปัจจุบัน
 - ข. บทบาทของสื่อมวลชน
 - ค. การทำงานของคณะกรรมการ ฯ
 - ง. บทบาทของรัฐบาลในการควบคุมสื่อมวลชน
3. คณะอนุกรรมการต้องการให้มีการบรรจุเพื่ออะไร ?
 - ก. ให้เห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชน
 - ข. ให้เห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัว
 - ค. ให้เห็นความสำคัญของการศึกษา
 - ง. ให้เห็นความสำคัญของการใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา
4. ผู้เขียนเห็นว่าฝ่ายใหนำเอาความจริงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ไม่คุ้มค่า
 - ก. เยาวชน
 - ข. สื่อมวลชน
 - ค. รัฐบาล
 - ง. คนกรุงเทพฯ

5. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ?
- ก. ให้ใช้สื่อมวลชนเพื่อพัฒนาสติปัญญาแก่มวลชน
 - ข. ให้ใช้สื่อมวลชนเผยแพร่ข่าวสาร
 - ค. ให้นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ให้มากขึ้น
 - ง. ให้นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาพัฒนาการศึกษา

จงตอบคำถามลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

1. สถาบันใดเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคำนวณต่าง ๆ
.....
2. การพัฒนาที่เน้นทางคำนวณมากขึ้นจะมีผลอย่างไร
.....
3. ความรายงานของคณะกรรมการฯ กล่าวหา કેักชนบทมีพัฒนาการทางสมองช้าเพราะอะไร ?
.....
4. การพัฒนาคุณภาพประชากรเป็นหน้าที่ของใคร ?
.....
5. ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีบางครั้งก็ทำให้เกิดโทษมากกว่าในสังคมได้เพราะอะไร
.....
6. การกระทำอย่างใดที่ถือได้ว่าเป็นการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้เพื่อการพัฒนาประเทศ ยกตัวอย่างมา 1 ตัวอย่าง
.....
7. สื่อมวลชนประเภทใดเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสติปัญญา
.....
8. รัฐบาลยังขาดอะไรในการควบคุมสื่อมวลชน
.....
9. รัฐบาลสามารถใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในเรื่องใดบ้าง
.....

แบบฝึกที่ 9

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. การยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ คืออย่างไร
 - ก. รักษาสถานภาพของตนไว้
 - ข. พอใจสถานภาพของตน
 - ค. รับรู้สถานภาพของตน
 - ง. รับรู้และรักษาสถานภาพของตน
2. การยอมรับความจริงคืออย่างไร
 - ก. รับรู้สภาพที่เป็นอยู่
 - ข. ยอมรับสภาพที่เป็นอยู่
 - ค. พอใจสภาพที่เป็นอยู่
 - ง. ปรับปรุงสภาพที่เป็นอยู่
3. เพราะอะไรการสอนในพุทธศาสนาจึงมีคำศัพท์ในศาสนาพราหมณ์เป็นจำนวนมาก
 - ก. เป็นศัพท์บัญญัติทางศาสนา
 - ข. เป็นคำที่คุ้นเคย
 - ค. เป็นศัพท์สูง
 - ง. เป็นเพราะแนวคิดคล้ายกัน
4. คนที่เชื่อเรื่องกรรมตามหลักศาสนาพราหมณ์ จะเป็นอย่างไร
 - ก. ทำความสบาย
 - ข. พยายามปรับปรุงตนเอง
 - ค. ยอมรับสภาพที่เป็นอยู่
 - ง. มีความทะเยอทะยาน

5. คนที่เชื่อเรื่องกรรมตามหลักศาสนาพุทธ จะเป็นอย่างไร
 - ก. ทำตัวตามสบาย
 - ข. พยายามปรับปรุงตนเอง
 - ค. ขอมรับสภาพที่เป็นอยู่
 - ง. มีความทะเยอทะยาน
6. ข้อใดเป็นวัตถุประสงค์ของผู้เขียน
 - ก. ให้เข้าใจหลักการบางประการของพุทธศาสนา
 - ข. ให้เข้าใจหลักการของศาสนาพราหมณ์
 - ค. ให้รู้จักนำคำสอนมาใช้ให้เป็นประโยชน์
 - ง. ให้รู้จักเปรียบเทียบคำสอนในศาสนา
7. คนวรรณะต่ำในศาสนาพราหมณ์ประกอบกรรมดีใดที่มีความหวังอย่างไร
 - ก. ได้รับความเมตตาจากคนวรรณะสูง
 - ข. ได้ศึกษาพระเวท
 - ก. ได้เข้าถึงพรหม
 - ง. ได้ความสุขสบายในชาติหน้า
8. ศาสนาพุทธได้รับอิทธิพลจากศาสนาพราหมณ์ในเรื่องใด
 - ก. แนวคิด
 - ข. ความเชื่อ
 - ค. การเผยแพร่
 - ง. คำศัพท์ที่ใช้
9. การที่คนในสังคมยอมรับสภาพที่เป็นอยู่จะมีผลอย่างไร
 - ก. ปกครองง่าย
 - ข. พัฒนาได้รวดเร็ว
 - ค. เกิดความเป็นธรรม
 - ง. มีความสามัคคี

10. จากเนื้อหาที่ได้ช่วยสร้างความเข้าใจในเรื่องใดชัดเจนที่สุด
- ก. อิทธิพลของศาสนาพราหมณ์
 - ข. กำเนิดของศาสนาพุทธ
 - ค. เรื่องของกรรม
 - ง. เรื่องวรรณะสี่

แบบฝึกที่ 10

ก. ให้พิจารณาข้อความต่อไปนี้ ข้อใดถูกให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ข้อใดผิดให้ใส่เครื่องหมาย ✕
ไว้น้าขอ

-1. ผู้เขียนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐแก้ปัญหาไม่ถูกวิธี
-2. การรักษาโรคของหมอน้อย เป็นการช่วยแก้ปัญหาสาธารณสุข
-3. ความเชื่อในอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นพื้นฐานความเชื่อในสังคมไทย
-4. การปราบหมอน้อย จะ เป็นการเปลี่ยนพื้นฐานความเชื่อของคนในสังคมได้
-5. การเกิดกรณีหมอน้อย เป็นการแสดงให้เห็นว่าคนในสังคมขาดที่พึ่ง
-6. นักวิทยาศาสตร์จำนวนไม่เอบที่ยังเชื่อในอำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์
-7. พฤติกรรมของหมอน้อย เป็นการหลอกลวงประชาชน
-8. เจ้าหน้าที่ของรัฐควรหาทางพิสูจน์ให้ประชาชนเห็นว่าวิธีการรักษาโรคของหมอน้อย
คือหรือไม่ใช่อย่างไร
-9. ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังไม่สามารถจะสร้าง
หลักประกันแก่คนในสังคมได้
-10. การบริการสาธารณสุขของไทยล้าหลังบรรดาประเทศในโลกที่สาม

๕. จงตอบคำถามให้ด้วยความชัดเจน ในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

1. ศาลพระภูมิและศาลเจ้าที่ซึ่งมีอยู่มากในบ้านโดยทั่วไป เป็นการสะท้อนสภาพสังคมอย่างไร

.....

2. เจาหนาทของรัฐปีใหญ่ผลอย่างไรในการปราบหมอน้อย

.....

3. ผู้เขียนต้องการให้แกปัญหากรณีหมอน้อยอย่างไร

.....

4. กรณีเช่นเดียวกับหมอน้อยอาจเกิดขึ้นอีกได้หรือไม่ เพราะอะไร ?

.....

5. เรื่องนี้ให้ข้อคิดแกผู้ฟังอย่างไร ?

.....

แบบฝึกที่ 11

- ก. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว
- สาระสำคัญของเรื่องนี้เป็นอะไร ?
 - สาเหตุของความเครียด
 - การป้องกันความเครียด
 - สาเหตุของความเครียดและการลดความเครียด
 - ชีวิตประจำวันกับความเครียด
 - จุดประสงค์ของผู้เขียนคืออะไร ?
 - ให้รู้จักวิธีลดความเครียด
 - ให้รู้ว่าการเครียดเป็นสาเหตุให้เกิดโรคหลายอย่าง
 - ให้รู้ว่าการออกกำลังกายก็มีความเครียด
 - ให้รู้ภาวะของร่างกายเมื่อเกิดความเครียด
 - เพราะอะไรคนที่ตกใจมาก ๆ จึงยกของหนักได้
 - มีน้ำตาลและไขมันในกระแสเลือดมาก
 - มีออกซิเจนในปอดมาก
 - ร่างกายรวมกำลังเพื่อแกสถานการณ์
 - กล้ามเนื้อเกร็งพร้อมที่จะเคลื่อนไหว
 - ข้อใดเป็นความึกเห็นของผู้เขียน
 - ความเครียดไม่ได้เกิดกับชาวกรุงเท่านั้น
 - ความเครียดมีผลให้สุขภาพจิตเสียได้
 - ไม่ควรใช้ยาระงับประสาทเพื่อลดความเครียด
 - ความเครียดเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไขมันในเลือดสูง

5. เรื่องนี้ให้อะไรแก่ผู้ฟัง

ก. ความรู้

ข. ความเชื่อมั่น

ค. ความคิด

ง. ความสบายใจ

ข. จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ด้วยความชัดเจน

1. ความเครียดเกิดจากอะไร

.....

.....

2. ความเครียดของคนเมื่อสมัยอยู่ในป่าในถ้ำ กับความเครียดของคนในเมืองต่างกันอย่างไร

.....

.....

3. ในภาวะฉุกเฉินร่างกายจะมีการปรับตัวอย่างไร

.....

.....

4. ความเครียดกับการมีไขมันในเลือดสูงเกี่ยวข้องกันอย่างไร

.....

.....

5. ผู้เขียนเสนอแนะให้ลดความเครียดอย่างไร

.....

.....

แบบฝึกที่ 12

- ก. นำตัวอักษรทางขวามือมาใส่ในช่องว่างตามซ้าย ให้เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน
1. ผลเสียอันเกิดจากการปกครอง
ที่หย่อนในคณะสงฆ์	ก. ความรู้ทางพุทธศาสนาของบรรพชิตใน
หลักสูตรทุกระดับ ส่วนในด้านการเรียน
การสอนเปรียบเทียบกับของกระทำอย่าง
จริงจังโดยทั่วถึง
2. ปัจจุบันประเทศไทยกำลังกลายเป็น
ธุรกิจการเงิน	ข. ให้หยาบ สะเคะเคราะห้ ทำเส้นให้
ก. ทำให้เชื่ออย่างงมงาย
3. บทบาทของผู้นำในวัดในเมือง
ต่อสถาบันพุทธศาสนา	ง. ปลดปล่อยละเลยให้เป็นไปตามบุญตามกรรม
4. ความทรหดที่ขาดปัญญา	จ. ชาวบ้านก็ไม่รู้จริง ชาววัดก็รู้รอบ
5. การป้องกันความหลงผิดใน
พุทธธรรม	ฉ. ภิกษุสามเณรละเมิดพุทธบัญญัติ
6. เครือข่ายวิชา	ค. การทอดกฐิน ทอดผ้าป่า
	ด. วัดส่วนใหญ่แข่งขันกันพัฒนาค่านักบุญ

- ข. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
- เพราะอะไรการแก้ไขพระราชบัญญัติคณะสงฆ์จึงทำไม่ได้
 - ผู้ต้องการแก้ไขมีจำนวนน้อย
 - ผู้มีอำนาจของการรักษาอำนาจของชนไว
 - ผู้ขอแก้ไขมีเจตนาไม่บริสุทธิ์
 - ชาวบ้านไม่เห็นด้วยกับการแก้ไข
 - ปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้อาชีพพหากินกับพระภิกษุอยู่ได้คืออะไร
 - ความหลงผิด
 - ความโลภ
 - ความเห็นแก่ตัว
 - ความเลื่อมใส
 - การสร้างความมั่นคงแก่สถาบันพุทธศาสนาเป็นหน้าที่ของใคร
 - รัฐบาล
 - ภิกษุ
 - พุทธศาสนิกชน
 - ทุกฝ่าย
 - ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร
 - ให้พุทธศาสนิกชนเข้าใจแก่นแท้ของพุทธศาสนา
 - ให้มีการเวียนงานแท้ของพุทธศาสนาตั้งแต่ระดับอนุบาล
 - ให้รัฐบาลเอาใจใส่สถาบันพุทธศาสนาอย่างจริงจัง
 - ให้ปัญหาและวิธีแก้ไขความเลื่อมใสในสถาบันพุทธศาสนา
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยเรื่องนี้คืออะไร
 - แนวทางในการศึกษาพุทธศาสนา
 - แนวทางในการทะนุบำรุงพุทธศาสนา
 - แนวทางในการปฏิบัติตนให้พ้นจากความหลงผิด
 - แนวทางในการปกครองการบริหารและปกครองคณะสงฆ์

แบบฝึกที่ 13

ก. จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าเป็นข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็น แล้วใส่เครื่องหมาย ✓
 ทายขอ

ลำดับที่		ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
1	ประเทศไทยรับชาวมาลาเลียมจากสำนักข่าว ยู.พี.ไอ. และวีสนิวส์		
2	ชาวมาลาเลียมเป็นรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั่วโลก		
3	ชาวมาลาเลียมมีชีวิตดีกว่าชาวในประเทศ		
4	สำนักงานใหญ่ที่กรุงลอนดอนทำหน้าที่เป็นศูนย์รวม ชาวมาลาเลียม		
5	ชาวภายในประเทศแห่งนี้ไม่มีชีวิตดีกว่า		
6	สัญญาภาพข่าวชาวมาลาเลียมมาถึงประเทศไทยเวลา ประมาณ 05.00 น.		
7	การเสนอข่าวอย่างไม่เป็นธรรมชาติทำให้นิยม เบียดเบียน		
8	การเสนอข่าวมาลาเลียมเป็นงานที่ต้องเร่งรีบ		
9	การใช้ภาษาที่ถูกกลั่นกรองกลับกับเหตุการณ์ทำให้ ประชาชนเกิดความรู้สึก ร่วมกับการเสนอข่าว		
10	ชาวมาลาเลียมอาจทำให้นิยมลอบเลียนแบบ บุคคลสถานการณวุ่นวายต่างประเทศมาใช้ใน ประเทศของเรา		

- ข. ข้อความต่อไปนี้ข้อใดถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ข้อใดผิดให้ใส่เครื่องหมาย ✗ ไว้หน้าข้อ
-1. ชาวผานดาวเทียมคือชาวถายทอดสัญญาณดาวเทียม
 -2. สำนักงานใหญ่กรุงลอนดอนเป็นศูนย์กระจายข่าวผานดาวเทียมไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก
 -3. ในประเทศไทย กรมไปรษณีย์โทรเลขทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมข่าวผานดาวเทียม
 -4. สถานีรับส่งสัญญาณดาวเทียม ที่อำเภอศรีราชาทำหน้าที่บันทึกผลข่าวผานดาวเทียม
 -5. สถานีโทรทัศน์ทุกช่อง ได้รับข่าวผานดาวเทียมเหมือนกันทุกข่าว
 -6. ปัจจุบันมนุษย์ให้บริการโทรคมนาคม ถือคือกันไค้ทั่วโลกตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง
 -7. คณะกรรมการบริหารวิทยุและโทรทัศน์ (กบว.) ทำหน้าที่ตัดสินใจคัดเลือกหรือคัดออกข่าวผานดาวเทียม
 -8. บรรดาธิการข่าวกองคอยถักเคื่อนไม้ไผ่มีการเสนอข่าวที่เป็นการขั่นนโยบายรัฐบาล
 -9. ชาวต่างประเทศบางชาวอาจทำให้มีผลกระทบกระเทือนถอบความมั่นคงของประเทศไทยได้
 -10. เรื่องข่าวผานดาวเทียมที่ไค้ฟังจบลงนี้ เป็นบทความแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าว

แบบฝึกที่ 14

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. การแสดงหนังตะลุงของไทยได้เผยแพร่มาจากประเทศใด ?
 - ก. อินเดีย
 - ข. กรีก
 - ค. ตุรกี
 - ง. อียิปต์
2. การแสดงหนังตะลุงในอินเดียมีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - ก. บูชาสายนำ
 - ข. ฉลองชัยชนะ
 - ค. เพื่อความบันเทิง
 - ง. บูชาพระผู้เป็นเจ้า
3. บทบาทที่สำคัญในทางการเมืองของหนังตะลุงคืออะไร
 - ก. เผยแพร่นโยบายของรัฐบาล
 - ข. แสดงออกถึงความต้องการและความเดือดร้อนของประชาชน
 - ค. เป็นสื่อกลางระหว่างรัฐกับประชาชน
 - ง. โน้มน้าวให้ประชาชนปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล
4. บทบาททางสังคมของหนังตะลุงคืออะไร
 - ก. สะท้อนสภาพสังคม
 - ข. พัฒนาสังคม
 - ค. อนุรักษ์สิ่งที่งามของสังคม
 - ง. ชี้แนะการแก้ปัญหาสังคม
5. ข้อใดเป็นเรื่องยืนยันได้ดีที่สุดว่าหนังตะลุงนครศรีธรรมราชได้รับความนิยมมาก
 - ก. ได้รับการคัดเลือกให้ไปแสดงต่างประเทศ
 - ข. ชาวต่างประเทศสนใจมาบันทึกเสียงหนังตะลุง
 - ค. ในนครศรีธรรมราชมีหนังตะลุงถึง 300 คณะ
 - ง. เป็นมหรสพที่แสดงได้ทุกงาน
6. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้หนังตะลุงนครศรีธรรมราชเป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน
 - ก. ทางราชการสนับสนุนตลอดมา
 - ข. เป็นศิลปะเก่าแก่คนเมือง
 - ค. เป็นการแสดงที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วทุกภาค
 - ง. เนื้อหาสอดคล้องกับการดำรงชีวิตของคนในสังคม

7. ข้อใดเป็นความนึกเห็นของผู้พูด
 - ก. ในบางประเทศเรียกการแสดงหนังตะลุงว่าศิลปะการเล่นเงา
 - ข. หนังตะลุงนครถรีหรือบรรพชาเป็นที่นิยมของคนทั่วโลก
 - ค. ในสมัยฟ้าโรห์เมื่อรอบนั้นจะมีการเล่นเงาเป็นการเฉลิมฉลอง
 - ง. หนังตะลุงนำข่าวสารของประชาชนมาให้ทางราชการได้ทราบ
8. บทสนทนาให้ความรู้แก่ผู้ฟังในเรื่องใด
 - ก. ประวัติความเป็นมาของหนังตะลุง
 - ข. บทบาทของหนังตะลุงต่อสังคม
 - ค. การแสดงหนังตะลุงในประเทศต่าง ๆ
 - ง. ประวัติดั้งเดิมของหนังตะลุง
9. บทสนทนาที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร
 - ก. เป็นเอกสารประกอบการค้นคว้า
 - ข. เป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์
 - ค. เป็นเอกสารประกอบการแสดง
 - ง. ใช้ได้ทั้งสามข้อ
10. นายหนังได้เล่าถึงอาชีพของคนควบความรู้สึกร้อยอย่างไร

ก. ค่ำใจ	ข. พอใจ
ค. ภูมิใจ	ง. ประทับใจ

แบบฝึกหัดที่ 15

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. "นาง" ทำงานอะไร ?

ก. งานก่อสร้าง	ข. งานในโรงงาน
ค. ค้าขาย	ง. ทำงานบ้าน

2. "นาง" กลับมาบ้านเพราะอะไร ?

ก. เบื่องานที่ทำ	ข. ถูกทำร้ายจนพิการ
ค. หมดสภาพที่จะทำงานได้	ง. กลับมาช่วยพ่อแม่

3. พ่อ แม่ และน้อง ก่อนรับ "นาง" ควยอาการอย่างไร ?

ก. วิตกกังวลสภาพร่างกายของ "นาง"
ข. เสียใจที่ "นาง" ประสบเคราะห์กรรม
ค. คิดใจที่ "นาง" จะกลับมาอยู่บ้าน
ง. ตื่นเต้นกับคำทอບแทนที่ "นาง" ได้มา

4. การยอมรับของพ่อแม่และน้อง ทำให้ "นาง" รู้สึกอย่างไร ?

ก. มีกำลังใจ	ข. เสียใจ
ค. ตื้นตันใจ	ง. แปลกใจ

5. รู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นสภาพของ "นาง"

ก. งุนงง	ข. ตกใจ
ค. ผิดหวัง	ง. ลงสาร

6. สิ่งที่ "นาง" ต้องการเมื่อกลับถึงบ้านคืออะไร

ก. การรักษาพยาบาล	ข. การดูแลเอาใจใส่
ค. ความรักและความเมตตา	ง. ความเอื้ออาทร

7. เรื่องซึ่งเป็นที่สนใจของคนในหมู่บ้านเกี่ยวกับการกลับมาของ "นาง" คืออะไร ?
- ก. การขอแทนที่ "นาง" ไคมา ข. สภาพร่างกายของ "นาง"
- ก. สาเหตุที่ "นาง" ได้รับอันตราย ง. งานที่ "นาง" จะทำต่อไป
8. สาเหตุสำคัญที่ทำให้ "นาง" รักมากกว่าทุกคนในบ้านคืออะไร ?
- ก. ปู่กำใจ "นาง" ข. ปู่รัก "นาง" มาก
- ก. ปู่เป็นคนมีเมตตา ง. ปู่เข้าใจความรู้สึกของ "นาง"
9. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ "นาง" ต้องตัดสินใจออกจากบ้านไปโดยไม่มีจุดหมาย
- ก. ความไม่ปลอดภัยในหมู่บ้าน
- ข. ความกดดันเนื่องจากความพิการ
- ค. ความไม่มีเชื้อไขของคนในครอบครัว
- ง. ความสะเทือนใจเนื่องจากการตายของปู่
10. ความรู้สึกที่ทำร้ายจิตใจของ "นาง" คือความรู้สึกอย่างไร ?
- ก. ความอายเนื่องจากความพิการ
- ข. ความเจ็บช้ำที่ถูกซ้ำเติม
- ค. ความกับแค้นที่ถูกเอาเปรียบ
- ง. ความน้อยใจที่หมดความสำคัญสำหรับครอบครัว
11. อะไรที่ทำให้ हम เราเกิดความรู้สึกว่าชีวิตของเรามีคุณค่า
- ก. การที่ผู้อื่นเห็นค่าสำคัญ ข. การมีสุขภาพอนามัยดี
- ค. การมีทรัพย์สินมากมาย ง. การรอดพ้นจากภัยพิบัติ
12. ความเห็นแก่ตัวของตัวละครในเรื่องนี้เกิดจากสาเหตุใดเป็นสำคัญ
- ก. ความเลื่อมของสังคม ข. ความยากไร้
- ค. ขาดการศึกษาอบรม ง. ขาดการฟื้นฟูจิตใจ
13. สิ่งที่สำคัญที่สุดในความรู้สึกของน้องของ "นาง" คืออะไร ?
- ก. ความอบอุ่นในครอบครัว ข. ความมีฐานะที่ดีกว่าเดิม
- ค. ความสะดวกสบายในการประกอบอาชีพ ง. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

14. ผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นจุดอ่อนอย่างไรในสิ่งกบเป็นประเด็นสำคัญ
- ก. ค่านิยมทางวัตถุทำให้คนขาดความมีน้ำใจต่อกัน
 - ข. คนที่ตกอยู่ใต้อำนาจเงินทำได้ทุกอย่างเพื่อให้ได้เงิน
 - ค. สภาพความเป็นอยู่ในชนบทขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - ง. การไม่ได้เตรียมคนให้เหมาะกับงานทำให้เกิดปัญหายุ่งยากตามมา
15. เรื่องนี้ให้ข้อคิดในแง่ใดมากที่สุด
- ก. การทำงาน
 - ข. การใช้เงิน
 - ค. การอบรมเลี้ยงดู
 - ง. การใช้ชีวิตร่วมกัน

جدولแบบฝึกทักษะการฟัง

แบบฝึกที่ 1

1. ก	9. ก
2. ค	10. ง
3. ง	11. ค
4. ข	12. ข
5. ก	13. ก
6. ก	14. ข
7. ก	15. ก
8. ง	16. ง

แบบฝึกที่ 2

นำมาจากต้นเหงือกปลาหมอ (สำหรับคัม)

- ส่วนผสม ต้นและใบเหือกปลาหมอ 1 ส่วน : น้ำ 3 - 4 ส่วน
- สรรพคุณ แก่น้ำเหลืองเสีย พุพอง ผื่นคัน
- วิธีใช้ คั้นครั้งละ $\frac{1}{2}$ - 1 แก้ว วันละ 2 เวลา เข้า เป็น
- คำแนะนำ คั้นในขณะที่น้ำยายังอุ่น ควรทคของคั้นแทนอบกอน

นำมาจากต้นเหงือกปลาหมอ (สำหรับอาบ)

- ส่วนผสม และสรรพคุณ เช่นเดียวกับน้ำยาสำหรับคัม
- วิธีใช้ อาบครั้งละ 3 - 4 วัน วันละ 2 เวลา เข้า เป็น
- คำแนะนำ ชำระร่างกายให้สะอาดก่อนอาบน้ำยา อาบขณะที่น้ำยายังอุ่น อาบน้ำยาแล้ว
ไม่ต้องล้างออก

๖ บาลูกกลอนจากตนเหงือกปลาหมอ

ส่วนผสม ตนและใบเหงือกปลาหมอแห้งหนัก 2 ส่วน : พริกไทย 1 ส่วน น้ำผึ้ง

สรรพคุณ แก่น้ำเหลืองเสีย พุพอง ผื่นคัน

วิธีใช้ รับประทานครั้งละ 1 – 2 เม็ด วันละ 2 เวลา เช้า เย็น

คำแนะนำ ควรทดลองรับประทานก่อน ผู้ที่อายุต่ำกว่า 25 ปี ห้ามรับประทาน

แบบฝึกที่ 3

ก.

1. การอนุมาน
2. การอนุมาน
3. ความเห็นจริง
4. การอนุมาน
5. ความเห็นจริง
6. การอนุมาน
7. การอนุมาน

ข.

1. ลูก ๆ มักคิดแฉะเป็นฝ่ายรับมากกว่าจะเป็นฝ่ายให้แก่มแม่
2. ผู้เขียนตำหนิการกระทำของเด็กหนุ่มทั้งสาม

ก.

1. ✓
2. รุกคพักลัวมีศมคแก็เป็อรแกนกลัวจะไปคูปาพนครไม่ทัน
3. พอรูสึกประหลาดใจในการกระทำของลูก ๆ
4. อันครอาสก็มีพดติกรรมเช่นเดียวกับพี่ ๆ
5. อันครอาสไม่ไปซื้อเปียรเพราะความเกียจคร้าน
6. ✓

- 7. ✓
- 8. ✓
- 9. ✓

แบบฝึกที่ 4

ก.

1. ผิงงานจะบินออกไปหาน้ำหวาน
2. ผิงเกาะกันเป็นกลุ่มใหญ่ในรัง และผลัดกันเข้าไปเก็บและกระพือปีกภายในรัง
3. เปลี่ยนแปลงสภาพน้ำหวานให้กลายเป็นน้ำผึ้ง
4. ช่วยกันขจัดความชื้นจากน้ำผึ้ง
5. ผิงจะบินไกลขึ้น ห่างจากนกอื่น
6. ผิงจะบินวนรอบ ๆ รัง เพื่อให้สัญญาณกับพวกพ้อง

ข.

1. บินไปหาน้ำหวานตลอดทั้งวัน
2. ผิงบรรจุทุกน้ำหวานแต่ละครั้ง มีน้ำหนักถึงครึ่งหนึ่งของน้ำหนักตัว
3. เมื่อพบแหล่งน้ำหวานใหม่จะให้สัญญาณแก่พวกพ้อง
4. การเพิ่มอุณหภูมิภายในรังเพื่ออากาศหนาว
5. การสร้างรัง
6. การก่อสร้างรัง
7. บางพวกไปหาน้ำหวาน บางพวกซ่อมแซมรัง บางพวกป้องกันรัง ฯลฯ

ค.

1. พวกที่หาน้ำหวาน
2. ผิงพอรัง
3. สร้างรังอย่างประณีต น้ำหนักเบา ขนทาน
4. น้ำผึ้งใช้เป็นยาได้อย่างดี
5. กระพือปีกให้ความร้อน และขับเอ็นไซม์ในตัวของผึ้งเข้ามาผสมกับน้ำหวาน

6. ³⁴ ว่าง

7. การส่งสัญญาณเมื่อพบแหล่งน้ำหวาน การปรับอุณหภูมิภายในรัง ฯลฯ

แบบฝึกที่ 5

1. ก

6. ง

2. ข

7. ก

3. ค

8. ข

4. ค

9. ค

5. ง

10. ง

แบบฝึกที่ 6

ก.

1. ✓

2. การคิดถึงความตายเป็นการคิดที่มีเหตุผลตรงต่อความเป็นจริงที่สุด

3. ✓

4. ✓

5. ผู้เขียนเห็นว่าการมีอายุยืนก็ เป็นสิ่งที่ดี แต่จะต้องทนทุกข์กับความชราและ การพลัดพราก

6. ทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตคือความชรา

7. ✓

8. คนหนุ่มสาวก็คิดถึงความตายได้

9. การคิดถึงความตายจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างมีคุณค่า

ข.

1. ผู้เขียนอยู่ในวัยสูงอายุ เพราะเปรียบว่าชีวิตของท่านเหมือนรถไฟที่ใกล้จะถึง สถานีปลายทาง

2. ผู้เขียนเห็นว่าความตายเป็นจุดหมายปลายทางของชีวิต การคิดถึงความตาย ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างมีคุณค่า

3. ทุกข์ของชีวิตคือความเศร้า เพราะความเศร้าทำให้ทรมานแข็งแรงเป็นคนอ่อนแอ คนฉลาดเป็นคนโง่ คนสะอาดเป็นคนสกปรก คนสวยเป็นคนขี้เหร่
4. การคิดถึงความตายเป็นการคิดที่มีเหตุผลและ เป็นสิ่งที่ทุกคนควรคิด
5. ให้อ่านคิดถึงจุดหมายปลายทางของชีวิตเพื่อจะได้ไม่ผิดถนัด

แบบฝึกที่ 7

11.

1. ขอเท็จจริง
2. ขอเท็จจริง
3. ความคิดเห็น
4. ความคิดเห็น
5. ความคิดเห็น
6. ความคิดเห็น
7. ความคิดเห็น
8. ขอเท็จจริง
9. ความคิดเห็น

2.

1. ลดต้นทุนการผลิต เพื่อให้ขายได้ในราคาที่ต่ำลง
2. ก. การประชาสัมพันธ์ในปัจุบันมีแนวโน้มจะใช้วิธีการอื่นแทนการโฆษณา เช่น การใช้สื่อออนไลน์ออกจากพื้นที่ การใช้รถจิ้งจอกจับหนู
ข. ต้องใช้ปัจจัยขณะที่กำลังต้องการ เช่น ถ้าเป็นไม่ผลก็ใช้ขณะที่มีผลอื่น ๆ
3. ให้ช่วยกันคิดคนหาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการเกษตร

แบบฝึกที่ 8

ก.

1. ค
2. ง
3. ก
4. ข
5. ก

ข.

1. สถาบันครอบครัว
2. ทำให้เกิดความขัดแย้งทางวัตถุ และละเลยการพัฒนาจิตใจ
3. เพราะการพัฒนาเน้นทางค่านิยม ทัศนคติ และความรู้สึก ไม่ใช่พ่อแม่ไม่เข้าใจวิธีอบรมเลี้ยงดู
4. เป็นหน้าที่ของทุกคน
5. เพราะผู้ใจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน
6. เช่น การให้ความรู้แก่ประชาชนผ่านสื่อมวลชน
7. สื่อมวลชนที่เสนอสิ่งไร้สาระ
8. มาตรการที่ดี
9. การแถลงนโยบาย การให้ความรู้แก่ประชาชน การโน้มน้าวจิตใจ ฯลฯ

แบบฝึกที่ 9

1. ง	6. ก
2. ก	7. ง
3. ข	8. ง
4. ค	9. ก
5. ข	10. ค

แบบฝึกที่ 10

ก.

1. ✓	6. /
2. ✗	7. ✗
3. ✓	8. ✓
4. ✗	9. ✓
5. ✓	10. ✗

ข.

1. คนส่วนใหญ่ในสังคมยังเชื่อในอำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์
2. เห็นว่าเป็นการหลอกลวงประชาชน และชักชวนนักวิทยาศาสตร์
3. ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิสูจน์ให้ประชาชนเห็นว่าวิธีการรักษาโรคของหมอไทยมีผลดีผลเสียอย่างไร
4. อาจเกิดขึ้นได้ เพราะคนส่วนใหญ่ยังเชื่อในอำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และในปัจจุบันการบริการสาธารณสุขยังไม่ทั่วถึง
5. การแก้ปัญหาต้องศึกษาคนเหตุของปัญหาเสียก่อน

แบบฝึกที่ 11

ก.

1. ค
2. ก
3. ค
4. ก

ข.

1. การที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้
2. ความเครียดของคนสมัยอยู่ในป่าในถ้ำเกิดจากกลัวอันตราย ส่วนความเครียดของคนในเมืองเกิดจากการที่คงอดทนต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงปรารถนา
3. มานคาขยาย ร่างกายขับไขมันและน้ำตาลเข้าสู่กระแสเลือด หัวใจเต้นเร็ว กล้ามเนื้อเกร็ง
4. เมื่อเกิดความเครียด ร่างกายจะขับไขมันเข้าสู่กระแสเลือด ถ้าไม่หาทางลดความเครียด ไขมันจะสะสมอยู่ในเลือดมากขึ้น
5. ผู้เขียนเสนอแนะให้ลดความเครียดด้วยการออกกำลังกาย

แบบฝึกที่ 12

ก.

1. ฉ
2. ชู
3. ง
4. ค
5. ก
6. ข

ข.

1. ข
2. ก
3. ง
4. ก
5. ข

แบบฝึกที่ 13

ก.

1. ข้อเท็จจริง	6. ข้อเท็จจริง
2. ความคิดเห็น	7. ความคิดเห็น
3. ความคิดเห็น	8. ข้อเท็จจริง
4. ข้อเท็จจริง	9. ความคิดเห็น
5. ความคิดเห็น	10. ความคิดเห็น

ข.

1. X	6. ✓
2. X	7. ✓
3. ✓	8. X
4. ✓	9. ✓
5. ✓	10. X

แบบฝึกที่ 14

1. ก	6. ง
2. ง	7. ข
3. ค	8. ง
4. ก	9. ข
5. ค	10. ค

แบบฝึกที่ 15

1. ข	9. ค
2. ค	10. ง
3. ง	11. ก
4. ข	12. ข

5. √

13. 7

6. √

14. n

7. n

15. √

8. √